

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور - انستیتو تحقیقات بین‌المللی ماهیان خاویاری

عنوان:

**جایگزینی عصاره آویشن شیرازی (*Zataria multiflora*) و
نانوذرات نقره به جای آنتی بیوتیک انتخابی
در درمان آئرومونازیس (*Aeromonas*) در
بچه تاسماهی ازون برون (*Acipenser stellatus*)**

مجری:

مهدی معصوم زاده

شماره ثبت

۶۴۲۹۸

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور - انستیتو تحقیقات بین‌المللی ماهیان خاویاری

عنوان طرح/پروژه: جایگزینی عصاره آویشن شیرازی (*Zataria multiflora*) و نانوذرات نقره به جای آنتی بیوتیک انتخابی در درمان آئرومونازیس (*Aeromonas*) در بچه تاسماهی ازون برون (*Acipenser stellatus*)
کد مصوب: ۹۹۱۱۴۷-۰۱۰-۱۲-۳۲-۲

نام و نام خانوادگی نگارنده/نگارندگان: مهدی معصوم زاده

نام و نام خانوادگی مجری مسئول (اختصاص به پروژه ها و طرحهای ملی و مشترک دارد): -

نام و نام خانوادگی مجری: مهدی معصوم زاده

نام و نام خانوادگی همکار(ان): ایوب یوسفی جوردھی، علیرضا شناور ماسوله، سهیل بازاری مقدم، ذبیح... پزند،

علی حسین پور زلتی، فروزان باقرزاده لاکانی، مهدی علیزاده رودپشتی، هوشنگ یگانه راسته کناری، جلیل جلیل

پور رودکلی، علی حلاجیان، محمود فلاح شجاعی، بهاره یونس حقیقی، مجید پورصفر

نام و نام خانوادگی مشاور(ان): مصطفی شریف روحانی، عیسی شریف پور

نام و نام خانوادگی ناظر(ان): -

محل اجرا: استان گیلان

تاریخ شروع: ۱۳۹۶/۱۲/۱

مدت اجرا: ۴ سال و ۲ ماه

ناشر: موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور

تاریخ انتشار: سال ۱۴۰۲

حق چاپ برای مؤلف محفوظ است. نقل مطالب، تصاویر، جداول، منحنی ها و نمودارها با ذکر مأخذ بلامانع است.

«سوابق طرح یا پروژه و مجری مسئول / مجری»

طرح/پروژه: جایگزینی عصاره آویشن شیرازی (*Zataria multiflora*)
و نانوذرات نقره به جای آنتی بیوتیک انتخابی در درمان
آئرومونازیس (*Aeromonas*) در بچه تاسماهی ازون برون
(*Acipenser stellatus*)

کد مصوب: ۹۹۱۱۴۷-۰۱۰-۱۲-۳۲-۲

شماره ثبت (فروست): ۶۴۲۹۸ تاریخ: ۱۴۰۲/۷/۳۰

با مسئولیت اجرایی جناب آقای مهدی معصوم زاده دارای مدرک
تحصیلی دکتری در رشته دامپزشکی است.

پروژه توسط داوران منتخب بخش بهداشت و بیماری‌های آبزیان در

تاریخ ۱۴۰۲/۶/۲۶ مورد ارزیابی و با رتبه عالی تأیید گردید.

در زمان اجرای پروژه، مجری در:

ستاد پژوهشکده مرکز ایستگاه

با سمت محقق غیر هیئت علمی در انستیتو تحقیقات بین‌المللی

ماهیان خاویاری مشغول بوده است.

صفحه	«فهرست مندرجات»	عنوان
۱	چکیده
۳	۱-مقدمه
۳	۱-۱- بیماری باکتریایی آئرومونازیس
۵	۱-۲- کنترل و درمان آئرومونازیس در ماهیان
۶	۱-۳- تاثیر گیاه دارویی آویشن شیرازی و نانو کلونید نقره در کنترل و نابودی عوامل باکتریایی
۸	۱-۴- اهداف تحقیق
۹	۲- مواد و روش کار
۹	۲-۱- مواد مورد استفاده
۹	۲-۱-۱- مواد مصرفی
۹	۲-۱-۲- مواد غیر مصرفی
۹	۲-۲- تهیه نمونه عصاره آویشن شیرازی بمنظور بررسی کیفیت:
۹	۲-۲-۱- روش عصاره گیری و آزمایش های کمی و کیفی عصاره هیدروالکلی آویشن شیرازی:
۱۰	۲-۲-۱-۱- روش عصاره گیری
۱۰	۲-۲-۱-۲- روش و نتیجه آزمایش های کنترل کیفی
۱۱	۲-۳- تهیه نانوذره نقره کلونیدی و آزمایش های کیفی آن
۱۱	۲-۳-۱- نتیجه آزمایش های کنترل کیفی
۱۲	۲-۴- تهیه باکتری آئروموناس هیدروفیلا کددار
۱۲	۲-۴-۱- تکثیر باکتری آئروموناس هیدروفیلا کددار
۱۳	۲-۵- تعیین آنتی بیوتیک مؤثر بر باکتری آئروموناس هیدروفیلا
۱۴	۲-۶- تعیین حداقل غلظت ممانعت کنندگی از رشد (MIC) باکتری آئروموناس هیدروفیلا توسط عصاره آویشن شیرازی و نانوکلوئید نقره
۱۴	۲-۷- تعیین حداقل غلظت کشندگی (MBC) باکتری آئروموناس هیدروفیلا عصاره آویشن شیرازی و نانوکلوئید نقره
۱۵	۲-۸- اجرای آزمایش های تعیین غلظت های کشنده عصاره آویشن شیرازی و نانوکلوئید نقره
۱۶	۲-۹- ایجاد آلودگی تجربی (Challenge) بچه ماهیان ازون برون به باکتری آئروموناس هیدروفیلا

- ۲-۱۰- تیمار ماهیان آلوده شده به باکتری آئروموناس هیدروفیلا با عصاره آویشن شیرازی، محلول نانوکلوئید نقره و آنتی بیوتیک انروفلوکساسین..... ۱۷
- ۲-۱۱- بررسی تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانو کلئوئید نقره بر برخی از شاخص های خونی ۱۸
- ۲-۱۱-۱- شمارش افتراقی گلبول های سفید..... ۱۸
- ۲-۱۱-۲- تعیین غلظت هماتوکریت (HCT)..... ۱۹
- ۲-۱۱-۳- تعیین غلظت هموگلوبین (Hb)..... ۱۹
- ۲-۱۲- بررسی آسیب های بافتی ایجاد شده توسط عصاره آویشن شیرازی و نانوکلوئید نقره..... ۲۰
- ۲-۱۳- جمع آوری داده ها و تجزیه و تحلیل آماری..... ۲۱
- ۳- نتایج ۲۲
- ۳-۱- تعیین آنتی بیوتیک موثر بر باکتری آئروموناس هیدروفیلا..... ۲۲
- ۳-۲- تعیین حداقل غلظت ممانعت کنندگی رشد (MIC) و حداقل غلظت کشندگی (MBC) باکتری آئروموناس هیدروفیلا با عصاره آویشن شیرازی و نانوکلوئید نقره ۲۲
- ۳-۳- تعیین غلظت های نیمه کشنده عصاره آویشن شیرازی و نانو کلئوئید نقره در بچه ماهیان ازون برون..... ۲۴
- ۳-۳-۱- تعیین غلظت های نیمه کشنده عصاره هیدروالکلی آویشن شیرازی در بچه ماهیان ازون برون ۲۴
- ۳-۳-۲- تعیین غلظت های نیمه کشنده نانوکلوئید نقره در بچه ماهیان ازون برون ۲۷
- ۳-۴- تیمار ماهیان ازون برون آلوده شده به باکتری آئروموناس هیدروفیلا به روش تجربی توسط مقادیر مختلف عصاره آویشن شیرازی و نانوکلوئید نقره و آنتی بیوتیک انروفلوکساسین ۳۰
- ۳-۵- بررسی تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانو کلئوئید نقره بر شاخص های خون شناسی ۳۲
- ۳-۵-۱- تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانو کلئوئید نقره بر گلبول های سفید خون ۳۲
- ۳-۵-۲- تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانو کلئوئید نقره بر نوتروفیل های خون..... ۳۳
- ۳-۵-۳- تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانو کلئوئید نقره بر روی لنفوسیت های خون..... ۳۴
- ۳-۵-۴- تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانو کلئوئید نقره بر مونوسیت های خون..... ۳۵
- ۳-۵-۵- تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانو کلئوئید نقره بر ائوزینوفیل های خون..... ۳۶
- ۳-۵-۶- تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانو کلئوئید نقره بر گلبول های قرمز خون..... ۳۷
- ۳-۵-۷- تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانو کلئوئید نقره بر روی هموگلوبین خون..... ۳۸
- ۳-۵-۸- تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانو کلئوئید نقره بر روی هماتوکریت خون..... ۳۹
- ۳-۵-۹- تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانو کلئوئید نقره بر میانگین حجم گلبول های قرمز خون MCV..... ۴۰
- ۳-۵-۱۰- تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانو کلئوئید نقره بر میانگین هموگلوبین گلبول قرمز خون MCH..... ۴۱

۳-۵-۱۱-	تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانوکلوئید نقره بر میانگین غلظت هموگلوبین گلبول‌های قرمز خون	۴۲
MCHC		۴۲
۳-۶-۶-	بررسی تاثیرات هیستوپاتولوژیک عصاره آویشن شیرازی و نانو کلوئید نقره	۴۲
۳-۶-۱-	آسیب های بافت آبشش	۴۲
۳-۶-۱-۱-	آسیب های بافت آبشش در تیمار ۱ (حمام نانو کلوئید نقره با غلظت ۰/۴ ppm)	۴۳
۳-۶-۱-۲-	آسیب های بافت آبشش در تیمار ۲ (حمام نانوکلوئید نقره با غلظت ۰/۶ ppm)	۴۴
۳-۶-۱-۳-	آسیب های بافت آبشش در تیمار ۳ (حمام نانوکلوئید نقره با غلظت ۰/۸ ppm)	۴۴
۳-۶-۱-۴-	آسیب های بافت آبشش در تیمار ۴ (حمام نانوکلوئید نقره کلوئیدی با غلظت ۱ ppm)	۴۵
۳-۶-۱-۵-	آسیب های بافت آبشش در تیمار ۵ (حمام عصاره آویشن شیرازی با غلظت ۱۰۰۰ ppm)	۴۵
۳-۶-۱-۶-	آسیب های بافت آبشش در تیمار ۶ (مصرف خوراکی عصاره آویشن شیرازی با غلظت ۱۰۰mg/bwfish)	۴۶
۳-۶-۱-۷-	آسیب های بافت آبشش در تیمار ۷ (مصرف خوراکی آنتی بیوتیک انروفلوکساسین با غلظت ۱۰mg/bwfish)	۴۶
۳-۶-۲-	آسیب های بافت کبد	۴۷
۳-۶-۲-۱-	آسیب های بافت کبد در تیمار ۱ (حمام نانوکلوئید نقره با غلظت ۰/۴ ppm)	۴۷
۳-۶-۲-۲-	آسیب های بافت کبد در تیمار ۲ (حمام نانوکلوئید نقره با غلظت ۰/۶ ppm)	۴۸
۳-۶-۲-۳-	آسیب های بافت کبد در تیمار ۳ (حمام نانوکلوئید نقره با غلظت ۰/۸ ppm)	۴۹
۳-۶-۲-۴-	آسیب های بافت کبد در تیمار ۴ (حمام نانوکلوئید نقره با غلظت ۱ ppm)	۵۰
۳-۶-۲-۵-	آسیب های بافت کبد در تیمار ۵ (حمام عصاره آویشن شیرازی با غلظت ۱۰۰۰ ppm)	۵۱
۳-۶-۲-۶-	آسیب های بافت کبد در تیمار ۶ (مصرف خوراکی عصاره آویشن شیرازی با غلظت mg/bwfish)	۵۲
۳-۶-۲-۷-	آسیب های بافت کبد در تیمار ۷ (مصرف خوراکی آنتی بیوتیک انروفلوکساسین با غلظت ۱۰mg/bwfish)	۵۳
۴-	بحث و نتیجه گیری	۵۴
	پیشنهادها	۶۳
	منابع	۶۵
	چکیده انگلیسی	۷۱

عنوان	«فهرست جداول»	صفحه
جدول ۱- آنالیز عصاره هیدروالکلی آویشن شیرازی تولید شده		۱۰
جدول ۲- گروه های تیمار ماهیان آلوده شده به باکتری آئروموناس هیدروفیلا		۱۸
جدول ۳- قطر هاله‌ی عدم رشد باکتری در آزمون آنتی بیوگرام		۲۲
جدول ۴- حداقل غلظت ممانعت کنندگی از رشد (MIC) و حداقل غلظت کشندگی (MBC) باکتری آئروموناس هیدروفیلا با عصاره آویشن		
شیرازی و نانوکلوئید نقره		۲۳
جدول ۵- مقایسه اثر تیمارهای مختلف آویشن شیرازی روی مرگ و میر بچه ماهیان با میانگین وزن $1/14 \pm 5/82$ گرم ازون برون (میانگین ۳		
تکرار) طی ۹۶ ساعت		۲۵
جدول ۶- غلظت های کشنده عصاره آویشن شیرازی (میلی گرم در لیتر) طی ۴ روز در بچه ماهیان ازون برون		۲۵
جدول ۷- مقایسه اثر تیمارهای مختلف نانو کلوئید نقره روی مرگ و میر بچه ماهیان ازون برون (میانگین سه تکرار) در طی ۹۶ ساعت		۲۸
جدول ۸- تعیین غلظت‌های کشنده نانو کلوئید نقره در طی ۴ روز بر روی بچه ماهیان ازون برون (میانگین سه تکرار)		۲۸
جدول ۹- تیمار ماهیان آلوده شده به باکتری آئروموناس هیدروفیلا		۳۱

- شکل ۱- دستگاه زتاسایزر برای آنالیز اندازه ذرات نانو..... ۱۲
- شکل ۲- تکثیر باکتری آئروموناس هیدروفیلیا کددار..... ۱۳
- شکل ۳- انجام آزمون و دیسک‌های آنتی‌بیوگرام..... ۱۳
- شکل ۴- تعیین حداقل غلظت مهارکنندگی (MIC) باکتری آئروموناس هیدروفیلیا توسط عصاره آویش شیرازی و نانوکلوئید نقره..... ۱۵
- شکل ۵- تعیین حداقل غلظت مهارکنندگی (MBC) باکتری آئروموناس هیدروفیلیا توسط عصاره آویش شیرازی و نانوکلوئید نقره..... ۱۵
- شکل ۶- نگهداری بچه ماهیان تیمارهای مختلف در وان های ۵۰ لیتری..... ۱۷
- شکل ۷- تهیه نمونه خون از بچه ماهیان تیمارهای مختلف..... ۱۹
- شکل ۸- نمونه برداری از آبشش..... ۲۰
- شکل ۹- برش بافت با استفاده از میکروتوم..... ۲۰
- شکل ۱۰- رنگ آمیزی اسلایدهای بافت آبشش..... ۲۱
- شکل ۱۱- نتایج آزمایش‌های تعیین حداقل غلظت مهارکنندگی (MIC) باکتری آئروموناس هیدروفیلیا با عصاره آویشن شیرازی..... ۲۳
- شکل ۱۲- نتایج آزمایش‌های تعیین حداقل غلظت کشندگی (MBC) باکتری آئروموناس هیدروفیلیا با عصاره آویش شیرازی..... ۲۴
- شکل ۱۳- مشاهده پرخونی (C)، چسبندگی رشته‌های ثانویه (F) و نکروز سلولی (N) در بافت آبشش تیمار ۱ (H&E, 20x)..... ۴۳
- شکل ۱۴- مشاهده نکروز سلولی رشته‌های اولیه و ثانویه (N) در بافت آبشش تیمار ۲ (H&E, 40x)..... ۴۴
- شکل ۱۵- مشاهده رسوبات هموسیدرین (He)، نکروز سلولی (N)، چسبندگی (F) و کوتاهی رشته‌های ثانویه در بافت آبشش تیمار ۳ (H&E, 40x)..... ۴۴
- شکل ۱۶- مشاهده چسبندگی رشته‌های ثانویه (F)، نکروز سلولی (N) در بافت آبشش تیمار ۴ (H&E, 20x)..... ۴۵
- شکل ۱۷- هیپرپلازی (Hp)، چماقی شدن (Cl)، پرخونی (C) و خونریزی (H) تیمار ۵ (H&E, 10X)..... ۴۵
- شکل ۱۸- مشاهده چسبندگی رشته‌های ثانویه (F)، نکروز سلولی (N)، تخریب لایه اپی‌تلیال، خونریزی و پرخونی در بافت آبشش تیمار ۶..... ۴۶
- شکل ۱۹- مشاهده چسبندگی رشته‌های ثانویه (F)، تخریب لایه اپی‌تلیال، خونریزی و رسوبات هموسیدرین (He) در بافت آبشش تیمار ۷..... ۴۶
- شکل ۲۰- اتساع سینوزوئید (SD)، رکورد صفراوی (Br)، خونریزی (H) و نکروز سلولی (N) بافت کبد تیمار ۱ (H&E- 40x)..... ۴۷
- شکل ۲۱- اتساع سینوزوئید (SD)، رکورد صفراوی (Br)، پرخونی (C) و نکروز سلولی (N) بافت کبد تیمار ۲ (H&E- 40x)..... ۴۸
- شکل ۲۲- اتساع سینوزوئید (SD)، رکورد صفراوی (Br) و نکروز سلولی (N) بافت کبد تیمار ۳ (H&E- 40x)..... ۴۹
- شکل ۲۳- مشاهده شدت نکروز سلولی (N)، هیپرتروفی (H) و رکورد صفراوی (Br) بافت کبد تیمار ۴ (H&E- 40x)..... ۵۰
- شکل ۲۴- اتساع سینوزوئید (SD)، پراکنندگی رکورد صفراوی (Br) و خونریزی (H) بافت کبد تیمار ۵ (H&E- 40x)..... ۵۱
- شکل ۲۵- مشاهده شدت نکروز سلولی (N)، هیپرتروفی (H) و رکورد صفراوی (Br) بافت کبد تیمار ۶..... ۵۲

نمودار ۱: معادله خط رگرسیون و ضریب همبستگی probit value با لگاریتم غلظت عصاره آویشن شیرازی بر روی بچه ماهیان ازون برون (میانگین سه تکرار در ۲۴ ساعت).....	۲۶
نمودار ۲: معادله خط رگرسیون و ضریب همبستگی probit value با لگاریتم غلظت عصاره آویشن شیرازی بر روی بچه ماهیان ازون برون (میانگین سه تکرار در ۴۸ ساعت).....	۲۶
نمودار ۳: معادله خط رگرسیون و ضریب همبستگی probit value با لگاریتم غلظت عصاره آویشن شیرازی بر روی بچه ماهیان ازون برون (میانگین سه تکرار در ۷۲ ساعت).....	۲۷
نمودار ۴: معادله خط رگرسیون و ضریب همبستگی probit value با لگاریتم غلظت عصاره آویشن شیرازی بر روی بچه ماهیان ازون برون (میانگین سه تکرار در ۹۶ ساعت).....	۲۷
نمودار ۵: معادله خط رگرسیون و ضریب همبستگی probit value با لگاریتم غلظت نانوکلوئید نقره در بچه ماهیان ازون برون (میانگین سه تکرار در ۲۴ ساعت).....	۲۹
نمودار ۶: معادله خط رگرسیون و ضریب همبستگی probit value با لگاریتم غلظت نانوکلوئید نقره در بچه ماهیان ازون برون (میانگین سه تکرار در ۴۸ ساعت).....	۲۹
نمودار ۷: معادله خط رگرسیون و ضریب همبستگی probit value با لگاریتم غلظت نانوکلوئید نقره در بچه ماهیان ازون برون (میانگین سه تکرار در ۷۲ ساعت).....	۳۰
نمودار ۸: معادله خط رگرسیون و ضریب همبستگی probit value با لگاریتم غلظت نانوکلوئید نقره در بچه ماهیان ازون برون (میانگین سه تکرار در ۹۶ ساعت).....	۳۰
نمودار ۹ - مقایسه تعداد گلبول های سفید خون در تیمار های مختلف.....	۳۲
نمودار ۱۰ - مقایسه میزان نوتروفیل خون ماهیان در تیمار های مختلف.....	۳۳
نمودار ۱۱ - مقایسه میزان لنفوسیت خون ماهیان شاهد در تیمار های مختلف.....	۳۴
نمودار ۱۲ - مقایسه میزان مونوسیت خون ماهیان در تیمار های مختلف.....	۳۵
نمودار ۱۳ - مقایسه میزان ائوزینوفیل خون ماهیان در تیمار های مختلف.....	۳۶
نمودار ۱۴ - مقایسه تعداد گلبول های قرمز خون ماهیان در تیمار های مختلف.....	۳۷
نمودار ۱۵ - مقایسه میانگین هموگلوبین خون ماهیان در تیمار های مختلف.....	۳۸
نمودار ۱۶ - مقایسه درصد هماتوکریت خون ماهیان در تیمار های مختلف.....	۳۹
نمودار ۱۷ - مقایسه میزان MCV خون ماهیان شاهد با تیمار های مختلف.....	۴۰
نمودار ۱۸ - مقایسه میزان MCH خون ماهیان در تیمار های مختلف.....	۴۱
نمودار ۱۹ - مقایسه میزان MCHC خون ماهیان شاهد با تیمار های مختلف.....	۴۲

چکیده

در این تحقیق پس از تهیه باکتری کددار آئروموناس هیدروفیلا (*Aeromonas hydrophila*) با استفاده از آزمون آنتی بیوگرام نسبت به بررسی تاثیر دیسک های محتوی آنتی بیوتیک های مختلف بر روی باکتری مذکور اقدام گردید که بر اساس نتایج حاصل بیشترین قطر هاله عدم رشد باکتری آئروموناس هیدروفیلا (*hydrophila Aeromonas*) مربوط به دیسک حاوی آنتی بیوتیک های فولموکسین و انروفلوکساسین با ۲۲ میلی متر تعیین گردید. همچنین در این مطالعه حداقل غلظت مهارکنندگی (MIC) و حداقل غلظت کشندگی (MBC) باکتری آئروموناس هیدروفیلا (*hydrophila Aeromonas*) توسط عصاره آویشن شیرازی (*Zataria multiflora*) و نانوذره نقره کلئیدی و نیز تعیین غلظت های کشنده (LC50) آنها در بچه ماهیان ازون برون (*Acipenser stellatus*) و نیز بررسی اثربخشی و تعیین مقادیر موثر ترکیبات مذکور بر روی ماهیان ازون برون آلوده شده به باکتری آئروموناس هیدروفیلا مورد بررسی قرار گرفت.

بر اساس مطالعات صورت گرفته در شرایط آزمایشگاهی (in vitro) در این تحقیق حداقل غلظت مهارکنندگی (MIC) باکتری آئروموناس هیدروفیلا توسط عصاره آویشن شیرازی و نانوذره نقره کلئیدی به ترتیب ۲۵/۰ میلی گرم در لیتر و ۵/۰ میلیگرم در لیتر و حداقل غلظت کشندگی (MBC) باکتری آئروموناس هیدروفیلا توسط عصاره آویشن شیرازی و نانوذره نقره کلئیدی به ترتیب ۲۵/۰ میلی گرم در لیتر و ۲۵/۰ میلی گرم در لیتر تعیین گردید. بر اساس نتایج تعیین غلظت های نیمه کشنده (LC50) عصاره هیدروالکلی آویشن شیرازی و نانوذره نقره بر روی بچه ماهیان ازون برون در طی ۹۶ ساعت به ترتیب معادل ۶۵/۷۶۶ میلی گرم در لیتر و ۱۱/۱۰ میلی گرم در لیتر تعیین گردید.

پس از انجام مطالعات تعیین غلظت های نیمه کشنده عصاره هیدروالکلی آویشن شیرازی و نانوذره نقره کلئیدی با توجه به نتایج بدست آمده نسبت به انجام مطالعات تعیین غلظت های تأثیرگذار ترکیبات مذکور در درمان ماهیان ازون برون آلوده شده به باکتری آئروموناس هیدروفیلا اقدام گردید. در این بررسی از غلظت های ۴/۰، ۶/۰، ۸/۰ و ۱ میلیگرم در لیتر نانوذره نقره کلئیدی همراه با غلظت ۱۰۰۰ میلی گرم در لیتر عصاره آویشن شیرازی (تعیین شده در مطالعه معصوم زاده و همکاران در سال ۱۳۹۴) جهت تیمار بچه ماهیان ازون برون آلوده شده به باکتری آئروموناس هیدروفیلا بصورت حمام یک ساعته استفاده گردید. همچنین از عصاره آویشن شیرازی و آنتی بیوتیک انروفلوکساسین به ترتیب با غلظت ۱۰۰ میلی گرم و ۱۰ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن ماهیان بصورت خوراکی طی ۱۰ روز جهت تیمار بچه ماهیان ازون برون آلوده شده به باکتری آئروموناس هیدروفیلا به مدت ۱۰ روز استفاده گردید که بر اساس نتایج حاصل بیشترین میزان بازماندگی در بین گروه های تیمار و شاهد مربوط به تیمار عصاره آویشن شیرازی با غلظت ۱۰۰ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن ماهیان بصورت خوراکی طی ۱۰ روز بدون بروز هرگونه تلفات در ماهیان تحت تیمار بوده است.

در این مطالعه نتایج حاصل از شمارش افتراقی گلبول های سفید نمونه های خونی تهیه شده از ماهیان تیمار شده با مقادیر مختلف عصاره آویشن شیرازی و نانوذره نقره کلئیدی از وجود اختلاف معنی دار آماری در میزان گلبول های قرمز، لنفوسیت و نوتروفیل بین تیمارها و شاهد حکایت می نماید ($P < 0.05$).

بررسی اسلایدهای تهیه شده از مقاطع بافتی آبشش و کبد ماهیان ازون برون نمونه برداری شده از گروه‌های تیمار که تحت تأثیر غلظت‌های مختلف عصاره هیدروالکلی آویشن شیرازی و نانوذره نقره کلوئیدی قرار داشتند بروز برخی از آسیب‌های میکروسکوپی نظیر پرخونی، چسبندگی در رشته‌های آبششی، نکروز سلولی، وجود رنگدانه‌های ملانین رشته‌های اولیه در آبشش، عوارضی نظیر تورم ابری در هیپاتوسیت‌ها، نکروز سلولی، پرخونی و افزایش رنگدانه‌های ملانین در کبد را نشان داد.

کلمات کلیدی: عصاره هیدروالکلی آویشن شیرازی، نانوذره نقره کلوئیدی، ماهی ازون برون، حداقل غلظت مهارکنندگی باکتری، حداقل غلظت کشندگی باکتری

کاهش روز افزون ذخایر ماهیان خاویاری لزوم تکثیر و پرورش ماهیان مذکور را اجتناب ناپذیر نموده است. از مهمترین عوامل تهدید کننده پرورش متراکم ماهیان از جمله ماهیان خاویاری آلودگی آنها به عوامل بیماریزا و در نتیجه بروز تلفات در آنها می باشد. در میان عوامل بیماریزای تهدید کننده آبی پروری ماهیان خاویاری باکتری آئروموناس هیدروفیلا (*Aeromonas hydrophila*) از اهمیت ویژه ای برخوردار می باشد بطوریکه بر اساس نتایج پروژه بررسی کمی و کیفی بچه ماهیان خاویاری از مرحله تکثیر تا رهاکرد (شناور و همکاران، ۱۳۸۲) و نیز طرح ملی بررسی وضعیت بهداشتی کارگاه های تکثیر و پرورش ماهیان خاویاری (شناور و همکاران، ۱۳۸۸) باکتری آئروموناس هیدروفیلا (*Aeromonas hydrophila*) می تواند در طی مراحل مختلف پرورش، ماهیان خاویاری را آلوده نموده و بر اساس شدت آلودگی و سن ماهیان مبتلا منجر به بروز علائم بالینی متفاوت و حتی تلفات گردد. با عنایت به این امر ضروری است به منظور درمان ماهیان مبتلا به آئرومونیاژیس و جلوگیری از بروز تلفات در مراکز تکثیر و پرورش ماهیان خاویاری با استفاده از مواد مناسب اقدام گردد. با توجه به مشکلات متعدد استفاده از آنتی بیوتیک ها و مواد ضد عفونی کننده شیمیایی مورد استفاده در کنترل عوامل باکتریایی از جمله باکتری آئروموناس هیدروفیلا در آبزیان مانند ایجاد آلودگی های زیست محیطی و نیز تأثیرات سوء بر مصرف کنندگان ماهی (ایجاد مقاومتهای دارویی و...) لزوم جایگزینی مواد مذکور با موادی طبیعی مانند گیاهان دارویی در درمان بیماری های باکتریایی آبزیان از جمله آئرومونیاژیس از اولیتهای تحقیقاتی محققین بهداشت و بیماری های آبزیان محسوب می گردد.

همچنین نظر به کاربرد وسیع نانوذرات از جمله تأثیر نانوذرات فلزی مانند نانوذره نقره در نابودی عوامل بیماریزای میکروبی در مقادیر بسیار کم، موجب گردید این پژوهش با هدف بررسی امکان جایگزینی عصاره آویشن شیرازی (*Zataria multiflora*) و نانوذره نقره با آنتی بیوتیک انتخابی در درمان بچه ماهیان ازون برون آلوده شده به باکتری آئروموناس هیدروفیلا اجرا گردد.

۱-۱- بیماری باکتریایی آئرومونازیس

آئرومونازیس از جمله مهمترین بیماری های باکتریایی شایع در ماهیان خاویاری در سنین مختلف می باشد که در نتیجه تأثیر آئروموناس های متحرک شامل آئروموناس هیدروفیلا (*Aeromonas hydrophila*)، آئروموناس کاویا (*Aeromonas caviae*) و آئروموناس سوبریا (*Aeromonas sobria*) و گونه غیر متحرک آئروموناس سالمونیسیدا (*Aeromonas salmonicida*) ایجاد می گردد. آئروموناس های متحرک جزء باکتری های بی هوازی اختیاری، گرم منفی و غیرهاگزا می باشند. آئروموناس های متحرک از جمله میکروفلورهای جانوران آبی می باشند و ممکن است در جانوران خون سرد، خون گرم و حتی انسان بیماریزا باشند اما آئروموناس سالمونیسیدا (*Aeromonas salmonicida*) یک پاتوزن اجباری ماهی می باشد (سلطانی، ۱۳۷۵). باکتری آئروموناس هیدروفیلا (*Aeromonas hydrophila*) برای اولین بار

در سال ۱۸۹۱ توسط Sanarelli جداسازی گردید که آنرا باسیلوس هیدروفیلوس فوسکوس نامید (سلطانی، ۱۳۷۵). باکتری آئروموناس هیدروفیلا یکی از باکتریهای مهم در صنعت پرورش ماهی و به عنوان یک عامل بیماریزا در گونه‌های مختلف ماهیان آب شیرین و گاهی ماهیان آب شور محسوب می‌شود (Imani and Akhlaghi, 2004). این باکتری می‌تواند باعث ایجاد سپتی‌سمی هموراژیک در گونه‌های مختلف ماهی گردد و بیماری حاصل از آن در سراسر دنیا گسترش دارد (Aoki, 1999). برخی از محققین معتقدند آئروموناس هیدروفیلا یک بیماریزای

فرصت طلب است و به عنوان یک ارگانیزم همه جایی و نامتجانس می‌باشد که در شرایط استرس یا در ارتباط با عفونت توسط سایر پاتوژن‌ها باعث ایجاد بیماری می‌شود در حالیکه گروه دیگر از محققین معتقدند آئروموناس هیدروفیلا یک عامل بیماریزای اولیه می‌باشد (Imani and Akhlaghi, 2004). باکتری آئروموناس هیدروفیلا در طبیعت به طور گسترده در آب‌های شیرین، در قسمت رسوبات و نیز در دستگاه گوارش ماهی‌ها وجود دارد (Sugita et al., 1995).

در ایران در ارتباط با بیماریزایی این باکتری در گونه‌های مختلف ماهیان پرورشی از جمله کپور ماهیان پرورشی Esmaeli (and Peighan, 1997; Razavilar et al, 1981; Imani and Akhlaghi, 2004) و ماهیان خاویاری

(سلطانی، ۱۳۷۹؛ شناور و همکاران، ۱۳۸۸؛ عادل و همکاران، ۱۳۹۳) تحقیقات مختلفی صورت پذیرفته است. آئروموناس هیدروفیلا (*Aeromonas hydrophila*) می‌تواند جزئی از فلور میکروبی لوله گوارش ماهیان محسوب شود که در ماهیان با سنین مختلف که دچار استرس گردیده و یا توسط عوامل بیماریزای مانند ویروس‌ها، انگل‌ها و سایر باکتری‌ها مورد تهاجم قرار می‌گیرند آئرومونازیس را ایجاد نماید (مخیر، ۱۳۸۵).

عوامل مستعد کننده آئرومونازیس شامل دمای بالا، تراکم زیاد، آلودگی با مواد آلی و کمبود اکسیژن بوده و ماهیان مبتلا به آئرومونازیس تیره رنگ شده و بر روی بدن و باله‌های شنای آنها به ویژه در سطح شکمی و نیز در

قسمت‌های سر و دهان خونریزی‌های نامنظم قرمز ظاهر می‌شود (مخیر، ۱۳۸۵). بروز سپتی‌سمی هموراژیک (Hemorrhagic septicemia) را می‌توان از مهمترین تأثیرات باکتری‌های آئروموناس به حساب آورد. خونریزی‌های ایجاد شده در اثر آئروموناس‌های متحرک ناشی از تأثیر همولیزین (Hemolysin) محلول می‌باشد که ممکن است موجب جراحات پوستی گردد (سلطانی، ۱۳۷۵). علائم بالینی آئرومونازیس می‌تواند به صورت یک پرخونی سطحی گسترده در ناحیه وسیعی از بدن بیشتر همراه با نکروز باله‌ها یا دم تا یک زخم وسیع روی بخش چشمگیری از سطوح جانبی تا ناحیه پشتی متغیر باشد (سلطانی، ۱۳۷۵).

آئرومونازیس می‌تواند به صورت‌های فوق حاد با علائم کم، حاد با علائم بالینی ذکر شده و یا به فرم مزمن با زخم‌های بزرگی که برای مدت طولانی وجود دارند ظاهر گردد. در کالبد شکافی ماهیان مبتلا به آئرومونازیس در بیشتر موارد پرخونی احشاء همراه با خونریزی روی روده بند و پرده صفاقی مشاهده می‌گردد که در حالت‌های شدید بیماری ممکن است کل احشاء به رنگ قرمز درخشان بوده و چسبندگی فیبرینی ایجاد گردد همچنین طحال از نظر ماکروسکوپی بزرگ، گرد و قرمز بوده و کلیه‌ها بزرگ و اغلب دچار نکروز گردیده و عضلات ممکن است دچار نکروز موضعی

شوند. همچنین از سایر علائم بالینی می‌توان به پرخونی مناطق وسیعی از سطح خارجی ناحیه خلفی همراه با برآمدگی فلس‌ها اشاره نمود (سلطانی، ۱۳۷۵).

۱-۲- کنترل و درمان آثرومونازیس در ماهیان

با توجه به خسارات و تلفات گسترده ناشی از آلودگی‌های ماهی‌ها از جمله ماهیان خاویاری به باکتری‌های گروه آثروموناس خصوصا آثروموناس هیدرفیلا، ضروری است نسبت به کنترل و درمان ماهیان آلوده به باکتری‌های مذکور اقدام گردد. درمان اختصاصی آثرومونازیس بدون حذف عوامل اولیه ایجاد کننده بیماری (عوامل استرس‌زا و نیز عوامل بیماری‌زای ویروسی، انگلی و باکتریایی) از ارزش اندکی برخوردار است (سلطانی، ۱۳۷۵). اصلاح و بهبود شرایط محیطی و از بین بردن عوامل استرس‌زا بویژه کاهش مواد آلی آب ماهی پرورشی و نیز کاهش دمای آب در صورت امکان در تقلیل ضایعات ناشی از آثرومونازیس می‌تواند مؤثر باشد (مخیر، ۱۳۸۵).

به منظور کنترل و درمان آثرومونازیس در ماهی از روش‌های مختلفی استفاده می‌گردد. واکسیناسیون یک روش انتخابی جهت پیشگیری از بروز این بیماری می‌باشد. با توجه به تنوع آنتی‌ژنی در میان آثروموناس‌های متحرک در صورت استفاده از واکسن و ایجاد مقاومت در برابر یک گونه خاص از این باکتری‌ها احتمال ایجاد محافظت در برابر سایر گونه‌ها وجود ندارد. از بین بردن باکتری‌های آثروموناس توسط ترکیبات ضد عفونی کننده از شایع‌ترین روش‌های پیشگیری از شیوع آثرومونازیس در مراکز پرورش ماهی می‌باشد. در حال حاضر از مواد شیمیایی مختلفی جهت از بین بردن باکتری‌های آثروموناس استفاده می‌شود. سولفات مس ۱ در ۲ هزار به مدت ۱ تا ۲ دقیقه جهت از بین بردن باکتری‌های آثروموناس استفاده می‌گردد. همچنین مخلوط یک لیتر محلول سبز مالاشیت ۲/۵ درصد با یک لیتر فرمالین جهت نابودی باکتری‌های آثروموناس نیز استفاده می‌گردد اما با توجه به تأثیرات سوء زیست محیطی محلول

سبز مالاشیت در تحقیقات مختلف انجام شده از جمله این تحقیق تلاش گردیده است نسبت به جایگزینی آن با مواد با منشأ طبیعی که فاقد تأثیرات سوء زیست محیطی هستند اقدام شود. ترکیبات چهارتایی آمونیوم که با نام‌های تجاری مختلف از جمله دزجرم در دسترس پرورش دهندگان می‌باشد از دیگر ترکیبات شیمیایی می‌باشند که غالباً جهت نابودی عوامل باکتریایی مانند باکتری‌های آثروموناس از طریق ضد عفونی حوضچه‌ها و تجهیزات پرورش مورد استفاده قرار می‌گیرند. استفاده از انواع آنتی‌بیوتیک‌ها همانند درمان سایر انواع بیماری‌های باکتریایی می‌تواند در نابودی باکتری‌های آثروموناس مؤثر باشد. مصرف اکسی‌تتراسایکلین در غذای ماهیان پرورشی به نسبت ۱۲-۱۵ گرم به ازای هر ۱۰۰ کیلوگرم وزن ماهی در غذای مصرفی برای مدت ۱۱ روز می‌تواند مفید واقع شود. درمان با سولفامرازین بدین ترتیب انجام می‌گیرد که در سه روز متوالی روزانه به میزان ۲۶۴ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم ماهی به غذا اضافه می‌شود و سپس درمان به میزان ۱۵۴ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم ماهی در روز به مدت ۱۱ روز ادامه می‌یابد (آذری تاکامی، ۱۳۷۶). استفاده از آنتی‌بیوتیک‌ها و مواد ضد میکروبی روش معمول درمان عفونت‌های باکتریایی از جمله آثرومونازیس در پرورش آبزیان

می‌باشد. اما متعاقب بکارگیری آنتی‌بیوتیک‌ها در درمان عفونت‌های باکتریایی، ایجاد سویه‌های مقاوم و تجمع باقیمانده دارو در بافت‌های ماهی و مشکلات زیست محیطی دور از انتظار نیست. از طرف دیگر این مواد شیمیایی موجب ممانعت از رشد فلور باکتریایی دستگاه گوارش ماهی می‌شوند که دارای اثرات مفیدی بر سلامت ماهی هستند (Mesalhy Aly et al., 2008).

با توجه به تأثیرات سوء ذکر شده در خصوص آنتی‌بیوتیک‌ها و نیز سایر عوارض جانبی آنها از جمله مشکلات زیست محیطی، تخریب فلور آب و روده ماهیان، گرانی و مشکلات اجرایی تجویز آنها، به نظر می‌رسد استفاده از پروبیوتیک‌ها که باکتری‌های با اثرات مفید بر سلامتی بوده و قادرند سیستم ایمنی میزبان را تحریک نمایند (Fuller, 1989) و همچنین استفاده از محرک‌های ایمنی شیمیایی مانند لوامیزول و محرک‌های ایمنی حاصل از مواد طبیعی مانند آرگوسان که از جلبک لامیناریا دیجیتاتا بدست می‌آید و نیز بکارگیری محرک‌های ایمنی گیاهی مانند سرخارگل می‌تواند به منظور افزایش قدرت ایمنی و ایجاد مقاومت در مقابل بیماری‌ها و بهبود فاکتورهای رشد در ماهی‌ها مورد استفاده قرار گیرند (Iwama, 1996; Yuan et al., 2008; Raa, 1996). همچنین با توجه به کاربردهای گسترده نانوذرات از جمله تأثیرات آنها در نابودی عوامل میکروبی، استفاده از نانوذرات مانند نانوذره نقره در کنترل و نابودی عوامل باکتریایی از جمله آئروموناس هیدروفیلا می‌تواند مورد توجه محققین بهداشت و بیماری‌های آبیان قرار گیرد (علیشاهی و همکاران، ۱۳۸۹؛ زرین مهر، ۱۳۹۳).

۱-۳- تأثیر گیاه دارویی آویشن شیرازی و نانو کلویید نقره در کنترل و نابودی عوامل باکتریایی

«آویشن شیرازی» از گیاهان تیره لابیاته با نام علمی *Zataria multiflora* یکی از شناخته شده‌ترین گیاهان دارویی در طب سنتی ایران و اروپا می‌باشد. این گیاه علفی معطر که طول آن حدود ۴۰ سانتی‌متر می‌باشد دارای خواص دارویی بسیاری است. روغن سفید آویشن تنتور و عصاره مایع آن بعنوان ترکیبات معطر در فرآورده‌های غذایی کاربرد دارد. قسمت‌های درمانی این گیاه سرشاخه‌ها و برگ‌های خشک شده آن می‌باشد. در طب سنتی از این گیاه در درمان اسپاسم، سیاه سرفه، برونشیت، عفونت ریه، سرماخوردگی، آنفلوانزا و ضد نفخ و از دم کرده آن برای درمان عفونت گوش میانی، نفخ و تهوع استفاده می‌شود. عصاره آویشن بنام «تیمول» برای درمان آسم کاربرد دارد. بر اساس مطالعات انجام شده گیاه آویشن دارای خواص ضد باکتریایی بوده، بطوریکه استفاده از روغن آن در محیط کشت اثر باکتری‌سیدال (bactericidal) بیشتر را نسبت به آمپی‌سیلین علیه باکتری‌های اشریشیا کلی (*E. coli*) و استافیلوکوکوس اورئوس (*Staphylococcus aureus*) نشان داده است (Rasooli & Rezvani, 2001). بر اساس نتایج مطالعات صورت گرفته عصاره و اسانس گیاه آویشن می‌تواند تأثیرات ضد باکتریایی بر روی باکتری‌های بیماری‌زای دام، طیور و آبیان داشته باشد. بطوریکه براساس نتایج حاصل از بررسی رحیمی پردنجانی و همکاران (۱۳۹۴) اسانس آویشن دنائی بر روی باکتری‌های *Lactococcus garvieae*, *Yersinia ruckeri* جداسازی شده از ماهی قزل‌آلا و باکتری *Aeromonas hydrophila* جداسازی شده از ماهی کپور موثر می‌باشد.

تحقیقات متعددی در خصوص تأثیرات اسانس و عصاره گیاه آویشن شیرازی در آبیان در کشور صورت گرفته است. شریف روحانی در سال ۱۳۸۳، در بررسی کاربرد اسانس های گیاهی در کنترل آلودگی های قارچی تخم قزل آلا تأثیر اسانس گیاه آویشن شیرازی در کنترل آلودگی های قارچی تخم های ماهی قزل آلا مورد بررسی قرار داد. از دیگر مطالعات انجام شده در خصوص تأثیر فرآورده های گیاه آویشن در آبیان بررسی تأثیر عصاره هیدروآلکلی آویشن بر روی باکتری های علیه استرپتوکوکوس اینیایی، یرسینیا راکری و آئروموناس هیدروفیلا ماهی توسط علشاهی و همکاران (۱۳۸۹) بود که بر اساس نتایج حاصل از این مطالعه عصاره آویشن دارای اثرات ضد باکتریایی بر آئروموناس هیدروفیلا می باشد. همچنین بر اساس نتایج سلطانی و همکاران (۱۳۸۸) اگر چه استفاده از اسانس آویشن شیرازی به میزان ۷۰ میلی گرم در لیتر موجب بقای تخم و افزایش درصد تفریح و بازماندگی لاروهای ماهی قزل آلا تا وزن یک گرمی می گردد اما میزان بقای تخم و افزایش درصد تفریح و بازماندگی لاروها بسیار کمتر از تأثیر آب اکسیژنه و مالاشیت گرین می باشد. نتایج مطالعه Sharif Rohani و همکاران (۲۰۱۳) نشان داد استفاده از مقادیر مختلف اسانس آویشن شیرازی بصورت خوراکی بر روی برخی از فراسنجه های خونی و سرمی تاسماهی ایرانی تأثیرگذار می باشد. همچنین بر اساس نتایج مطالعه معصوم زاده همکاران (۱۳۹۴) عصاره آویشن شیرازی در جلوگیری از رشد و نابودی باکتری آئروموناس هیدروفیلا در بچه تاسماهی ایرانی موثر می باشد.

کاربرد وسیع نانوذرات در عرصه های مختلف موجب توجه ویژه به این مواد گردیده است. نانو ذرات معمولاً دارای قطر ۱۰۰-۱ نانومتر می باشند. نانوذره نقره به دلایل مختلفی کاربرد فراوانی دارند که مهمترین این دلایل، ویژگی ضد میکروبی این نانوذره می باشد (Baker et al., 2005; Li et al., 2011; Nowack et al., 2011). اثرات ضد باکتریایی نانوذرات نقره توسط بسیاری از محققان مورد بررسی قرار گرفت و تأثیرات آنها بر علیه طیف گسترده ای از میکروب ها از جمله باکتری های مقاوم به آنتی بیوتیک ها به اثبات رسیده است (Nanda and Saravanan., 2009). نانوذرات نقره با عناصر ساختمانی از غشای سلولی باکتری ها واکنش می دهند و منجر به آسیب سلولی می شوند.

اگرچه اثرات ضد میکروبی نقره از گذشته شناخته شده است اما با ساخته شدن ذرات نقره به صورت نانوذرات سطح تماس آنها بیشتر شده و خاصیت ضد میکروبی آنها به بیش از ۹۹ درصد افزایش می یابد (Mühling et al., 2009). نتایج بسیاری از مطالعات نشان می دهد برخلاف آنتی بیوتیک های رایج که معمولاً فقط روی باکتری ها اثر کشندگی و مهاری دارند، نانوذرات نقره علاوه بر باکتری ها اثرات کشندگی بر روی قارچ ها، پروتوزئوها و حتی ویروس ها نیز دارند. در صنعت شیلات و آبی پروری نیز، نانوذرات نقره کاربردهای گوناگونی یافته اند که از آن جمله می توان به ساخت نانو فیلترهای مختلف با استفاده از سطوح پوشش داده شده با نانوذرات نقره جهت استفاده در حوضچه های نگهداری ماهیان اشاره نمود (قهرمانی و همکاران، ۱۳۹۱).

۱-۴- اهداف تحقیق

این تحقیق به منظور دستیابی به اهداف ذیل صورت پذیرفت :

- ۱- تعیین مؤثرترین غلظت عصاره آویشن شیرازی و نانو کلونید نقره در درمان آئرمونازیس تجربی بچه تاسماهی ازون برون
- ۲- تعیین حداقل غلظت مهارکنندگی رشد باکتری (MIC) و حداقل غلظت باکتری کشی (MBC) عصاره آویشن شیرازی و کلونید نقره به روش آزمایشگاهی *in vitro*
- ۳- بررسی تأثیرات خون شناسی و آسیب شناسی عصاره آویشن شیرازی و نانو کلونید نقره در بچه ماهیان ازون برون

۲- مواد و روش کار

۲-۱- مواد مورد استفاده

۲-۱-۱- مواد مصرفی

مواد مصرفی در این پروژه عبارتند از:

۴۸۰ عدد بچه ازون برون ۵ تا ۱۰ گرم، عصاره هیدروالکلی آویشن شیرازی، نانوذره نقره کلوئیدی، لام، لامل، تیغ اسکالپل، پنبه، فرمالین، پارافین، بوئن، گزیل، همتوکسیلین، اتوزین، ۱- بوتانول، اتانول، اسیداستیک، اسید پیکریک، پارچه تنظیف، سرم فیزیولوژی، هپارین، محلول رنگ آمیزی سلول‌های خونی گیمسا، محیط کشت Tryptic Soy Broth (TSB)، محیط کشت Tryptic Soy Agar (TSA)، محیط کشت Mueller Hinton Agar، محیط کشت Mueller Hinton Broth، باکتری آثروموناس هیدروفیلا، اتانول، پلیت استریل، دستکش، آب مقطر، سرسمپلر، سرنگ

۲-۱-۲- مواد غیر مصرفی

وسایل و تجهیزات بکار رفته در این پروژه عبارتند از:

ترازوی دیجیتال با دقت ۰/۰۱ گرم، میکروسکوپ نیکون 50i، لوپ آزمایشگاهی، وان نیم تنی، وان دو تنی، اکسیژن متر دیجیتال، pH متر دیجیتال، ترمومتر دیجیتال، سطل پلاستیکی، سمپلر، بشر مدرج، استوانه مدرج، پوآر، پیپت مدرج، ظروف نمونه برداری، ساعت آزمایشگاهی، هود استریل لامینار (Laminar Hood)، دستگاه انکوباتور Memert، فور (آون)، انکوباتور یخچال دار، بشر، هیتر، بالن، بالن حجمی یا بالن ژوژه (Volumetric flask)، بن ماری (water bath)، تشتک های پلاستیکی، آکواریوم و متعلقات مربوطه، ساچوک، ظروف پتری

۲-۲- تهیه نمونه عصاره آویشن شیرازی بمنظور بررسی کیفیت :

با توجه به نتایج بررسی‌ها و نیز نظر به دارا بودن استانداردهای بین المللی ISO 9001، ISO 22000 و ISO 14001 (سازمان جهانی کیفیت) توسط شرکت کشت و صنعت و فرآوری گیاهان دارویی سها جیسا، نسبت به تهیه عصاره گیاه آویشن شیرازی از شرکت مذکور اقدام گردید.

۲-۲-۱- روش عصاره گیری و آزمایش‌های کمی و کیفی عصاره هیدروالکلی آویشن شیرازی:

عصاره گیری از گیاه آویشن شیرازی مورد استفاده در این مطالعه در شرکت فرآوری گیاهان دارویی سها جیسا بشرح ذیل صورت پذیرفت:

۲-۱-۲-۲-۱-۱-۱-۲-۲-۲ روش عصاره‌گیری

عصاره‌گیری به روش پرکولاسیون (percolation)، با استفاده از اتانول ۵۵ درجه و در دمای ۴۰ درجه سانتیگراد انجام گرفت. نسبت گیاه به حلال ۷:۱ تا ۱۰:۱ متغیر بوده که در این حالت از نسبت ۹:۱ استفاده شد. عصاره‌گیری به مدت ۴ تا ۵ ساعت انجام گرفت و پس از خاتمه عصاره‌گیری و فیلتراسیون (Filtration)، عصاره حاصله پاستوریزه گردید.

۲-۱-۲-۲-۲-۲ روش و نتیجه آزمایش‌های کنترل کیفی

- آماده‌سازی محلول نمونه: ۲۰ میکرولیتر از عصاره، مستقیماً بر روی پلیت لکه‌گذاری گردید.
- آماده‌سازی استاندارد: استاندارد تیمول با غلظت ۰/۱ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر تهیه شد (حجم مورد استفاده برای لکه‌گذاری ۲۰ میکرولیتر می‌باشد).

مشخصات TLC : TLC plastic sheets silica gel 60 F254

فاز متحرک : Ethyl acetate : Toluene (7: 93)

تهیه معرف وانیلین :

۱- وانیلین یک درصد اتانولی

۲- اسید سولفوریک ۵ درصد اتانولی

معرف فوق به دو صورت استفاده می‌شود، یا ابتدا محلول شماره یک اسپری می‌شود که پس از خشک شدن محلول شماره دو اسپری می‌گردد یا اینکه محلول یک و دو ابتدا مخلوط شده و سپس بر روی صفحه اسپری می‌گردد. نکته قابل توجه در این فرایند این است که معرف باید بصورت تازه مصرف گردد و آب نیز نداشته باشد.

روش کار:

پلیت را داخل تانک اشباع قرار داده پس از پیشروی حلال به اندازه مناسب، پلیت را خشک نموده، در حرارت ۱۰۰ درجه سانتی‌گراد یا در جریان هوای گرم، معرف وانیلین بر روی آن اسپری می‌شود. پس از این فرآیند، مطابقت بین لکه‌ها در ناحیه مرئی قابل ملاحظه می‌باشد.

جدول ۱- آنالیز عصاره هیدروالکلی آویشن شیرازی تولید شده

SOHA JISSA Co. Plantation Industries & Processing of Medicinal Plants			
Doc.No.F.0439	Certificate of Analysis: <i>Zataria multiflora</i>		Batch No.025
Test	Method	Standard	Result
Color	Organoleptic	Ligth brown-Dark brown	Brown
Odor	Organoleptic	Natural odor	Natural odor
Dry residue (100-105°C/2h)	BP2009	1.5% - 4%	2.95%
Density	BP2009	0.96 – 0.99	0.97
pH	BP2009	4.5 – 6.5	5.34

SOHA JISSA Co. Plantation Industries & Processing of Medicinal Plants			
Doc.No.F.0439	Certificate of Analysis: <i>Zataria multiflora</i>		Batch No.025
Test	Method	Standard	Result
Alcohol contents	In house	10% - 20%	19%
Identification	TLC	Conform	Conform
Assay (Total phenolic as thymol)	DAB10	85 – 120 mg/100cc	111.1 mg/100cc
Total bacterial count	USP32	Max. 10 ² per ml	Max. 10 ² per ml
Total mould and yeasts	USP32	0	0
<i>Staphylococcus aureus</i>	USP32	Absent	Absent
<i>Pseudomonas aeruginosa</i>	USP32	Absent	Absent
<i>Salmonella</i>	USP32	Absent	Absent
<i>E. coli</i>	USP32	Absent	Absent

۲-۳- تهیه نانوذره نقره کلوئیدی و آزمایش های کیفی آن

با توجه به تولید نانوذره نقره کلوئیدی توسط شرکت های مختلف و از آنجا که در بسیاری از مطالعات انجام شده از محصول نانوذره کلوئیدی شرکت نانوپارس نصب (تهران-ایران) با نام تجاری نانوسید و با غلظت ۴۰۰۰ppm استفاده شده بود در این تحقیق نیز از محلول نانوذره نقره کلوئیدی مذکور جهت انجام مطالعات مورد نظر استفاده گردید.

۲-۳-۱- نتیجه آزمایش های کنترل کیفی

بر اساس اعلام شرکت نانوپارس نصب (تولید کننده نانوکلوئید نقره مورد استفاده در این مطالعه) ذرات نقره موجود که بوسیله دستگاه زتاسایزر تعیین گردیده بود بین ۱۶۳/۵-۳/۹ نانومتر و متوسط قطر آنها ۵۴/۸ نانومتر درصد می باشد. همچنین با ر سطحی نانو ذرات نقره موجود در کلوئید نانو ذرات نقره به طور میانگین $1/03 \pm 0/13$ میلی ولت گزارش گردید.

شکل ۱- دستگاه زتاسایزر برای آنالیز اندازه ذرات نانو

۲-۴- تهیه باکتری آئروموناس هیدروفیلا کددار

با توجه به ضرورت استفاده از باکتری آئروموناس هیدروفیلا کددار (تایید شده توسط آزمایش‌های بیوشیمیایی و مولکولی) علاوه بر باکتری کددار شناسایی شده در انستیتو تحقیقات بین‌المللی ماهیان خاویاری، نسبت به تهیه باکتری کددار از بانک میکروبی مرکز ذخایر زیستی کشور با کد IBRC-M10814 اقدام و نسبت به تکثیر باکتری مذکور اقدام گردید.

۲-۴-۱- تکثیر باکتری آئروموناس هیدروفیلا کددار

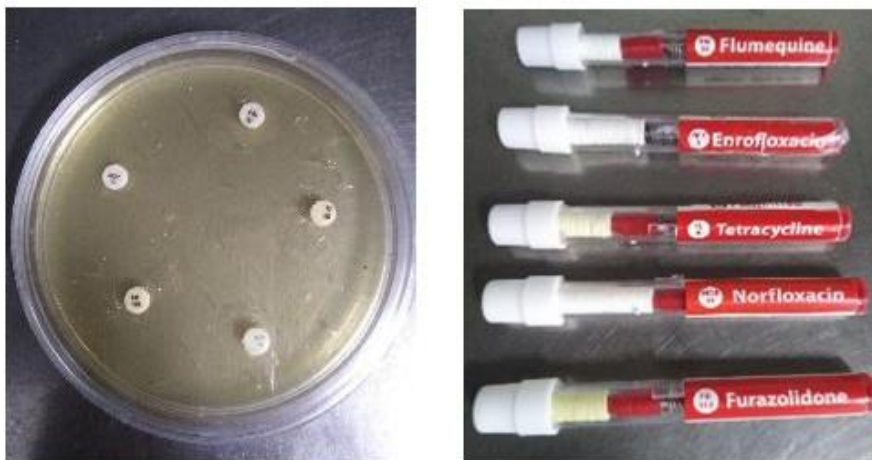
به منظور استفاده از باکتری آئروموناس هیدروفیلا کددار تهیه شده در مطالعات مورد نظر نسبت به کشت باکتری مذکور بر روی محیط عمومی TSA در شرایط استریل اقدام و سپس پلیت‌ها به مدت ۲۴ ساعت در گرمخانه ۲۵ درجه سانتیگراد انکوبه و پس از رشد باکتری آئروموناس هیدروفیلا نسبت به انتقال پلیت‌های محتوی باکتری مذکور به یخچال با دمای ۴ درجه سانتیگراد جهت استفاده در آزمایش‌های مورد نظر در این تحقیق اقدام گردید.

شکل ۲- تکثیر باکتری آئروموناس هیدروفیلائی کددار

۲-۵- تعیین آنتی بیوتیک مؤثر بر باکتری آئروموناس هیدروفیلا

به منظور تعیین آنتی بیوتیک مؤثر بر باکتری آئروموناس هیدروفیلا نسبت به انجام آزمون آنتی بیوگرام اقدام گردید. جهت انجام این آزمون سواپ یا آنس استریل را در سوسپانسیون باکتری آئرومونوناس هیدروفیلا با غلظت 0.5×10^8 cfu/ml وارد نموده و در سطح پلیت حاوی محیط کشت تریپتیک سوی آگار (TSA) باکتری مورد بررسی را کشت داده و سپس با استفاده از پنس استریل دیسک هایی حاوی آنتی بیوتیک های مختلف را که از یک ساعت قبل از انجام آزمون آنتی بیوگرام از فریزر بیرون آورده شده بود در سطح محیط کشت قرار داده و با نوک پنس هر کدام از دیسک ها را در جای خود محکم نموده و پلیت های مذکور را به مدت ۲۴ ساعت در گرمخانه ۲۵ درجه سانتی گراد قرار داده پس از طی مدت زمان مذکور با استفاده از خط کش دقیق قطر هاله عدم رشد را بر حسب میلیمتر اندازه گرفته و با استفاده از جدول میزان حساسیت باکتری نسبت به آنتی بیوتیک به صورت حساس، نیمه حساس و مقاوم گزارش گردید.

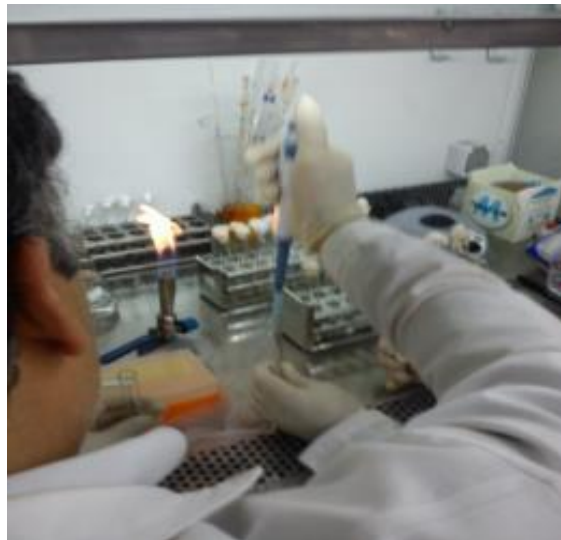
شکل ۳- انجام آزمون و دیسک های آنتی بیوگرام

۲-۶- تعیین حداقل غلظت ممانعت‌کنندگی از رشد (MIC) باکتری آئروموناس هیدروفیلا توسط عصاره آویشن شیرازی و نانوکلوئید نقره

به منظور تعیین حداقل غلظت مهارکنندگی رشد باکتری آئروموناس هیدروفیلا (MIC) توسط عصاره آویشن شیرازی و نانوکلوئید نقره از روش رقت لوله‌ای (Vanden et al., 1991; Sindambiwe et al., 1999) استفاده گردید. در این روش برای تعیین MIC عصاره آویشن شیرازی و نانوکلوئید نقره برای هر کدام بصورت جداگانه یک سری ۱۰ تایی از لوله‌های آزمایش مورد استفاده قرار گرفت. ۸ لوله برای آزمایش رقت‌های مختلف و یک لوله به عنوان کنترل مثبت و یک لوله نیز به عنوان کنترل منفی بکار رفت. ابتدا باکتری آئروموناس هیدروفیلا که در محیط Tryptic Soy Broth (TSB) کشت داده شده بود در شرایط استریل به محیط کشت مولر هینتون براث (Mueller Hinton Broth) در لوله‌های آزمایش اضافه و میزان کدورت حاصل از باکتری با استاندارد ۰/۵ مک فارلند (10^8 cfu/ml) تنظیم گردید. سپس به لوله‌های حاوی محیط کشت مولر هینتون براث (Mueller Hinton Broth) همراه با باکتری آئروموناس هیدروفیلا عصاره آویشن شیرازی و محلول نانوکلوئید نقره با غلظت‌های ۰/۰۳۲، ۰/۰۶۳، ۰/۱۲۵، ۰/۲۵، ۰/۵، ۱، ۲، ۴ میلی‌گرم در میلی‌لیتر (علیشاهی و همکاران، ۱۳۸۹) اضافه نموده و لوله‌ها به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد در گرمخانه نگهداری و بعد از سپری شدن زمان مذکور کدورت آنها بررسی و غلظت آخرین لوله‌ای که در مقایسه با شاهد شفاف بود به عنوان MIC در نظر گرفته شد.

۲-۷- تعیین حداقل غلظت کشندگی (MBC) باکتری آئروموناس هیدروفیلا عصاره آویشن شیرازی و نانوکلوئید نقره

برای تعیین حداقل غلظت کشندگی (MBC) عصاره آویشن شیرازی و نانوکلوئید نقره که در محیط مولر هینتون آگار (Mueller Hinton Agar) مورد بررسی قرار می‌گیرد از محتویات آن دسته از غلظت‌هایی که در محیط کشت مولر هینتون براث (Mueller Hinton Broth) در آزمایش تعیین MIC فاقد کدورت بودند، به میزان ۱ میلی‌لیتر برداشته و در محیط کشت مولر هینتون آگار (Mueller Hinton Agar) به روش خطی کشت داده شد سپس پلیت‌ها در درون انکوباتور در ۲۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۴ ساعت نگهداری و کمترین غلظتی از عصاره آویشن شیرازی و نانوکلوئید نقره که باکتری در آن رشد نکرده بود به عنوان حداقل غلظت کشندگی (MBC) در نظر گرفته شد.

شکل ۴- تعیین حداقل غلظت مهارکنندگی (MIC) باکتری آنروموناتس هیدروفیلا توسط عصاره آویشن شیرازی و نانوکلوئید نقره

شکل ۵- تعیین حداقل غلظت مهارکنندگی (MBC) باکتری آنروموناتس هیدروفیلا توسط عصاره آویشن شیرازی و نانوکلوئید نقره

۲-۸- اجرای آزمایش‌های تعیین غلظت‌های کشنده عصاره آویشن شیرازی و نانوکلوئید نقره

بمنظور انجام آزمایش‌های تعیین غلظت‌های کشنده عصاره هیدروالکلی آویشن شیرازی و محلول نانو کلوئید نقره، بعد از طی مراحل سازگاری، بچه ماهیان ازون برون به تشک‌های ۴۰ لیتری مجهز به سیستم هوادهی منتقل شدند. این آزمایش‌های بر اساس O.E.C.D (TRC, 1984) صورت گرفت. در این روش (O.E.C.D) آزمایش‌های بصورت استاتیک

(ثابت) انجام می‌گردد. بدین صورت که محلول آزمایش در فرآیند آزمون تغییر نکرده و میزان مرگ و میر ماهی برای آزمایش‌های تعیین غلظت‌های کشنده طی ۹۶ ساعت ثبت می‌گردد. با توجه به عدم وجود منابع اطلاعاتی در خصوص تعیین محدوده دامنه دوزهای قابل استفاده در آزمایش‌های LC_{50} عصاره هیدروالکلی آویشن شیرازی و محلول محلول نانو کلویید نقره در بچه ماهیان ازون برون، نیاز به انجام آزمایش‌های مقدماتی تعیین دامنه‌ای از غلظت‌های مناسب ($Pre-LC_{50}$) بود که این کار طی دو مرحله و در هر مرحله با ۵ تیمار (هر تیمار با ۳ تکرار) که به روش لگاریتمی تعیین گردیده بودند اجرا گردید. در نهایت پس از تعیین دامنه غلظت‌های مناسب، آزمایش اصلی LC_{50} با انتخاب ۵ تیمار (هر تیمار با ۳ تکرار) برای هر یک از عصاره هیدروالکلی آویشن شیرازی و محلول نانو کلویید نقره به اجرا درآمد و میزان تلفات در طی ۲۴، ۴۸، ۷۲، ۹۶ ساعت به منظور تعیین غلظت‌های کشنده LC_{10} ، LC_{50} ، LC_{90} ثبت و نسبت به تعیین عدد پروبیت (Probit Value) تلفات از جدول مخصوص (ANOVA) و نیز تعیین لگاریتم غلظت‌های بکار رفته اقدام و با بدست آوردن ضرایب a (عدد ثابت) و b (شیب خط) معادله رگرسیون ($y = a + bx$) تشکیل و برای حل معادله عدد پروبیت مشخص شده به جای y در معادله قرار گرفت و با حل معادله $(Probit\ Value = a + b (LogC))$ و گرفتن Anti Log از $LogC$ در معادله، غلظت‌های کشنده LC_{10} ، LC_{50} ، LC_{90} تعیین و نتایج حاصل به روش Probit analysis (Finney, 1971) مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.

۲-۹- ایجاد آلودگی تجربی (Challenge) بچه ماهیان ازون برون به باکتری آئروموناس هیدروفیلا

به منظور ایجاد آلودگی تجربی به باکتری آئروموناس هیدروفیلا در ماهیان گروه‌های شاهد و تیمار پس از تهیه کشت باکتری مذکور در محیط کشت TSB نسبت به تهیه غلظت 10^9 cfu/ml با استاندارد ۰/۵ مک فارلند اقدام گردید. برای رسیدن به این غلظت و مقایسه آن با استاندارد مک فارلند، باکتری ساتریفیوژ شده را با سمپلر برداشته و به لوله آزمایش حاوی سرم فیزیولوژی اضافه و با دستگاه هم زن آنها را یکنواخت نموده و این کار تا زمانی که کدورت با استاندارد مک فارلند برابر شود ادامه پیدا کرد. غلظت تهیه شده از باکتری آئروموناس هیدروفیلا به میزان ۰/۵ میلی‌لیتر به محوطه صفاقی ماهیان گروه‌های تیمار و شاهد تزریق (Omima A.E. Aboud, 2010) و ماهیان مذکور به وان‌های پلاستیکی ۵۰ لیتری منتقل گردیدند که آب خروجی از آنها در وان فایبرگلاس با حجم ۲۰۰۰ لیتر تخلیه و پس از ضد عفونی با استفاده از مواد ضد عفونی کننده وسیع الطیف و اطمینان از نابودی باکتری آئروموناس هیدروفیلا تزریق شده به بچه ماهیان ازون برون به سیستم فاضلاب رهاسازی می‌گردید. ماهیان آلوده شده توسط باکتری مورد بررسی در این مطالعه تا ۷۲ ساعت از نظر تلفات و نیز علائم بیماری آئرومونیاژیس شامل بی‌حالی، خونریزی زیرجلدی در اطراف پلاک‌های استخوانی و انتهای باله‌ها خصوصاً باله دم، تیرگی پوست و مورد بررسی قرار گرفتند.

۲-۱۰- تیمار ماهیان آلوده شده به باکتری آئروموناس هیدروفیلا با عصاره آویشن شیرازی، محلول نانوکلوئید نقره و آنتی بیوتیک انروفلوکساسین

با توجه به اینکه در مطالعات تعیین مقادیر ترکیبات مورد بررسی در درمان بیماری های ماهیان از یک دهم غلظت نیمه کشندگی (LC_{50}) در طی ۹۶ ساعت به عنوان دوز درمانی مبنا استفاده می گردد و سایر مقادیر مورد بررسی در تیمار ماهیان تحت درمان، بصورت لگاریتمی از دوز درمانی مبنا جهت تعیین محدوده درمانی در نظر گرفته می شود لذا در این مطالعه نیز از نتایج تعیین غلظت نیمه کشندگی (LC_{50}) نانوکلوئید نقره با نام تجاری نانوسید در طی ۹۶ ساعت جهت تعیین مقادیر نانوکلوئید نقره در تیمار ماهیان آلوده شده به باکتری آئروموناس هیدروفیلا از غلظت های ۰/۴، ۰/۶، ۰/۸، ۱ و میلی گرم در لیتر به صورت حمام درمانی یک ساعته و به مدت ۱۰ روز متوالی استفاده شد.

همچنین جهت تیمار ماهیان مذکور با عصاره آویشن شیرازی (بر اساس نتایج آزمایش های LC_{50} و نتایج مطالعه معصوم زاده و همکاران در سال ۱۳۹۴) به ترتیب از غلظت ۱۰۰۰ میلی گرم عصاره مذکور در هر لیتر آب بصورت حمام درمانی یک ساعته و غلظت ۱۰۰ میلی گرم از عصاره مذکور به ازای هر کیلوگرم وزن ماهیان بصورت خوراکی همراه با غذا به مدت ۱۰ روز و روزانه در سه نوبت خورنده شد (یک دهم مقدار عصاره آویشن شیرازی تعیین شده جهت تیمار ماهیان مبتلا به آئرومونازیس به روش حمام درمانی) استفاده گردید. در این مطالعه به منظور مقایسه تأثیرات نانوکلوئید نقره و عصاره آویشن شیرازی با مؤثرترین آنتی بیوتیک انتخابی در درمان آئرومونازیس (بر اساس نتایج حاصل از آنتی بیوگرام) از آنتی بیوتیک انروفلوکساسین به مقدار ۱۰ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن ماهیان تحت درمان بصورت خوراکی همراه با غذا به مدت ۱۰ روز (بر اساس توصیه شرکت رویان تولید کننده آنتی بیوتیک انروفلوکساسین مورد استفاده در این مطالعه) در یکی از گروه های تیمار استفاده گردید.

در مجموع در این مطالعه بر اساس جدول شماره ۲ هفت گروه تیمار، یک گروه شاهد مثبت (آلوده شده به باکتری آئروموناس هیدروفیلا و بدون انجام تیمار درمانی ماهیان آلوده) و یک گروه شاهد منفی (بدون تزریق باکتری آئروموناس هیدروفیلا و بدون انجام تیمار درمانی) جهت بررسی و مقایسه تاثیر عصاره آویشن شیرازی، محلول نانوکلوئید نقره و آنتی بیوتیک انروفلوکساسین بر روی بچه ماهیان ازون برون مبتلا به آئرومونازیس تعیین گردید.

شکل ۶- نگهداری بچه ماهیان تیمارهای مختلف در وان های ۵۰ لیتری

جدول ۲- گروه های تیمار ماهیان آلوده شده به باکتری آئروموناس هیدروفیلا

غلظت مورد استفاده جهت تیمار	شماره تیمار	نوع تیمار
۰/۴ ppm	۱	نانو کلونید نقره (حمام درمانی)
۰/۶ ppm	۲	
۰/۸ ppm	۳	
۱ ppm	۴	
۱۰۰۰ ppm	۵	عصاره آویشن شیرازی (حمام درمانی)
۱۰۰ mg/bwfish	۶	عصاره آویشن شیرازی (خوراکی)
۱۰ mg/bwfish	۷	آنتی بیوتیک انزوفلوکسازین (خوراکی)
-	۸	شاهد منفی
-	۹	شاهد مثبت

۲-۱۱- بررسی تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانو کلونید نقره بر برخی از شاخص های خونی

جهت بررسی تأثیر مقادیر مختلف عصاره هیدروآلکلی آویشن شیرازی و نانوکلونید نقره بر برخی از شاخص های خونی ماهیان ازون برون تیمار شده با ترکیبات مذکور، نسبت به خونگیری از نزدیک باله مخرجی ۳۰ درصد نمونه‌ها (۳ قطعه ماهی از هر تکرار) اقدام و خون بدست آمده بلافاصله وارد لوله‌های حاوی ماده ضد انعقاد هپارین گردید. پس از تهیه نمونه‌های خون از ماهیان مورد بررسی، اندازه‌گیری شاخص‌های خونی (CBC) به روش استاندارد به شرح ذیل انجام گردید:

۲-۱۱-۱- شمارش افتراقی گلبول های سفید^۱

برای شمارش افتراقی گلبول‌های سفید یا لکوسیت‌ها در هر میلی‌متر مکعب خون لایه مناسبی از یاخته‌های خونی روی اسلایدهای میکروسکوپی به روش دولامی (یک لام به عنوان گسترش دهنده و لام دیگر که قطره خون روی آن قرار می

^۱ Differential leucocyte count (leucogramme)

گرفت به نام لام گسترش) تهیه گردید. برای این منظور دو سر لام گسترش را بین دو انگشت قرار داده سپس یک قطره خون روی لام قرار می‌گیرد و با دست دیگر لام گسترش دهنده با زاویه ۴۵ درجه قطره خون را به عقب کشیده و وقتی خون به لبه رسید لام گسترش دهنده به جلو رانده شده و گسترشی یکنواخت و پیوسته‌ای به وجود می‌آید.

در ادامه جهت جلوگیری از تغییر شکل یاخته‌ها و تأثیر منفی میکروارگانسیم‌ها پس از خشک شدن اسمیرها، بلافاصله اقدام به تثبیت آنها به وسیله متانول نموده و در نهایت با استفاده از محلول رقیق ۱۰ درصد گیمسا (گیمسا به آب مقطر ۹ به ۱) لام‌ها به مدت ۳۰ تا ۶۰ دقیقه رنگ آمیزی شدند و پس از خشک شدن در هوای آزاد مورد مطالعه میکروسکوپی قرار گرفته (Klontz, G.W., 1994) و درصد فراوانی هر گروه از لوکوسیت‌ها (نوتروفیل، ائوزینوفیل، لنفوسیت و مونوسیت) برای هر نمونه تعیین گردید.

۲-۱۱-۲- تعیین غلظت هماتوکریت (HCT)

به منظور اندازه‌گیری مقادیر هماتوکریت پس از پر کردن لوله‌های موئینه هپارینه از نمونه‌های خون تهیه شده از ماهیان مورد بررسی و بستن آن با خمیر مخصوص نسبت به ساتتریفیوژ آنها با سرعت حداقل ۷۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۵ دقیقه با استفاده از ساتتریفیوژ میکروهماتوکریت اقدام و مقدار حجم سلولی یا هماتوکریت (HCT) هر نمونه محاسبه گردید.

۲-۱۱-۳- تعیین غلظت هموگلوبین (Hb)

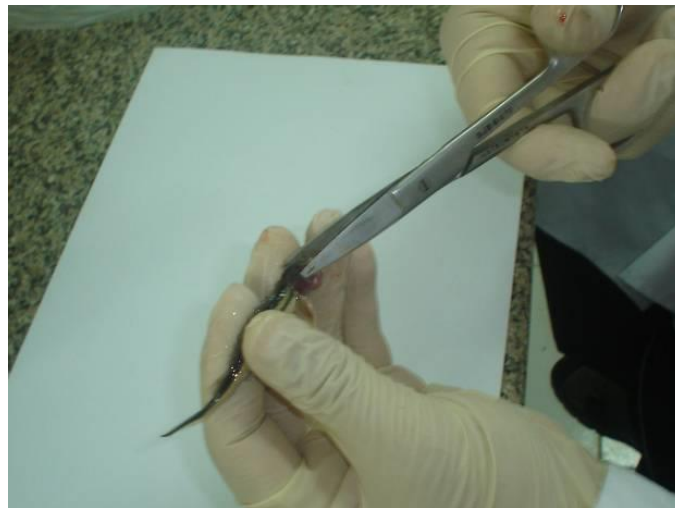
مقدار هموگلوبین هر نمونه خون به روش سیانومت هموگلوبین (با استفاده از کیت مخصوص و به روش کلرومتریک) با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر مدل JENWAY 6505 UV/Vis اندازه‌گیری گردید در این روش مقدار جذب نور ثبت و غلظت هموگلوبین بر حسب گرم در دسی‌لیتر محاسبه می‌گردد.

شکل ۲- تهیه نمونه خون از بچه ماهیان تیمارهای مختلف

۲-۱۲- بررسی آسیب‌های بافتی ایجاد شده توسط عصاره آویشن شیرازی و نانوکلوئید نقره

به منظور بررسی آسیب‌های بافتی ایجاد شده در ماهیان ازون‌برون تیمار شده با عصاره هیدروالکلی آویشن شیرازی و نانوکلوئید نقره به روش حمام یک ساعته، از هر تکرار ۳ عدد ماهی انتخاب و نسبت به تهیه نمونه‌هایی به ابعاد ۱×۱ سانتی‌متر مربع از آبشش و کبد اقدام گردید. نمونه‌های تهیه شده سپس به داخل ظروف محتوی ۴۰ میلی‌لیتر فرمالین ۱۰٪ منتقل و پس از مدت ۲۴ ساعت فرمالین نمونه‌ها تعویض گردید. نمونه‌های تثبیت شده در فرمالین با استفاده از دستگاه اتوماتیک عمل‌آوری بافت (Tissue processor) آب‌گیری، شفاف‌سازی و پارافینه شده و با استفاده از دستگاه میکروتوم مقاطع میکروسکوپی به ضخامت ۵ میکرون از آنها تهیه و سپس نسبت به رنگ‌آمیزی مقاطع میکروسکوپی تهیه شده به روش هماتوکسیلین و ائوزین (H&E) اقدام و مطالعه لام‌های تهیه شده با استفاده از میکروسکوپ نوری صورت پذیرفت.

شکل ۸ - نمونه برداری از آبشش

شکل ۹ - برش بافت با استفاده از میکروتوم

شکل ۱۰- رنگ آمیزی اسلایدهای بافت آبخش

۲-۱۳- جمع آوری داده‌ها و تجزیه و تحلیل آماری

پس از جمع آوری داده‌ها، بمنظور تجزیه و تحلیل آماری و مقایسه بین نتایج تیمارهای مختلف از آزمون واریانس یکطرفه One-WayANOVA و آزمون دانکن Duncan و آزمون ضریب همبستگی پیرسون در سطح اطمینان ۹۵٪ استفاده شد. تمامی سنجش‌های آماری با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۰ و برای رسم نمودارها از نرم افزار Microsoft Office Excel2016 استفاده شد. به منظور انجام محاسبات LC_{50} نیز از روش Probit analysis (Finney, 1971) استفاده شد.

۳- نتایج

۳-۱- تعیین آنتی‌بیوتیک موثر بر باکتری آئروموناس هیدروفیلا

نتایج حاصل از آزمون آنتی‌بیوگرام انجام شده بر اساس تشکیل هاله عدم رشد باکتری در اطراف دیسک‌های حاوی آنتی‌بیوتیک‌های مختلف در این مطالعه نشان داد که بیشترین قطر هاله عدم رشد باکتری آئروموناس هیدروفیلا مربوط به دیسک حاوی آنتی‌بیوتیک‌های فولوموکسین و انروفلوکساسین با ۲۲ میلی‌متر بوده و در اطراف دیسک حاوی آنتی‌بیوتیک فرازولیدون هیچ هاله‌ای تشکیل نگردید.

جدول ۳- قطر هاله‌ی عدم رشد باکتری در آزمون آنتی‌بیوگرام

آنتی‌بیوتیک	مقدار آنتی‌بیوتیک استاندارد (μg)	قطر هاله (mm)
فولوموکسین	۳۰	۲۲
انروفلوکساسین	۵	۲۲
تتراسیکلین	۳۰	۲۰
نروفلوکساسین	۱۰	۱۷
فرازولیدون	۱۰۰	۰

۳-۲- تعیین حداقل غلظت ممانعت‌کنندگی رشد (MIC) و حداقل غلظت کشندگی (MBC) باکتری آئروموناس هیدروفیلا با عصاره آویشن شیرازی و نانوکلوئید نقره

بر اساس نتایج حاصل، مقادیر حداقل غلظت ممانعت‌کنندگی از رشد (MIC) باکتری آئروموناس هیدروفیلا توسط عصاره آویشن شیرازی و محلول کلوئید نقره در محیط مولر هینتون براث (Mueller Hinton Broth) به ترتیب برابر 0.25 mg/ml و 0.25 mg/ml و مقادیر حداقل غلظت کشندگی (MBC) باکتری آئروموناس هیدروفیلا با عصاره آویشن شیرازی و محلول کلوئید نقره در محیط مولر هینتون آگار (Mueller Hinton agar) به ترتیب برابر 0.5 و 0.25 میلی‌گرم در لیتر تعیین گردید (جدول ۴). بررسی نتایج تعیین حداقل غلظت ممانعت‌کنندگی (MIC) و حداقل غلظت کشندگی (MBC) باکتری آئروموناس هیدروفیلا نشان می‌دهد نانوکلوئید نقره در مقایسه با عصاره آویشن شیرازی از اثر ضد باکتری قوی‌تری بر روی باکتری آئروموناس هیدروفیلا برخوردار می‌باشد (جدول ۴). با توجه به مقادیر حداقل غلظت ممانعت‌کنندگی (MIC) و حداقل غلظت کشندگی (MBC) باکتری آئروموناس هیدروفیلا توسط آنتی‌بیوتیک انروفلوکساسین که در مطالعه Shan و همکاران (۲۰۱۸) بر روی محیط کشت به ترتیب برابر 0.24 و 0.48 میلی‌گرم در لیتر تعیین گردید، آنتی‌بیوتیک انروفلوکساسین از اثر مهارکنندگی باکتری آئروموناس هیدروفیلا قوی‌تری نسبت به نانوکلوئید

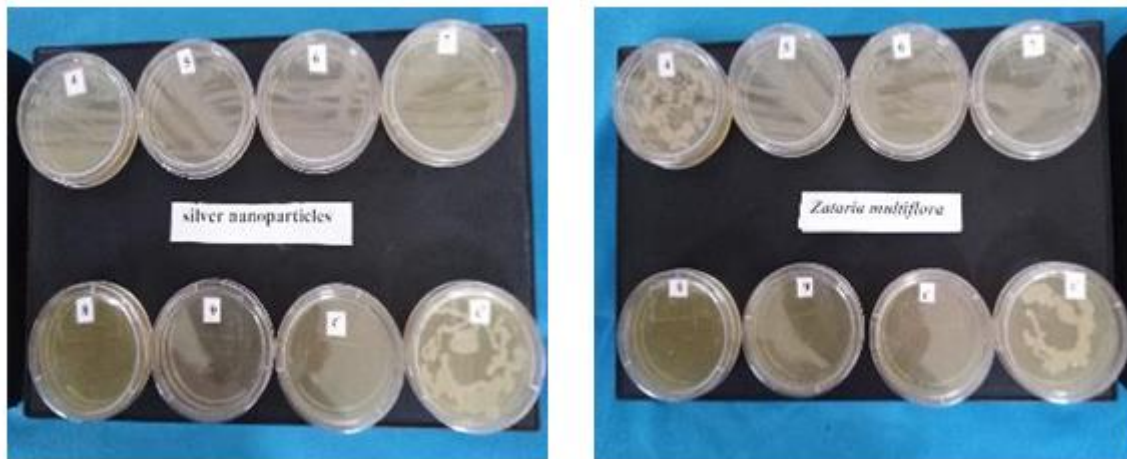
نقره و عصاره آویشن شیرازی برخوردار بوده در حالیکه نانوکلوئید نقره در مقایسه با آنتی بیوتیک انروفلوکساسین و عصاره آویشن شیرازی دارای اثر کشندگی قوی تری بر باکتری آئروموناس هیدروفیلا می باشد.

جدول ۴ - حداقل غلظت ممانعت کنندگی از رشد (MIC) و حداقل غلظت کشندگی (MBC) باکتری آئروموناس هیدروفیلا با عصاره آویشن شیرازی و نانوکلوئید نقره

شماره لوله	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	C ⁻ کنترل منفی	C ⁺ کنترل مثبت
مقدار عصاره آویشن شیرازی و نانوکلوئید نقره در هر لوله آزمایش و پلیت mg/ml	۰/۰۳۲	۰/۰۶۳	۰/۱۲۵	۰/۲۵	۰/۵	۱	۲	۴	۸		
رشد باکتری (عصاره آویشن شیرازی)	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	+
رشد باکتری (نانوذرات نقره)	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	+

شکل ۱۱- نتایج آزمایش‌های تعیین حداقل غلظت مهارکنندگی (MIC) باکتری آئروموناس هیدروفیلا با عصاره آویشن شیرازی (سمت راست) و نانوکلوئید نقره (سمت چپ)

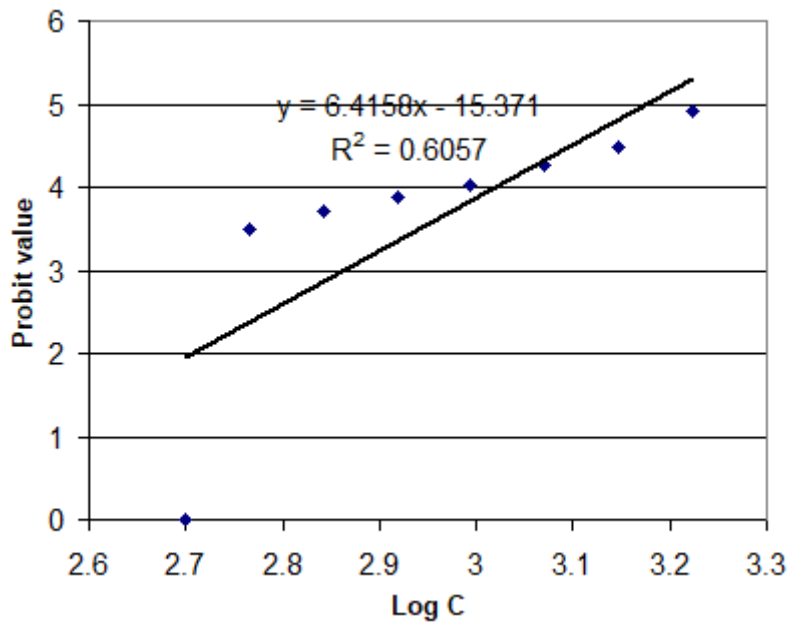
شکل ۱۲- نتایج آزمایش‌های تعیین حداقل غلظت کشندگی کنندگی (MBC) باکتری آئروموناس هیدروفیلا با عصاره آویشن شیرازی (سمت راست) و نانو کلئوئید نقره (سمت چپ)

۳-۳- تعیین غلظت‌های نیمه کشنده عصاره آویشن شیرازی و نانو کلئوئید نقره در بچه ماهیان ازون برون

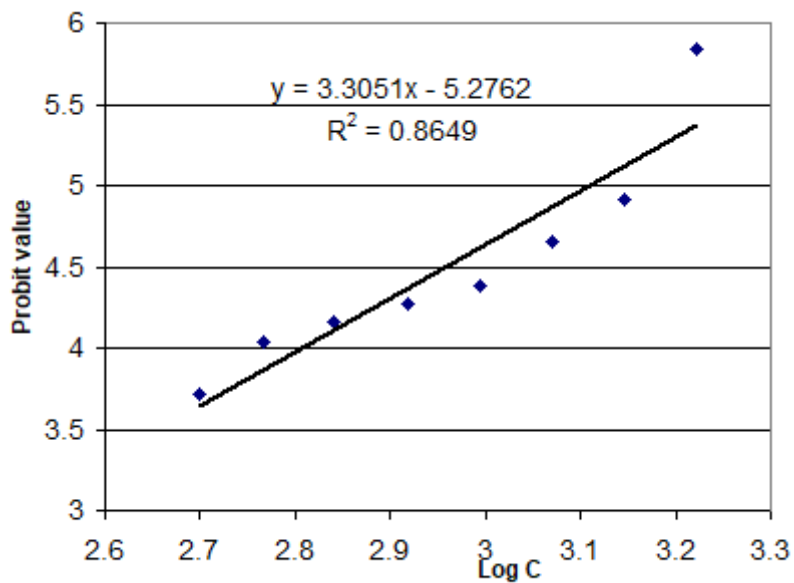
۳-۳-۱- تعیین غلظت‌های نیمه کشنده عصاره هیدروالکلی آویشن شیرازی در بچه ماهیان ازون برون

بمنظور تعیین غلظت‌های کشنده عصاره هیدروالکلی آویشن شیرازی بر روی بچه ماهیان ازون برون با میانگین وزنی $14 \pm 5/821$ گرم طی ۹۶ ساعت، ضمن انجام آزمایش‌های مربوطه، نمونه برداری‌های لازم صورت پذیرفت. در این تحقیق بر اساس آزمایش‌های ابتدایی ($pre-LC_{50}$) انجام شده بر روی بچه ماهیان ازون برون و براساس محاسبات لگاریتمی ۷ تیمار ۵۰۰، ۵۸۳، ۶۹۴، ۸۲۸، ۹۸۶، ۱۱۷۴ و ۱۴۰۰ میلی‌گرم در لیتر برای انجام آزمایش‌های نهایی تعیین غلظت‌های نیمه کشنده عصاره هیدروالکلی آویشن شیرازی انتخاب و نسبت به گروه شاهد مورد ارزیابی قرار گرفت (جدول ۵). همچنین میزان LC_{10} ، LC_{50} و LC_{90} عصاره هیدروالکلی آویشن شیرازی طی مدت زمان ۲۴، ۴۸، ۷۲ و ۹۶ ساعت محاسبه گردید (جدول ۶). بر این اساس میزان LC_{50} این عصاره طی مدت ۴ روز معادل $766/65$ میلی‌گرم در لیتر تعیین شد. معادله خط رگرسیون و ضریب همبستگی (R^2) حاکی از وجود ارتباط مستقیم (همبستگی قوی و مثبت) بین غلظت‌های مورد بررسی با میزان تلفات بچه ماهیان ازون برون می‌باشد (نمودارهای ۱ الی ۴).

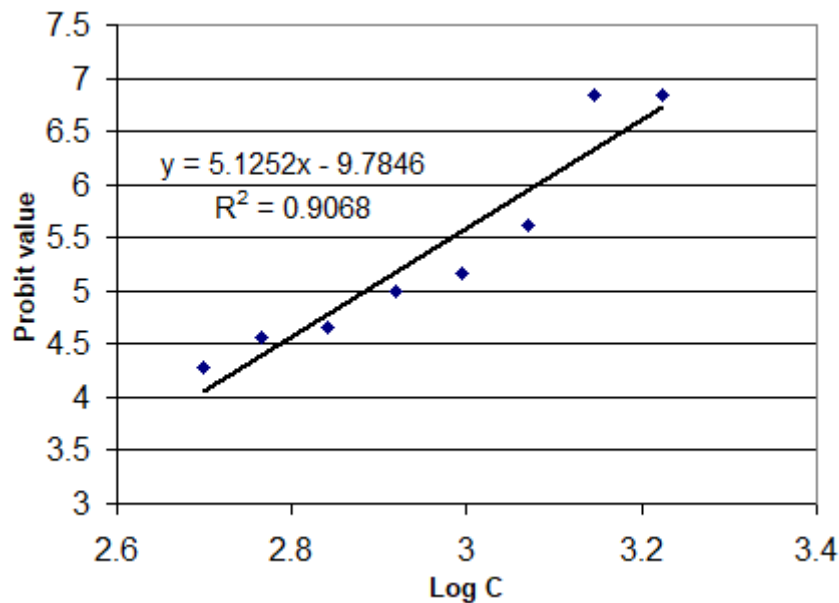
از لحاظ رفتاری علائمی از قبیل افزایش ترشح موکوس، تحریک پذیری، عدم تعادل، انقباض شدید عضلات و انحنای ستون فقرات عمدتاً در غلظت‌های زیاد مشاهده شد. نتایج حاصل نشان داد طی ۲۴ الی ۹۶ ساعت، مقادیر LC_{10} ، LC_{50} و LC_{90} کاهش می‌یابد. بدین معنی که مقاومت ماهی‌ها در مدت زمان کوتاه بیشتر بوده و ماهی‌ها توانایی تحمل غلظت بالاتری از عصاره را دارا می‌باشند ولی با گذشت زمان مقاومت بچه ماهیان ازون برون کاهش می‌یابد.

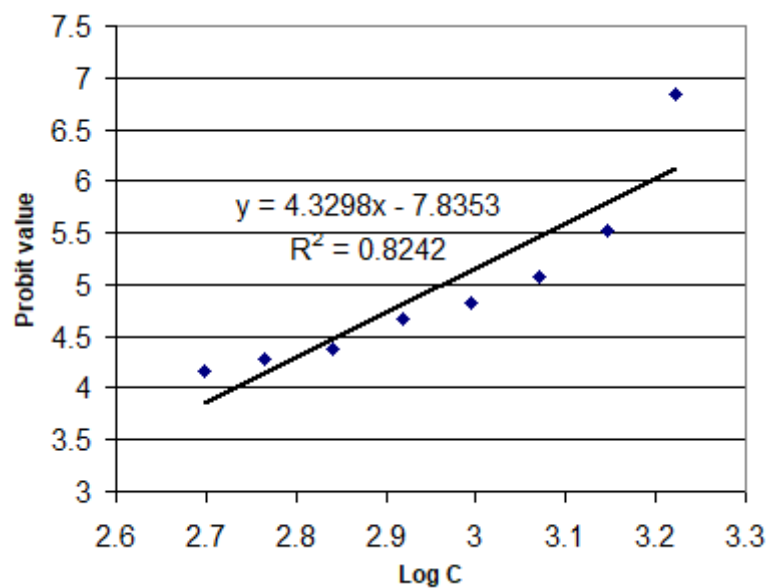
نمودار ۱: معادله خط رگرسیون و ضریب همبستگی probit value با لگاریتم غلظت عصاره آویشن شیرازی بر روی بچه ماهیان ازون برون (میانگین سه تکرار در ۲۴ ساعت)

نمودار ۲: معادله خط رگرسیون و ضریب همبستگی probit value با لگاریتم غلظت عصاره آویشن شیرازی بر روی بچه ماهیان ازون برون (میانگین سه تکرار در ۴۸ ساعت)

نمودار ۳: معادله خط رگرسیون و ضریب همبستگی probit value با لگاریتم غلظت عصاره آویشن شیرازی بر روی بچه ماهیان ازون برون (میانگین سه تکرار در ۲۲ ساعت)

نمودار ۴: معادله خط رگرسیون و ضریب همبستگی probit value با لگاریتم غلظت عصاره آویشن شیرازی بر روی بچه ماهیان ازون برون (میانگین سه تکرار در ۹۶ ساعت)

۳-۳-۲- تعیین غلظت‌های نیمه‌کشنده نانوکلوئید نقره در بچه ماهیان ازون برون

بمنظور تعیین غلظت‌های کشنده نانوکلوئید نقره بر روی بچه ماهیان ازون برون با میانگین وزنی $4/15 \pm 0/51$ گرم و میانگین طولی $10/17 \pm 0/65$ سانتیمتر طی دو زمان ۹۶ ساعت و یک ساعت، ضمن انجام آزمایش‌های مربوطه،

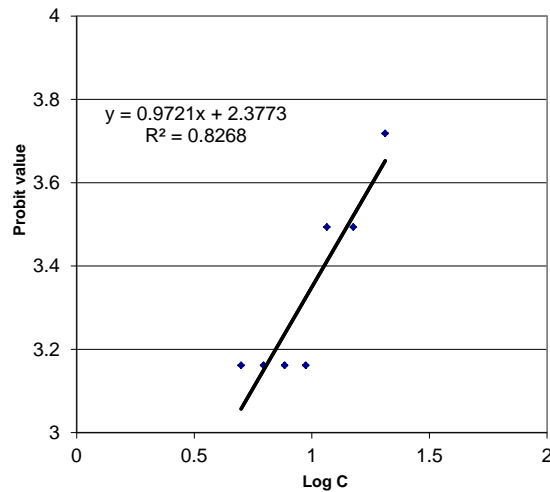
نمونه‌برداری‌های لازم هم صورت پذیرفت. در این تحقیق بمنظور یافتن محدوده غلظت نانوکلوئید نقره آزمایش‌های ابتدایی (pre-LC₅₀) بر روی بچه ماهیان ازون برون انجام گرفت و سرانجام محدوده غلظت ۵ تا ۲۰/۵ میلی گرم در لیتر برای انجام آزمایش‌های نهایی تعیین گردید. بر اساس محاسبات لگاریتمی ۷ تیمار (۵، ۶/۲۳، ۷/۶۶، ۹/۴۲، ۱۱/۵۹، ۱۵ و ۲۰/۵ میلی گرم لیتر) در نظر گرفته شد و نسبت به گروه شاهد مورد ارزیابی قرار گرفت (جدول ۷). همچنین میزان LC₁₀، LC₅₀ و LC₉₀ نانوکلوئید نقره طی مدت زمان ۲۴، ۴۸، ۷۲ و ۹۶ ساعت محاسبه گردید (جدول ۸). بر این اساس، میزان LC₅₀ نانو کلوئید نقره طی مدت ۴ روز معادل ۷/۶۶ میلی گرم در لیتر تعیین شد. همچنین معادله خط رگرسیون و ضریب همبستگی (R²) حاکی از وجود ارتباط مستقیم (همبستگی قوی و مثبت) بین غلظت‌های مورد بررسی با میزان تلفات بچه تاسماهیان ایرانی می باشد (نمودارهای ۵ الی ۸). از لحاظ رفتاری علائمی از قبیل تشکیل موکوس بر روی پوست در غلظت‌های زیاد، افزایش فعالیت، گاهی انحنای ستون فقرات مشاهده شد. نتایج نشان داد که با افزایش زمان، مقادیر LC₁₀، LC₅₀ و LC₉₀ نانو کلوئید نقره بر روی بچه ماهیان ازون برون کاهش می‌یابد. به عبارت دیگر یک رابطه معکوس بین زمان و غلظت کشنده نانو کلوئید نقره بر روی بچه ماهی مذکور وجود دارد.

جدول ۷ - مقایسه اثر تیمارهای مختلف نانو کلوئید نقره روی مرگ و میر بچه ماهیان ازون برون (میانگین سه تکرار) در طی ۹۶ ساعت

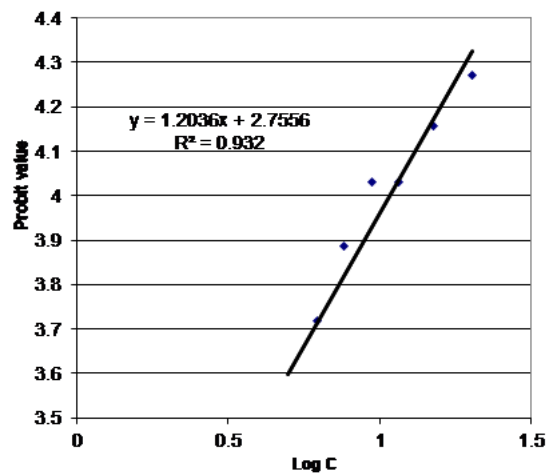
Probit value				لگاریتم غلظت ذرات معلق	تغییرات نسبت به شاهد				۹۶ ساعت		۷۲ ساعت		۴۸ ساعت		۲۴ ساعت		غلظت نانو ذره نقره (ppm)	تیمار
۹۶ ساعت	۷۲ ساعت	۴۸ ساعت	۲۴ ساعت		۹۶ ساعت	۷۲ ساعت	۴۸ ساعت	۲۴ ساعت	زنده	مرد	زنده	مرد	زنده	مرد	زنده	مرد		
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱۰	۰	۱۰	۰	۱۰	۰	۱۰	۰	۰	شاهد
۴/۴۷۵۶	۴/۱۵۸۴	۳/۴۹۳۷	۳/۱۶۱۶	-۰/۶۹	-۳۰	-۲۰	-۶/۶	-۳/۳	۷	۳	۸	۲	۹/۳۴	-۰/۶۶	۹/۶۷	-۰/۳۳	۵	۱
۴/۵۶۸۴	۴/۲۷۱	۳/۷۱۸۴	۳/۱۶۱۶	-۰/۷۹	-۳۳/۳	-۲۳/۳	-۱۰	-۳/۳	۶/۶۷	۳/۳۳	۷/۶۷	۲/۳۳	۹	۱	۹/۶۷	-۰/۳۳	۶/۲۳	۲
۴/۷۴۶۷	۴/۶۵۷۵	۳/۸۸۷۷	۳/۱۶۱۶	-۰/۸۸	-۴۰	-۳۶/۶	-۱۳/۳	-۳/۳	۶	۴	۶/۳۴	۳/۶۶	۸/۶۷	۱/۳۳	۹/۶۷	-۰/۳۳	۷/۶۶	۳
۵	۴/۷۴۶۷	۴/۰۲۹۹	۳/۱۶۱۶	-۰/۹۷	-۵۰	-۴۰	-۱۶/۶	-۳/۳	۵	۵	۶	۴	۸/۳۴	۱/۶۶	۹/۶۷	-۰/۳۳	۹/۴۲	۴
۵/۱۶۶۲	۴/۹۱۴۷	۴/۰۲۹۹	۳/۴۹۳۷	۱/۰۶	-۵۶/۶	-۴۶/۶	-۱۶/۶	-۶/۶	۴/۳۴	۵/۶۶	۵/۳۴	۴/۶۶	۸/۳۴	۱/۶۶	۹/۳۴	-۰/۶۶	۱۱/۵۹	۵
۵/۲۵۳۳	۵	۴/۱۵۸۴	۳/۴۹۳۷	۱/۱۷	-۶۰	-۵۰	-۲۰	-۶/۶	۴	۶	۵	۵	۸	۲	۹/۳۴	-۰/۶۶	۱۵	۶
۵/۴۴۶۱	۵/۰۷۵۳	۴/۲۷۱	۳/۷۱۸۴	۱/۳۱	-۶۶/۶	-۵۳/۳	-۳/۳۳	-۱۰	۳/۳۴	۶/۶۶	۴/۶۷	۵/۳۳	۷/۶۷	۲/۳۳	۹	۱	۲۰/۵	۵

جدول ۸ - تعیین غلظتهای کشنده نانو کلوئید نقره در طی ۴ روز بر روی بچه ماهیان ازون برون (میانگین سه تکرار)

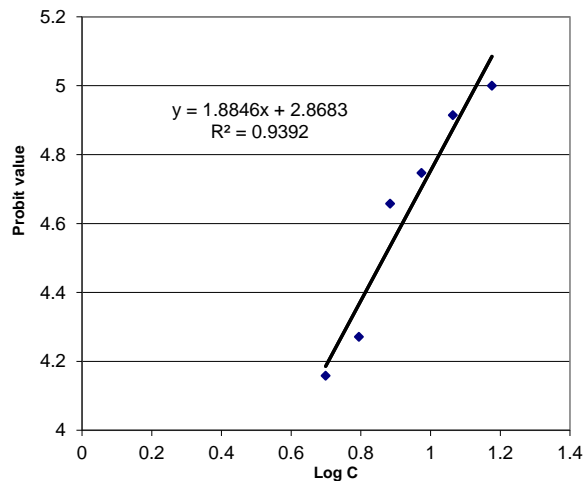
۹۶ ساعت	۷۲ ساعت	۴۸ ساعت	۲۴ ساعت	زمان LC مقدار غلظت کشنده
۱/۹۶	۲/۸۲	۶/۳۰	۲۳/۹۶	LC ₁₀
۱۰/۱۱	۱۳/۵۲	۷۳/۲۳	۴۹۸/۸۵	LC ₅₀
۵۲/۲۳	۶۴/۷۳	۸۵۰/۲۴	۱۰۳۸۳/۸	LC ₉₀

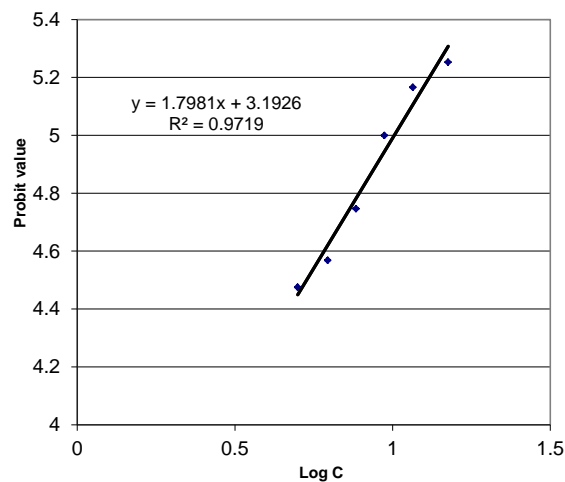
نمودار ۵: معادله خط رگرسیون و ضریب همبستگی probit value با لگاریتم غلظت نانوکلوئید نقره در بچه ماهیان ازون برون (میانگین سه تکرار در ۲۴ ساعت)

نمودار ۶: معادله خط رگرسیون و ضریب همبستگی probit value با لگاریتم غلظت نانوکلوئید نقره در بچه ماهیان ازون برون (میانگین سه تکرار در ۴۸ ساعت)

نمودار ۷: معادله خط رگرسیون و ضریب همبستگی Probit value با لگاریتم غلظت نانوکلوئید نقره در بچه ماهیان ازون برون (میانگین سه تکرار در ۷۲ ساعت)

نمودار ۸: معادله خط رگرسیون و ضریب همبستگی Probit value با لگاریتم غلظت نانوکلوئید نقره در بچه ماهیان ازون برون (میانگین سه تکرار در ۹۶ ساعت)

۳-۴- تیمار ماهیان ازون برون آلوده شده به باکتری آئروموناس هیدروفیلا به روش تجربی توسط مقادیر مختلف عصاره آویشن شیرازی و نانوکلوئید نقره و آنتی بیوتیک انروفلوکساسین

بر اساس نتایج تاثیر مقادیر مختلف عصاره آویشن شیرازی و محلول نانوکلوئید نقره در تیمار ماهیان ازون برون آلوده شده به باکتری آئروموناس هیدروفیلا، با افزایش غلظت ترکیبات مذکور مورد استفاده بهبودی سریع تر علائم بالینی ماهیان آلوده شده نسبت به گروه شاهد حاصل گردید. همچنین مقایسه تعداد ماهیان تلف شده در گروه‌های مختلف نشان داد تمام ماهیان گروه شاهد مثبت در مدت زمان آزمایش (۱۰روز) تلف شدند. (جدول ۹).

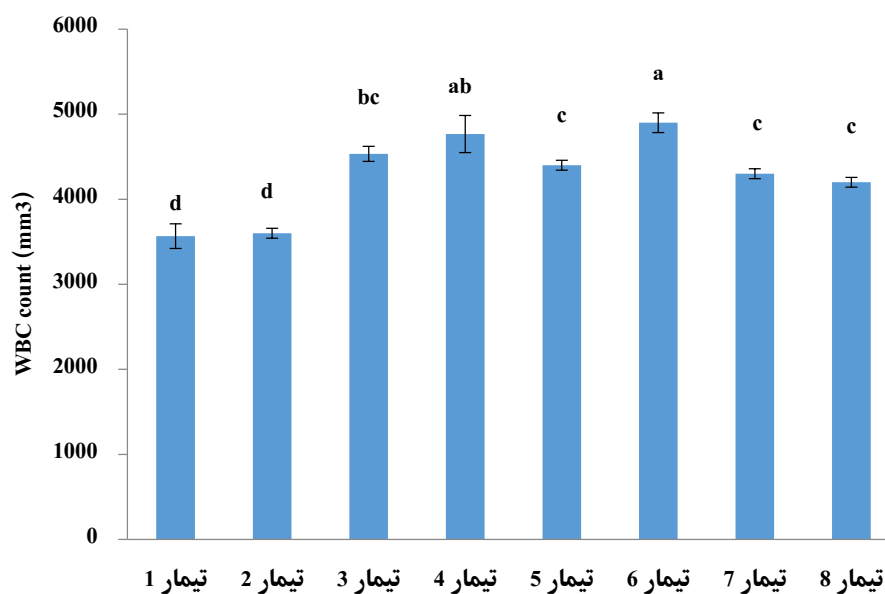
جدول ۹- تیمار ماهیان آلوده شده به باکتری آئروموناس هیدروفیلا

نوع تیمار	شماره تیمار	غلظت مورد استفاده جهت تیمار	تعداد تلفات تیمار
نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی	۱	۰/۴ ppm	۲
	۲	۰/۶ ppm	۲
	۳	۰/۸ ppm	۳
	۴	۱ ppm	۳
عصاره آویشن شیرازی به روش حمام درمانی	۵	۱۰۰۰ ppm	۲
عصاره آویشن شیرازی به روش خوراکی	۶	۱۰۰ mg/bwfish	۰
آنتی بیوتیک انروفلوکساسین به روش خوراکی	۷	۱۰ mg/bwfish	۴
شاهد منفی	۸	-	۰
شاهد مثبت	۹	-	۱۰

۳-۵- بررسی تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانو کلئوئید نقره بر شاخص‌های خون شناسی

۳-۵-۱- تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانو کلئوئید نقره بر گلبول‌های سفید خون

بر اساس آزمون تجزیه واریانس یکطرفه (Oneway ANOVA) در مقایسه تعداد گلبول‌های سفید خون در ماهیان تیمارهای مختلف اختلاف معنی‌دار آماری مشاهده شد ($P=0.000$, $df=7$, $F=18.556$). بر اساس نتایج حاصل از آزمون دانکن میانگین تعداد گلبول‌های سفید در تیمارهای ۳، ۴ و ۶ به شکل معنی‌داری بیشتر از سایر تیمارها بوده کمترین تعداد گلبول‌های سفید در تیمارهای ۱ و ۲ مشاهده گردید (نمودار ۹).

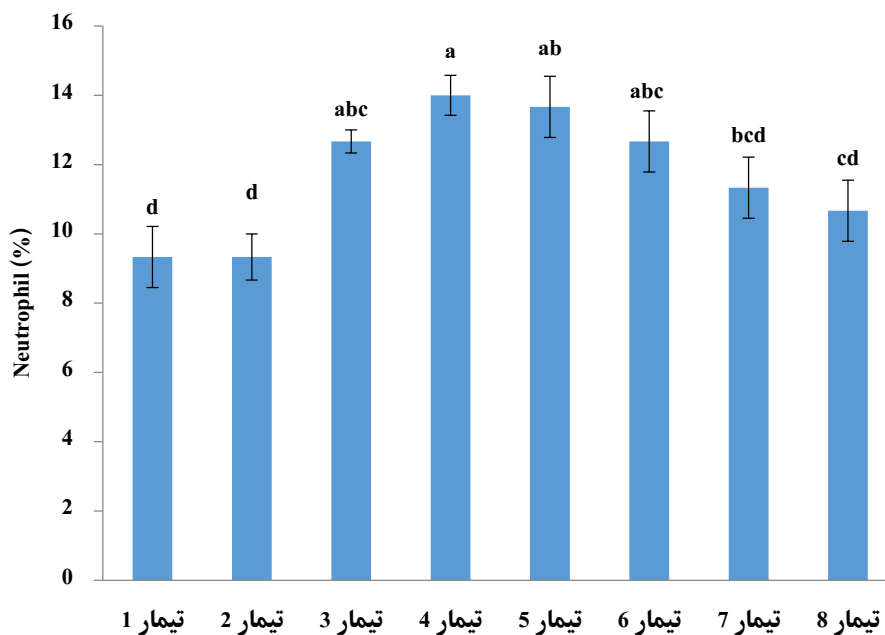

نمودار ۹ - مقایسه تعداد گلبول‌های سفید خون در تیمارهای مختلف

تیمار ۱: ۰/۴ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۲: ۰/۶ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۳: ۰/۸ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۴: ۱ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۵: ۱۰۰۰ ppm عصاره آویشن شیرازی به روش حمام درمانی، تیمار ۶: ۱۰۰ mg/bwfish عصاره آویشن شیرازی به روش خوراکی، تیمار ۷: شاهد منفی، تیمار ۸: شاهد مثبت - حروف غیرهمنام در هر ستون نشان دهنده وجود اختلاف معنی‌دار آماری ($p < 0.05$) می‌باشد.

۳-۵-۲- تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانو کلویید نقره بر نوتروفیل های خون

بررسی نتایج آزمون تجزیه واریانس یکطرفه (Oneway ANOVA) درصد نوتروفیل خون ماهیان در تیمار های مختلف از وجود اختلاف معنی دار آماری حکایت می نماید ($P=0.002, df=8, F=5.605$). بر اساس نتایج حاصل از آزمون دانکن، درصد نوتروفیل خون در تیمار های ۴ و ۵ نسبت به سایر تیمارها افزایش داشته ($p < 0.05$) ولی کمترین میزان نوتروفیل در تیمارهای ۱، ۲، ۷ و ۸ مشاهده گردید که اختلاف معنی دار نداشتند ($p > 0.05$) (نمودار ۱۰).

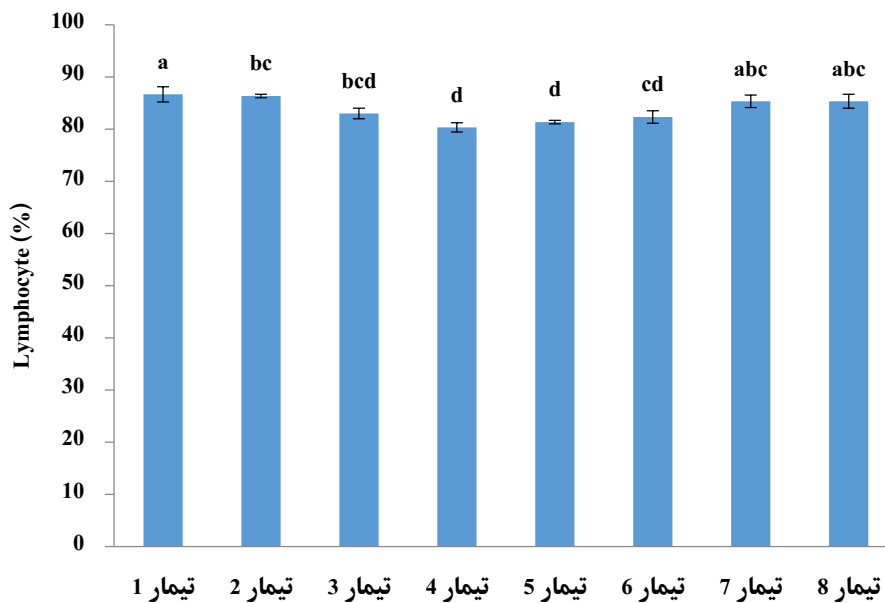

نمودار ۱۰ - مقایسه میزان نوتروفیل خون ماهیان در تیمار های مختلف

تیمار ۱: ۴ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۲: ۶ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۳: ۸ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۴: ۱ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۵: عصاره آویشن شیرازی به روش حمام درمانی، تیمار ۶: ۱۰۰ mg/bwfish عصاره آویشن شیرازی به روش خوراکی، تیمار ۷: شاهد منفی، تیمار ۸: شاهد مثبت - حروف غیرهمنام در هر ستون نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار آماری ($p < 0.05$) می باشد.

۳-۵-۳- تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانو کلئوئید نقره بر روی لنفوسیت های خون

بر اساس آزمون تجزیه واریانس یکطرفه (Oneway ANOVA) در مقایسه درصد لنفوسیت خون ماهیان در تیمارهای مختلف اختلاف معنی دار آماری مشاهده گردید ($P=0.003, df=8, F=5.237$). نتایج آزمون دانکن نشان داد که درصد لنفوسیت در تیمارهای ۱، ۷ و ۸، از نظر آماری بیشتر از سایر تیمارها بود ($p < 0.05$) اما بین این تیمارها اختلاف معنی دار وجود نداشت. کمترین درصد لنفوسیت در تیمارهای ۳، ۴، ۵ و ۶ مشاهده گردید که اختلاف معنی دار بین این تیمارها وجود نداشت ($p > 0.05$).

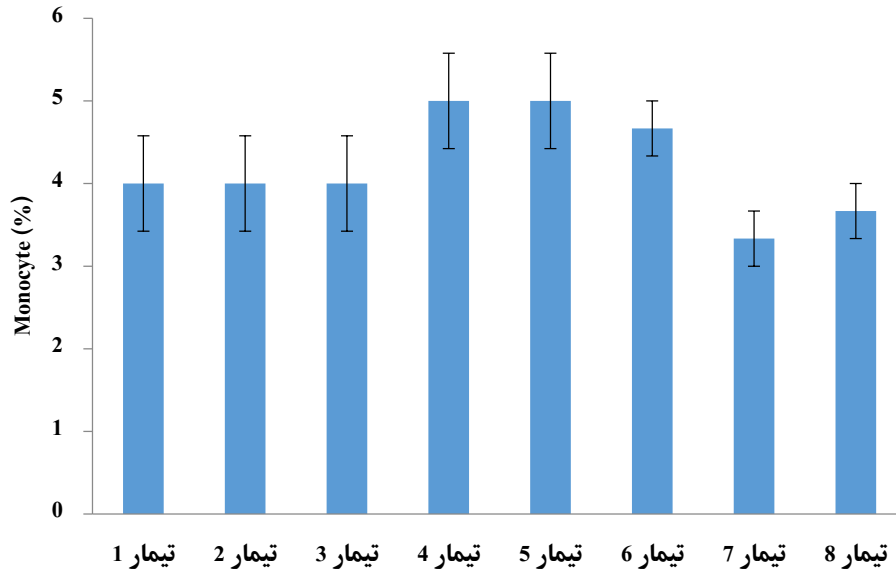

نمودار ۱۱ - مقایسه میزان لنفوسیت خون ماهیان شاهد در تیمارهای مختلف

تیمار ۱: ۰/۴ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۲: ۰/۶ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۳: ۰/۸ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۴: ۱ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۵: ۱۰۰۰ ppm عصاره آویشن شیرازی به روش حمام درمانی، تیمار ۶: ۱۰۰ mg/bwfish عصاره آویشن شیرازی به روش خوراکی، تیمار ۷: شاهد منفی، تیمار ۸: شاهد مثبت - حروف غیرهمنام در هر ستون نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار آماری ($p < 0.05$) می باشد.

۳-۵-۴- تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانو کلویید نقره بر مونوسیت های خون

بر اساس نتایج حاصل از آزمون تجزیه واریانس یکطرفه (Oneway ANOVA)، در درصد مونوسیت های خون ماهیان در تیمار های مختلف اختلاف معنی دار وجود نداشت ($P=0.231$, $df=8$, $F=1.516$).

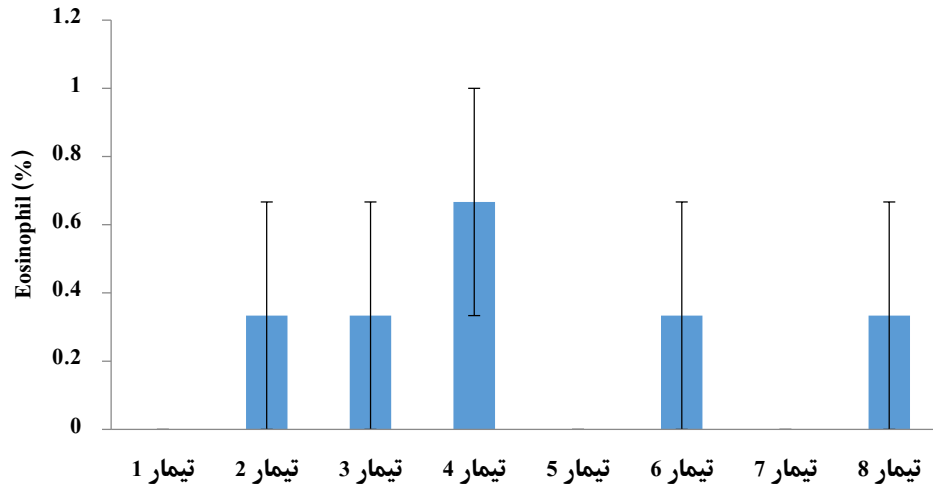

نمودار ۱۲ - مقایسه میزان مونوسیت خون ماهیان در تیمار های مختلف

تیمار ۱: ۰/۴ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۲: ۰/۶ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۳: ۰/۸ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۴: ۱ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۵: ۱۰۰۰ ppm عصاره آویشن شیرازی به روش حمام درمانی، تیمار ۶: ۱۰۰ mg/bwfish عصاره آویشن شیرازی به روش خوراکی، تیمار ۷: شاهد منفی، تیمار ۸: شاهد مثبت

۳-۵-۵- تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانو کلویید نقره بر ائوزینوفیل های خون

بر اساس آزمون تجزیه واریانس یکطرفه (Oneway ANOVA)، در مقایسه درصد ائوزینوفیل خون ماهیان در تیمار های مختلف اختلاف معنی دار آماری مشاهده نشد ($P=0.599, df= 8, F=0.800$).

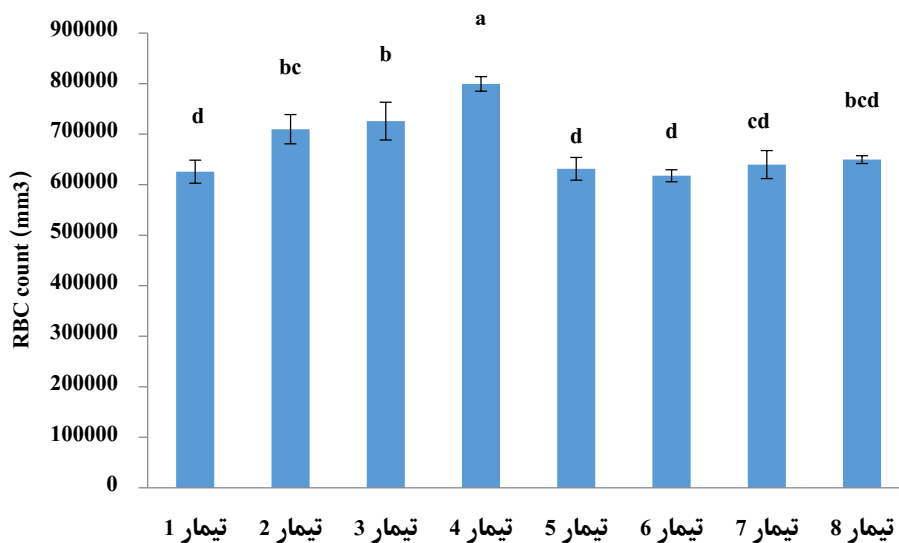

نمودار ۱۳ - مقایسه میزان ائوزینوفیل خون ماهیان در تیمار های مختلف

تیمار ۱: ۰/۴ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۲: ۰/۶ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۳: ۰/۸ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۴: ۱ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۵: عصاره آویشن شیرازی به روش حمام درمانی، تیمار ۶: ۱۰۰ mg/bwfish عصاره آویشن شیرازی به روش خوراکی، تیمار ۷: شاهد منفی، تیمار ۸: شاهد مثبت

۳-۵-۶- تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانو کلویید نقره بر گلبول های قرمز خون

بر اساس آزمون تجزیه واریانس یکطرفه (Oneway ANOVA) در مقایسه تعداد گلبول های قرمز خون ماهیان در تیمار های مختلف وجود اختلاف معنی دار آماری را نشان داد ($P=0.000, df=7, F=7.391$). در بررسی نتایج حاصل از آزمون دانکن میانگین تعداد گلبول های قرمز در تیمار های ۳ و ۴ به شکل معنی داری بیشتر از سایر تیمار ها بود ($p < 0.05$) ولی در تیمار ۴ بیشتر مشاهده گردید. کمترین تعداد گلبول های قرمز در تیمار های ۱، ۵، ۶، ۷ و ۸ مشاهده گردید که اختلاف معنی دار نداشتند ($p > 0.05$).

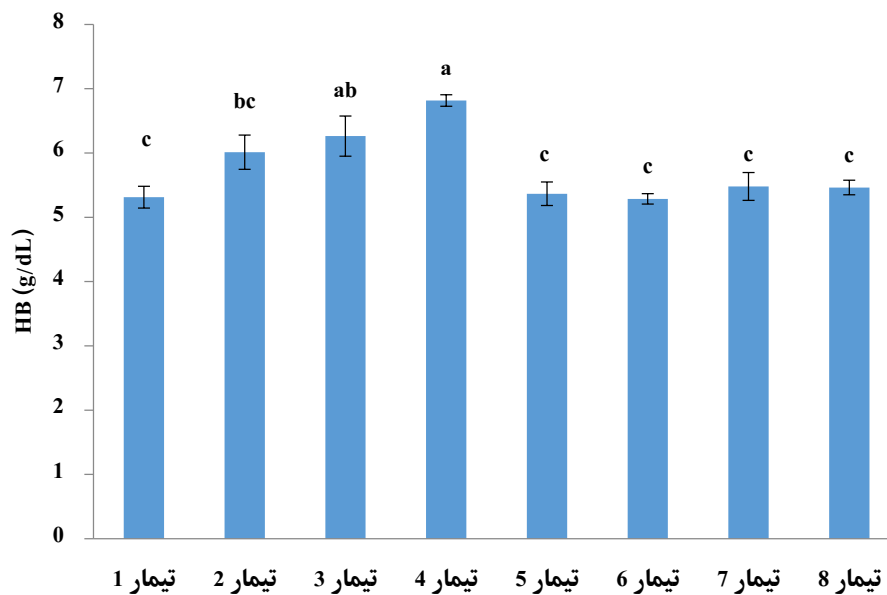

نمودار ۱۴ - مقایسه تعداد گلبول های قرمز خون ماهیان در تیمار های مختلف

تیمار ۱: ۰/۴ نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۲: ۰/۶ نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۳: ۰/۸ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۴: ۱ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۵: ۱۰۰۰ ppm عصاره آویشن شیرازی به روش حمام درمانی، تیمار ۶: ۱۰۰ mg/bwfish عصاره آویشن شیرازی به روش خوراکی، تیمار ۷: شاهد منفی، تیمار ۸: شاهد مثبت - حروف غیر همنام در هر ستون نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار آماری ($p < 0.05$) می باشد.

۳-۵-۷- تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانو کلوئید نقره بر روی هموگلوبین خون

بررسی نتایج آزمون تجزیه واریانس یکطرفه (Oneway ANOVA) به منظور مقایسه هموگلوبین خون ماهیان در تیمارهای مختلف از وجود اختلاف معنی‌دار آماری حکایت می‌نماید ($P=0.001, df=7, F=8.157$). همچنین بر اساس نتایج حاصل از آزمون دانکن میانگین هموگلوبین در تیمارهای ۳ و ۴ به شکل معنی‌داری بیشتر از سایر تیمارها بود ($p<0.05$) ولی بیشترین مقدار در تیمار ۴ مشاهده شد. کمترین میزان هموگلوبین در تیمارهای ۱، ۲، ۵، ۶، ۷ و ۸ مشاهده گردید که اختلاف معنی‌دار نداشتند ($p>0.05$).

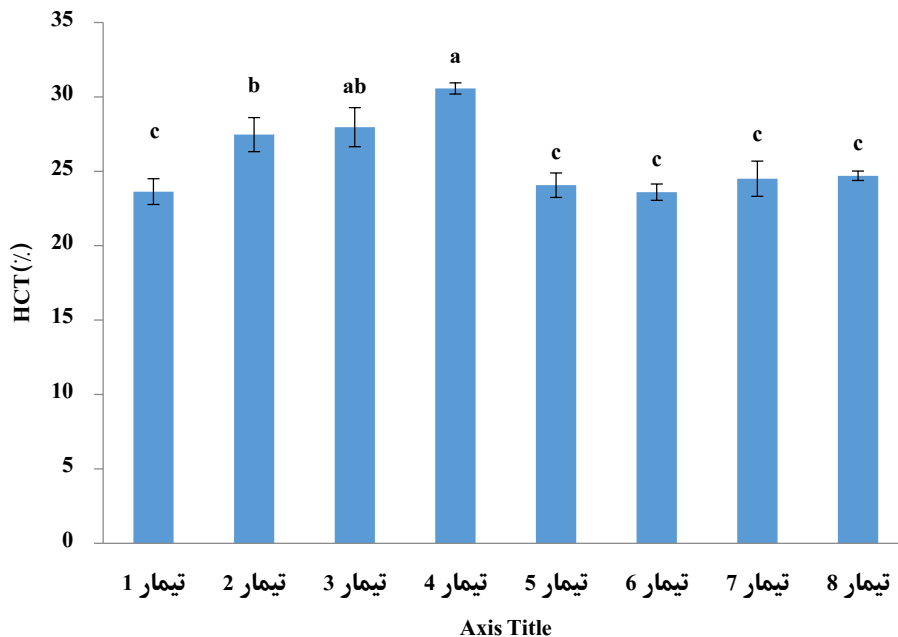

نمودار ۱۵- مقایسه میانگین هموگلوبین خون ماهیان در تیمارهای مختلف

تیمار ۱: ۴ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۲: ۶ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۳: ۸ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۴: ۱ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۵: ۱۰۰۰ ppm عصاره آویشن شیرازی به روش حمام درمانی، تیمار ۶: ۱۰۰ mg/bwfish عصاره آویشن شیرازی به روش خوراکی، تیمار ۷: شاهد منفی، تیمار ۸: شاهد مثبت - حروف غیرهمنام در هر ستون نشان دهنده وجود اختلاف معنی‌دار آماری ($p<0.05$) می‌باشد.

۳-۵-۸- تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانو کلویید نقره بر روی هماتوکریت خون

نتایج آزمون تجزیه واریانس یکطرفه (Oneway ANOVA) مقایسه درصد هماتوکریت خون ماهیان در تیمارهای مختلف وجود اختلاف معنی دار آماری را نشان داد ($P=0.005, df=8, F=4.201$). بر اساس نتایج حاصل از آزمون دانکن میانگین هماتوکریت در تیمارهای ۲، ۳ و ۴ به شکل معنی داری بیشتر از سایر تیمارها بود ($p < 0.05$) ولی بیشترین آن در تیمار ۴ مشاهده شد. کمترین درصد هماتوکریت در تیمارهای ۱، ۵، ۶، ۷ و ۸ مشاهده گردید که اختلاف معنی دار نداشتند ($p > 0.05$).

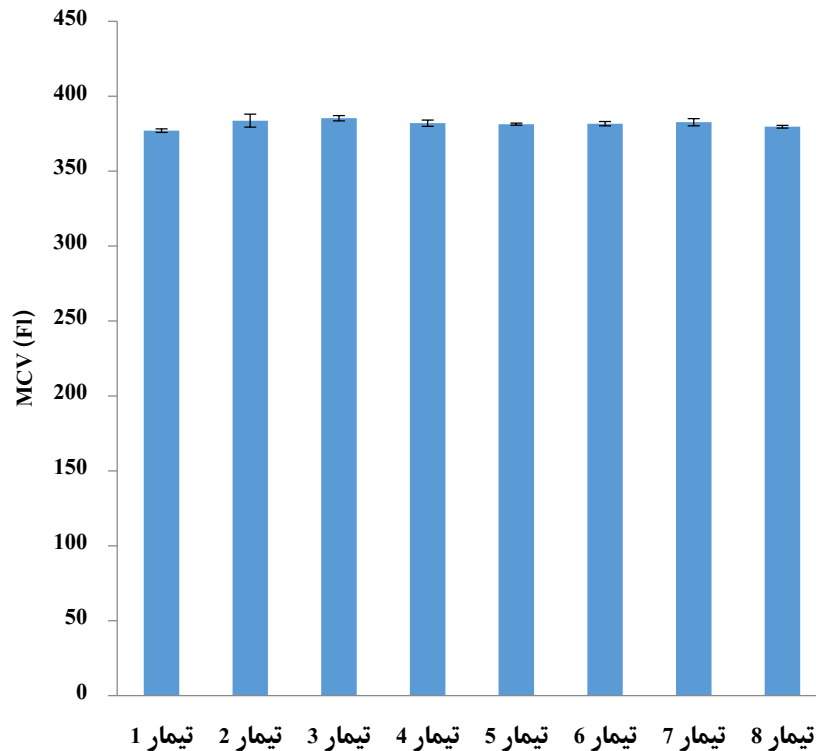

نمودار ۱۶ - مقایسه درصد هماتوکریت خون ماهیان در تیمارهای مختلف

تیمار ۱: ۰/۴ نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۲: ۰/۶ نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۳: ۰/۸ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۴: ۱ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۵: عصاره آویشن شیرازی به روش حمام درمانی، تیمار ۶: ۱۰۰ mg/bwfish عصاره آویشن شیرازی به روش خوراکی، تیمار ۷: شاهد منفی، تیمار ۸: شاهد مثبت - حروف غیرهمنام در هر ستون نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار آماری ($p < 0.05$) می باشد.

۳-۵-۹- تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانو کلوئید نقره بر میانگین حجم گلبول‌های قرمز خون MCV

بر اساس آزمون تجزیه واریانس یکطرفه (Oneway ANOVA) در مقایسه MCV خون ماهیان در تیمارهای مختلف اختلاف معنی‌دار آماری مشاهده نشد ($P=0.277, df=7, F=1.385$).

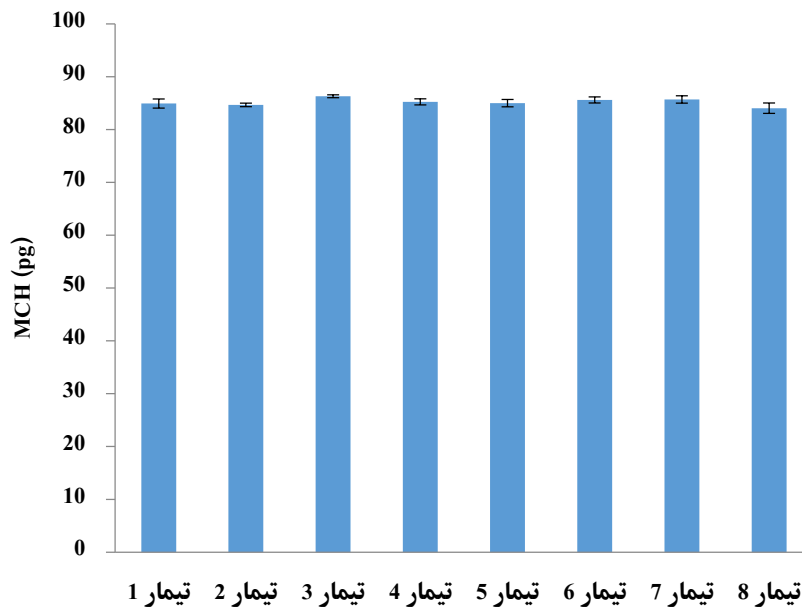

نمودار ۱۷ - مقایسه میزان MCV خون ماهیان شاهد با تیمارهای مختلف

تیمار ۱: ۰/۴ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۲: ۰/۶ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۳: ۰/۸ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۴: ۱ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۵: ۱۰۰۰ ppm عصاره آویشن شیرازی به روش حمام درمانی، تیمار ۶: ۱۰۰ mg/bwfish عصاره آویشن شیرازی به روش خوراکی، تیمار ۷: شاهد منفی، تیمار ۸: شاهد مثبت

۳-۵-۱۰- تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانو کلوئید نقره بر میانگین هموگلوبین گلبول قرمز خون MCH

نتایج آزمون تجزیه واریانس یکطرفه (Oneway ANOVA) به منظور مقایسه MCH خون ماهیان در تیمار های مختلف از وجود اختلاف معنی دار آماری حکایت می نماید ($P=0.415$, $df=8$, $F=1.089$).

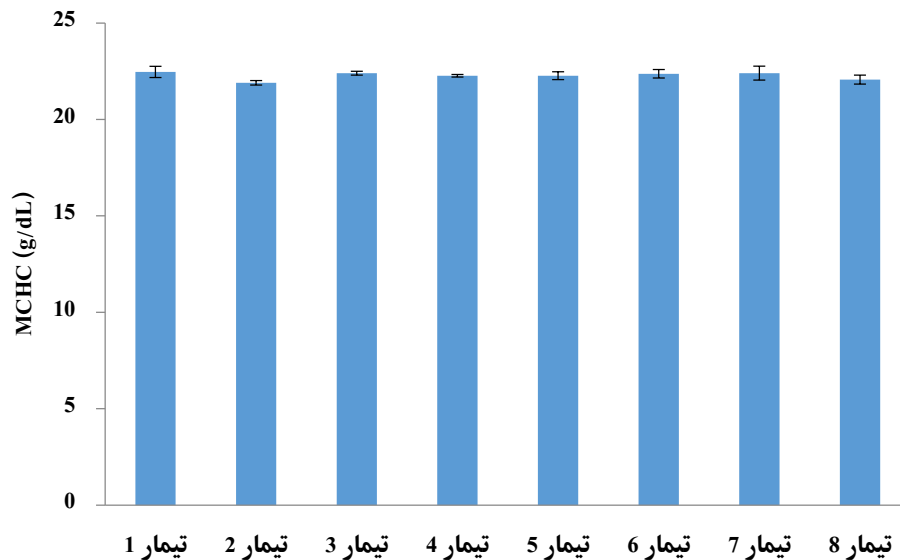

نمودار ۱۸ - مقایسه میزان MCH خون ماهیان در تیمار های مختلف

تیمار ۱: ۰/۴ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۲: ۰/۶ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۳: ۰/۸ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۴: ۱ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۵: ۱۰۰۰ ppm عصاره آویشن شیرازی به روش حمام درمانی، تیمار ۶: ۱۰۰ mg/bwfish عصاره آویشن شیرازی به روش خوراکی، تیمار ۷: شاهد منفی، تیمار ۸: شاهد مثبت

۳-۵-۱۱- تأثیر عصاره آویشن شیرازی و نانوکلوئید نقره بر میانگین غلظت هموگلوبین گلبول‌های قرمز خون MCHC

بر اساس آزمون تجزیه واریانس یکطرفه (Oneway ANOVA) در مقایسه MCHC خون ماهیان در تیمارهای مختلف اختلاف معنی‌دار آماری مشاهده نشد ($P=0.620, df=8, F=0.771$).

نمودار ۱۹ - مقایسه میزان MCHC خون ماهیان شاهد با تیمارهای مختلف

تیمار ۱: ۰/۴ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۲: ۰/۶ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۳: ۰/۸ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۴: ۱ ppm نانوکلوئید نقره به روش حمام درمانی، تیمار ۵: ۱۰۰۰ ppm عصاره آویشن شیرازی به روش حمام درمانی، تیمار ۶: ۱۰۰ mg/bwfish عصاره آویشن شیرازی به روش خوراکی، تیمار ۷: شاهد منفی، تیمار ۸: شاهد مثبت

۳-۶- بررسی تأثیرات هیستوپاتولوژیک عصاره آویشن شیرازی و نانو کلوئید نقره

به منظور بررسی آسیب‌های بافتی مقادیر مختلف عصاره آویشن شیرازی و نانوکلوئید نقره مورد استفاده در تیمار ماهیان ازون برون‌آلوده شده با باکتری آئروموناس هیدروفیلا نسبت به نمونه برداری و تهیه مقاطع بافتی از آبشش کبد و کلیه ماهیان تیمار و شاهد و بررسی میکروسکوپی آنها اقدام و نتایج ذیل حاصل گردید:

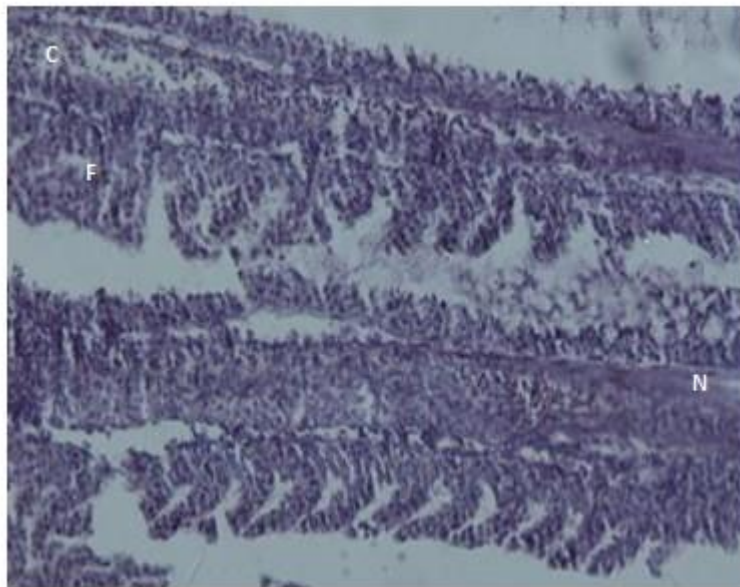
۳-۶-۱- آسیب‌های بافت آبشش

بررسی مقاطع بافتی تهیه شده از آبشش ماهیان ازون برون‌مورد بررسی در این مطالعه که طی ۱۰ روز با استفاده از مقادیر مختلف عصاره آویشن شیرازی و محلول نانوکلوئید نقره تحت تیمار قرار گرفته بودند از بروز برخی از آسیب‌های میکروسکوپی حکایت دارد. بر اساس نتایج حاصل از این مطالعه با افزایش غلظت ترکیبات مورد بررسی در گروه‌های تیمار آسیب‌های میکروسکوپی به شکل گسترده‌تری در آبشش‌ها ظاهر می‌گردند.

همچنین بر اساس بررسی‌های میکروسکوپی، آسیب‌های مشاهده شده در مقاطع بافتی تهیه شده از آبخش‌های بچه ماهیان ازون برون جوان شامل پرخونی Hyperemia، هیپرپلازی Hyperplasia، چسبندگی رشته‌های آبخشی، نکروز سلولی موضعی Local Necrosis، وجود رنگدانه‌های ملانین در رشته‌های اولیه آبخشی می‌باشد.

۳-۶-۱-۱- آسیب‌های بافت آبخش در تیمار ۱ (حمام نانو کلوئید نقره با غلظت ۰/۴ ppm)

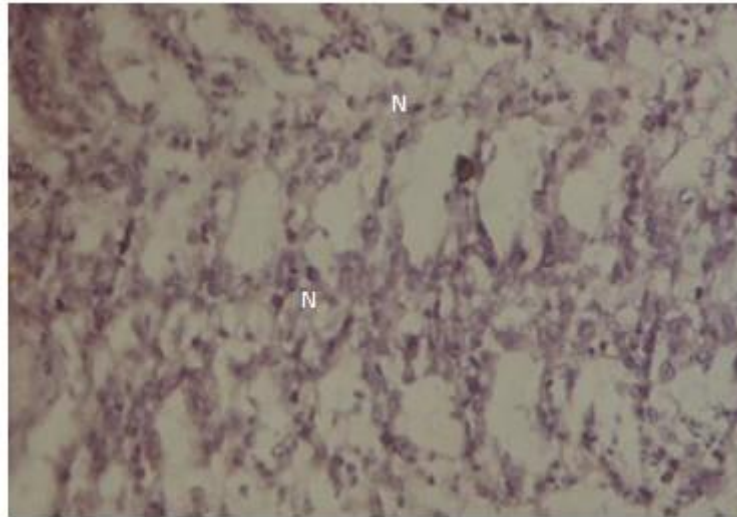
نتایج بررسی آسیب‌های میکروسکوپی ایجاد شده در آبخش‌های بچه ماهیان ازون برون تیمار شده با حمام نانوکلوئید نقره با غلظت ۰/۴ ppm از بروز پرخونی و خونریزی و چسبندگی شدید رشته‌های ثانویه، هیپرپلازی (زیاد) و انقباض و انقباض لاملای اولیه و نکروز سلولی (نسبتاً زیاد) و تخریب لایه اپی تلیال رشته ثانویه (کم) حکایت می‌نماید.

شکل ۱۳- مشاهده پرخونی (C)، چسبندگی رشته‌های ثانویه (F) و نکروز سلولی (N) در بافت آبخش تیمار ۱ (H&E, 20x)

۳-۶-۱-۲- آسیب‌های بافت آبشش در تیمار ۲ (حمام نانوکلوئید نقره با غلظت ۰/۶ ppm)

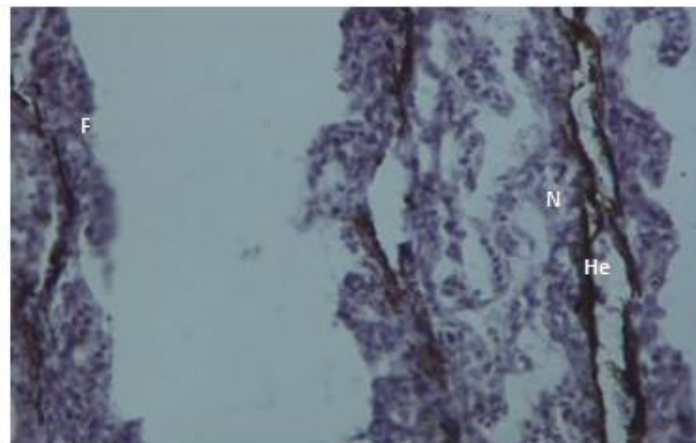
در این مطالعه بررسی میکروسکوپی مقاطع بافتی تهیه شده از آبشش بچه ماهیان ازون برون تیمار شده با حمام نانوکلوئید نقره با غلظت ۰/۶ ppm وجود آسیب‌های بافتی شامل نکروز سلولی (شدید)، چسبندگی و تخریب لایه اپی تلیال رشته‌های ثانویه (زیاد)، پرخونی و خونریزی (نسبتاً زیاد) را نشان داد.

شکل ۱۴- مشاهده نکروز سلولی رشته‌های اولیه و ثانویه (N) در بافت آبشش تیمار ۲ (H&E، 40x)

۳-۶-۱-۳- آسیب‌های بافت آبشش در تیمار ۳ (حمام نانوکلوئید نقره با غلظت ۰/۸ ppm)

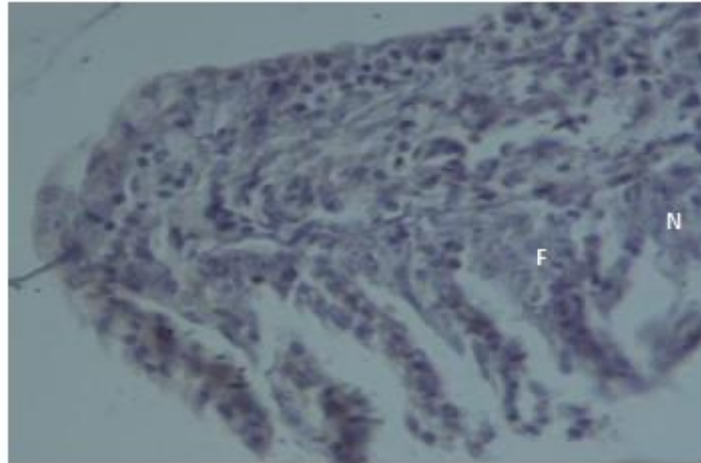
نتایج بررسی آسیب‌های میکروسکوپی ایجاد شده در آبشش‌های بچه ماهیان ازون برون تیمار شده با حمام نانوکلوئید نقره با غلظت ۰/۸ ppm از کوتاه شدن رشته‌های ثانویه و انقباض لاملای اولیه (زیاد)، نکروز سلولی و چسبندگی تیغه‌های ثانویه (زیاد)، خونریزی (کم) چماقی شدن (نسبتاً زیاد) تخریب لایه اپی تلیال رشته‌های ثانویه (نسبتاً زیاد) و (کم) و رسوبات هموسیدرین (نسبتاً زیاد) حکایت می‌نماید.

شکل ۱۵- مشاهده رسوبات هموسیدرین (He)، نکروز سلولی (N)، چسبندگی (F) و کوتاهی رشته‌های ثانویه در بافت آبشش تیمار ۳ (H&E، 40x)

۳-۶-۱-۴- آسیب های بافت آبخش در تیمار ۴ (حمام نانوکلوئید نقره کلوئیدی با غلظت ۱ ppm)

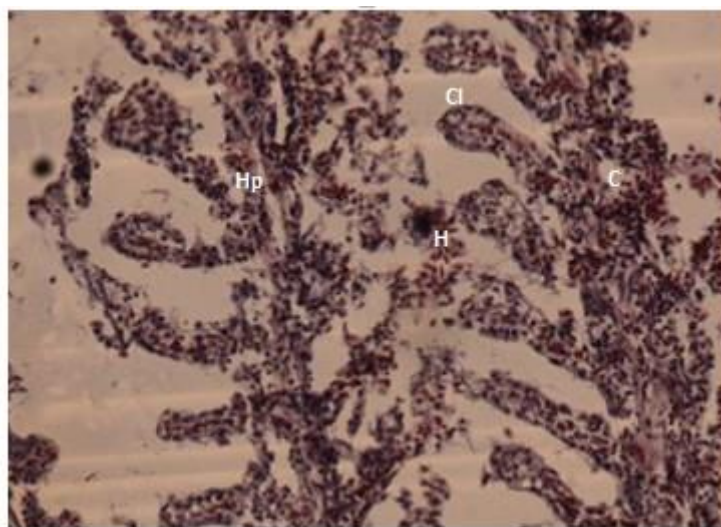
بر اساس نتایج حاصل از بررسی میکروسکوپی مقاطع بافتی تهیه شده از آبخش بچه ماهیان ازون برون تیمار شده با حمام نانوکلوئید نقره با غلظت ۱ ppm وجود آسیب های بافتی شامل چسبندگی تیغه های ثانویه (خیلی زیاد)، نکروز سلولی و انقباض لاملای اولیه (زیاد)، خونریزی (نسبتاً زیاد)، و تخریب لایه اپی تلیال (زیاد) مشاهده گردید.

شکل ۱۶- مشاهده چسبندگی رشته های ثانویه (F)، نکروز سلولی (N) در بافت آبخش تیمار ۴ (H&E، 20x)

۳-۶-۱-۵- آسیب های بافت آبخش در تیمار ۵ (حمام عصاره آویشن شیرازی با غلظت ۱۰۰۰ ppm)

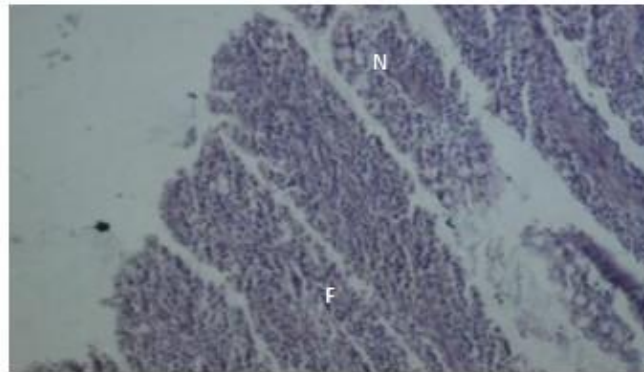
در این مطالعه بررسی میکروسکوپی مقاطع بافتی تهیه شده از آبخش بچه ماهیان ازون برون تیمار شده با حمام عصاره آویشن شیرازی با غلظت ۱۰۰۰ ppm وجود آسیب های بافتی شامل هیپرپلازی، چماقی شدن، پرخونی و تخریب لایه اپی تلیال رشته های ثانویه (زیاد)، پرخونی و خونریزی (نسبتاً زیاد) را نشان داد.

شکل ۱۷- هیپرپلازی (Hp)، چماقی شدن (Cl)، پرخونی (C) و خونریزی (H) تیمار ۵ (H&E، 10X)

۳-۶-۱-۶-۳- آسیب‌های بافت آبشش در تیمار ۶ (مصرف خوراکی عصاره آویشن شیرازی با غلظت mg/bwfish ۱۰۰)

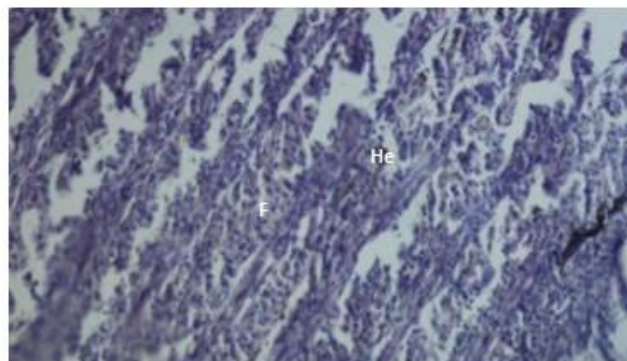
نتایج بررسی آسیب‌های میکروسکوپی ایجاد شده در آبشش‌های بچه ماهیان ازون برون تیمار شده با مصرف خوراکی عصاره آویشن شیرازی با غلظت ۱۰۰ میلی‌گرم به ازای یک کیلوگرم از ماهیان از پرخونی و چسبندگی رشته‌های ثانویه (شدید)، هیپرپلازی و انقباض لاملائی اولیه (زیاد)، خونریزی و تخریب لایه اپی‌تلیال رشته ثانویه و نکروز سلولی (نسبتاً زیاد) حکایت می‌نماید.

شکل ۱۸- مشاهده چسبندگی رشته‌های ثانویه (F)، نکروز سلولی (N)، تخریب لایه اپی‌تلیال، خونریزی و پرخونی در بافت آبشش تیمار ۶ (H&E, 20x)

۳-۶-۱-۷- آسیب‌های بافت آبشش در تیمار ۷ (مصرف خوراکی آنتی‌بیوتیک انروفلوکساسین با غلظت ۱۰ mg/bwfish)

بر اساس نتایج حاصل از بررسی میکروسکوپی مقاطع بافتی تهیه شده از آبشش بچه ماهیان ازون برون تیمار شده با مصرف خوراکی آنتی‌بیوتیک انروفلوکساسین با غلظت ۱۰ میلی‌گرم به ازای یک کیلوگرم از وزن ماهیان وجود آسیب‌های بافتی شامل چسبندگی رشته‌های ثانویه (شدید)، رسوبات هموسیدرین (کم)، خونریزی و کوتاه شدن رشته‌های ثانویه و انقباض لاملائی اولیه (زیاد)، تخریب لایه اپی‌تلیال رشته ثانویه و نکروز سلولی (نسبتاً زیاد) مشاهده گردید.

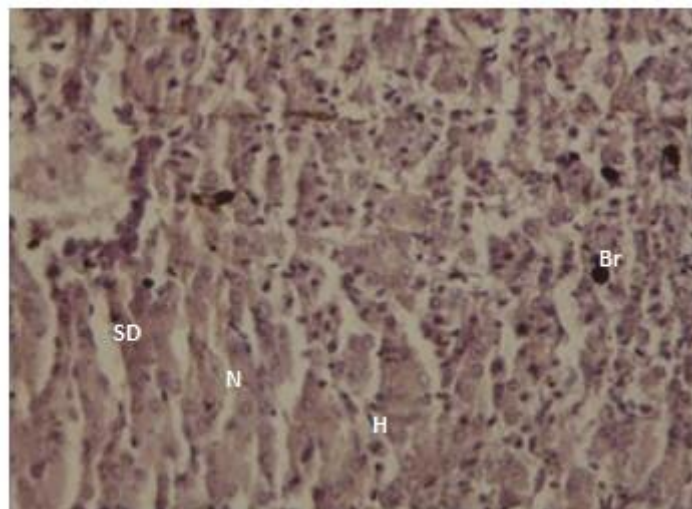
شکل ۱۹- مشاهده چسبندگی رشته‌های ثانویه (F)، تخریب لایه اپی‌تلیال، خونریزی و رسوبات هموسیدرین (He) در بافت آبشش تیمار ۷ (H&E, 20x)

۳-۶-۲- آسیب های بافت کبد

بررسی مقاطع بافتی تهیه شده از کبد ماهیان ازون برون مورد بررسی در این مطالعه که طی ۱۰ روز با استفاده از مقادیر مختلف عصاره آویشن شیرازی و محلول نانوکلوئید نقره تحت تیمار قرار گرفته بودند از بروز برخی از آسیب های میکروسکوپی حکایت دارد. بر اساس نتایج حاصل از این مطالعه با افزایش غلظت ترکیبات مورد بررسی در گروه های تیمار آسیب های میکروسکوپی به شکل گسترده تری در کبد ماهیان ظاهر می گردند.

۳-۶-۲-۱- آسیب های بافت کبد در تیمار ۱ (حمام نانوکلوئید نقره با غلظت ۰/۴ ppm)

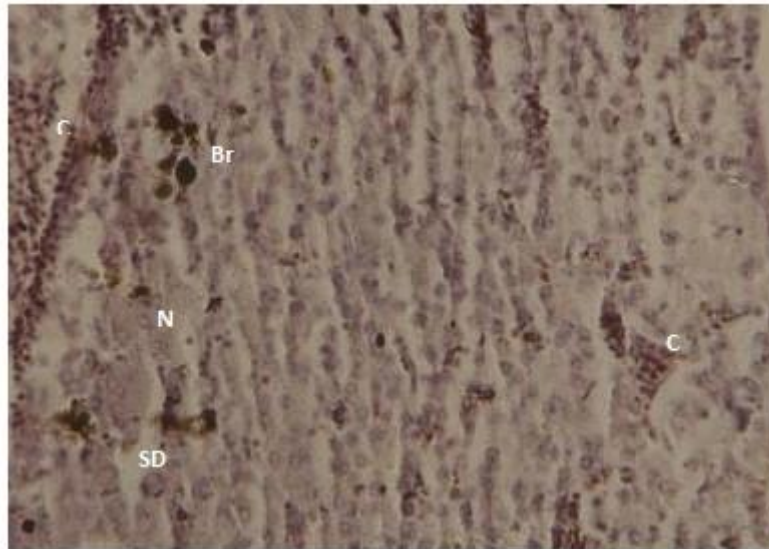
نتایج بررسی آسیب های میکروسکوپی ایجاد شده در کبد بچه ماهیان ازون برون تیمار شده با حمام نانوکلوئید نقره با غلظت ۰/۴ ppm از بروز عوارضی چون پرخونی (زیاد) رکورد صفراوی و خونریزی و هیپرتروفی و نکروز سلولی (نسبتاً زیاد) و سلول های کوپفر (کم) حکایت می نماید.

شکل ۲۰- اتساع سینوزوئید (SD)، رکورد صفراوی (Br)، خونریزی (H) و نکروز سلولی (N) بافت کبد تیمار ۱ (40x- H&E)

۳-۶-۲-۲- آسیب‌های بافت کبد در تیمار ۲ (حمام نانوکلوئید نقره با غلظت ۰/۶ ppm)

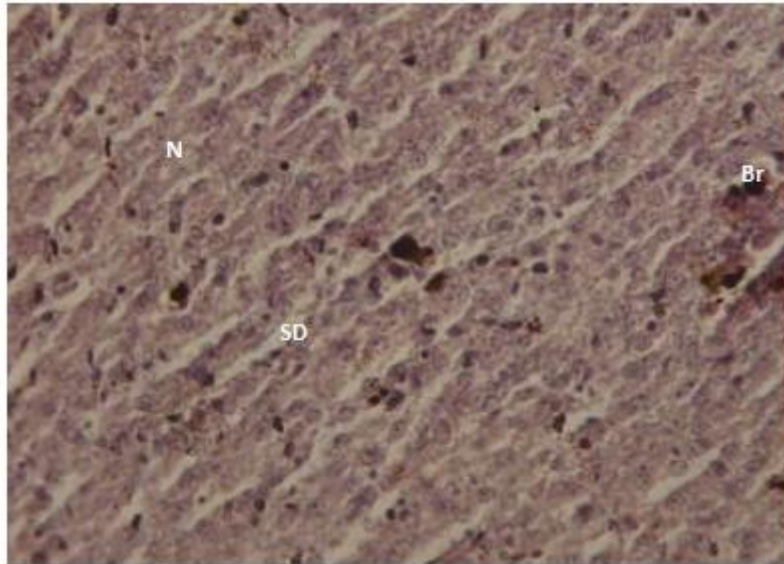
در این مطالعه بررسی میکروسکوپی مقاطع بافتی تهیه شده از کبد بچه ماهیان ازون برون تیمار شده با حمام نانوکلوئید نقره با غلظت ۰/۶ ppm وجود آسیب‌های بافتی شامل پرخونی و رکورد صفراوی (زیاد)، خونریزی و سلول‌های کوفتر و نکروز سلولی (نسبتاً زیاد) و هیپرتروفی (کم) را نشان داد.

شکل ۲۱- اتساع سینوزوئید (SD)، رکورد صفراوی (Br)، پرخونی (C) و نکروز سلولی (N) بافت کبد تیمار ۲ (40x- H&E)

۳-۲-۶-۳- آسیب های بافت کبد در تیمار ۳ (حمام نانوکلوئید نقره با غلظت ۰/۸ ppm)

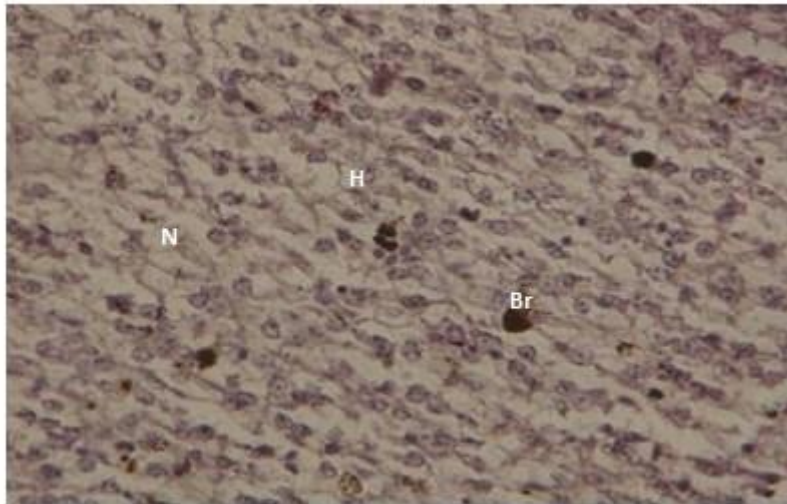
نتایج بررسی آسیب های میکروسکوپی ایجاد شده در کبد بچه ماهیان ازون برون تیمار شده با حمام نانوکلوئید نقره با غلظت ۰/۸ ppm از پرخونی (نسبتاً زیاد)، هیپرتروفی و خونریزی و رکورد صفراوی و سلول های کوپفر و آتروفی سلولی و نکروز سلولی (کم) حکایت می نماید.

شکل ۲۲- اتساع سینوزوئید (SD)، رکورد صفراوی (Br) و نکروز سلولی (N) بافت کبد تیمار ۳ (H&E-40x)

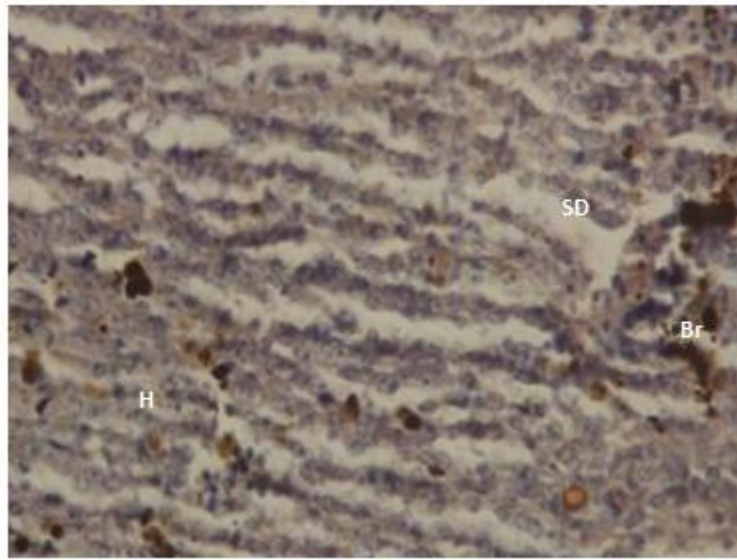
۳-۶-۲-۴- آسیب‌های بافت کبد در تیمار ۴ (حمام نانوکلوئید نقره با غلظت ۱ ppm)

بر اساس نتایج حاصل از بررسی میکروسکوپی مقاطع بافتی تهیه شده از کبد بچه ماهیان ازون برون تیمار شده با حمام نانوکلوئید نقره با غلظت ۱ ppm وجود آسیب‌های بافتی شامل نکروز سلولی (خیلی زیاد)، هیپرتروفی و خونریزی رکورد صفراوی (نسبتاً زیاد)، پرخونی و سلول‌های کوپفر (کم) مشاهده گردید.

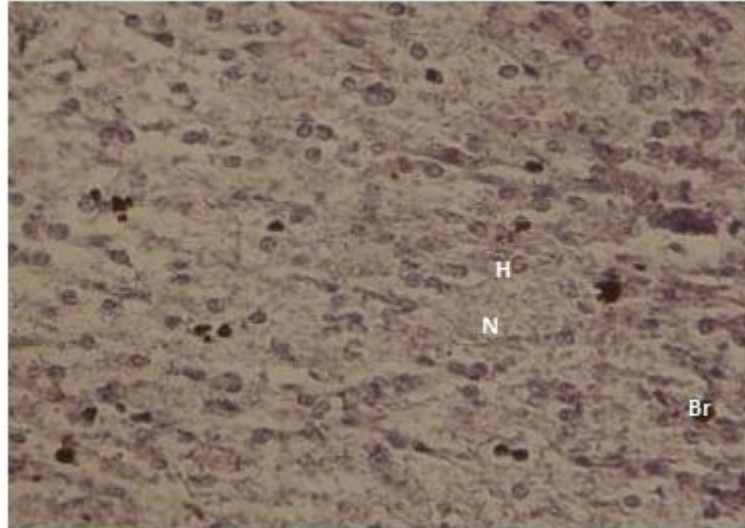
شکل ۲۳- مشاهده شدت نکروز سلولی (N)، هیپرتروفی (H) و رکورد صفراوی (Br) بافت کبد تیمار ۴ (40x-) (H&E)

۳-۶-۲-۵- آسیب های بافت کبد در تیمار ۵ (حمام عصاره آویشن شیرازی با غلظت ۱۰۰۰ ppm) در این مطالعه بررسی میکروسکوپی مقاطع بافتی تهیه شده از کبد بچه ماهیان ازون برون تیمار شده با حمام عصاره آویشن شیرازی با غلظت ۱۰۰۰ میلی گرم در لیتر وجود آسیب های بافتی شامل رکورد صفراوی (زیاد)، خونریزی (نسبتاً زیاد) پرخونی و سلول های کوپفر (کم) نکروز سلولی و هیپرتروفی (کم) را نشان داد.

شکل ۲۴- اتساع سینوزوئید (SD)، پراکندگی رکورد صفراوی (Br) و خونریزی (H) بافت کبد تیمار ۵ (۴۰x-
(H&E)

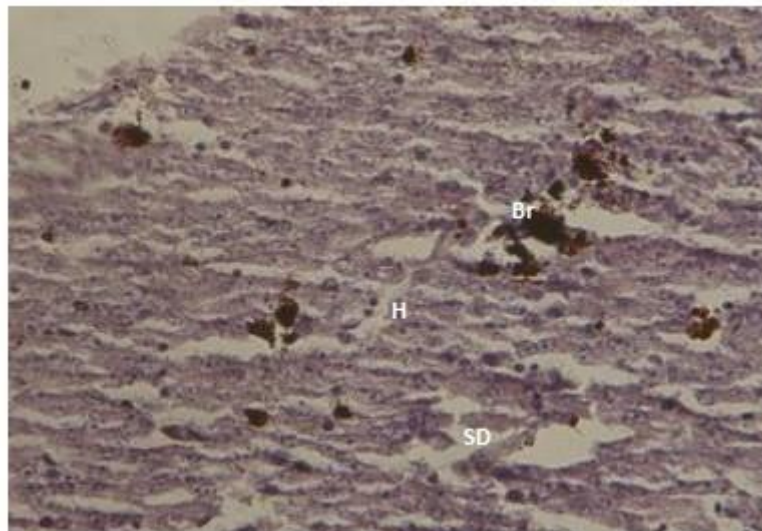
۳-۶-۲-۶- آسیب‌های بافت کبد در تیمار ۶ (مصرف خوراکی عصاره آویشن شیرازی با غلظت ۱۰۰ mg/bwfish) نتایج بررسی آسیب‌های میکروسکوپی ایجاد شده در کبد بچه ماهیان ازون برون تیمار شده با مصرف خوراکی عصاره آویشن شیرازی با غلظت ۱۰۰ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن ماهیان از نکروز سلولی (خیلی زیاد)، سلول‌های کوپفر و هیپرتروفی (نسبتاً زیاد)، خونریزی (کم) حکایت می‌نماید.

شکل ۲۵- مشاهده شدت نکروز سلولی (N)، هیپرتروفی (H) و رکورد صفراوی (Br) بافت کبد تیمار بافت کبد تیمار ۶ (H&E-40x)

۳-۶-۲-۷- آسیب های بافت کبد در تیمار ۷ (مصرف خوراکی آنتی بیوتیک انروفلوکساسین با غلظت mg/bwfish (۱۰

بر اساس نتایج حاصل از بررسی میکروسکوپی مقاطع بافتی تهیه شده از کبد بچه ماهیان ازون برون تیمار شده با مصرف خوراکی آنتی بیوتیک انروفلوکساسین با غلظت ۱۰ میلی گرم به ازای وزن ماهیان وجود آسیب های بافتی شامل رکورد صفراوی (نسبتاً زیاد)، سلول های کوپفر و خونریزی و هیپرتروفی و نکروز سلولی (کم) مشاهده گردید.

شکل ۲۶ - اتساع سینوزوئیدی (SD)، رکورد صفراوی (Br)، و خونریزی (H) در بافت کبد تیمار ۷ (40x- H&E)

۴- بحث و نتیجه گیری

کاهش صید و بهره‌برداری ماهیان خاویاری از دریای خزر و رودخانه‌های منتهی به آن و نیز سودآوری نسبتاً مناسب سرمایه‌گذاری در پرورش تاسماهیان موجب توسعه پرورش متراکم ماهیان مذکور در نقاط مختلف کشور گردیده است. شرایط پرورشی ماهیان خاویاری مانند تراکم نسبتاً زیاد ماهیان در استخرهای پرورشی، دستکاری‌های زیاد و نامناسب، تغییرات فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی آب و دیگر عوامل، شرایط بروز انواع بیماری‌ها خصوصاً بیماری‌های ناشی از عوامل بیماری‌زای فرصت‌طلب مانند آئرومونازیس که در اثر آلودگی به گونه‌های مختلف باکتری آئروموناس ایجاد می‌گردد را در آنها فراهم می‌نماید.

باکتری آئروموناس هیدروفیلا از مهمترین باکتری‌های فرصت‌طلب محسوب گردیده و بر اساس بررسی‌های جامع صورت گرفته باکتری مذکور می‌تواند در طی مراحل مختلف پرورش تاسماهیان را آلوده نموده و بر اساس شدت آلودگی و سن ماهیان مبتلا منجر به بروز علائم بالینی متفاوت و حتی تلفات گردد. با توجه به اینکه باکتری آئروموناس هیدروفیلا بطور طبیعی در اکثر منابع آبی حضور دارد ضروری است به منظور کنترل و حذف باکتری آئروموناس هیدروفیلا در مراکز تکثیر و پرورش ماهیان خاویاری اقدامات لازم صورت پذیرد. برای این منظور در حال حاضر از مواد ضد عفونی کننده شیمیایی و نیز از انواع آنتی بیوتیک‌ها جهت درمان ماهیان بیمار استفاده می‌گردد که نتایج متفاوتی در ارتباط با هر کدام حاصل گردیده است. تأثیرات سوء زیست محیطی مواد شیمیایی ضد عفونی کننده و آنتی بیوتیک‌ها در کنار اثرات منفی آنها بر مصرف کنندگان از ماهیان تحت درمان مانند ایجاد مقاومت دارویی در برابر عوامل باکتریایی موجب گردیده است امروزه استفاده از مواد طبیعی مانند گیاهان دارویی مورد توجه ویژه قرار گیرد. با توجه به مشکلات و خطرات استفاده از مواد شیمیایی لزوم بررسی امکان جایگزینی آنها با ترکیبات طبیعی برای این مواد ضد عفونی کننده بیش از پیش احساس می‌گردد (Yao et al., 2011).

از سوی دیگر با توجه به تأثیرات ضد میکروبی برخی از نانوذرات فلزی مانند نانوذره نقره در تحقیق صورت پذیرفته نسبت به بررسی تأثیرات عصاره آویشن شیرازی و نانوذره نقره بر روی باکتری آئروموناس هیدروفیلا و نیز ماهیان ازون برون آلوده شده به این باکتری در آزمایش‌های *in vitro* و *in vivo* اقدام گردید.

بر اساس نتایج حاصل از آزمون آنتی بیوگرام انجام شده در این تحقیق آنتی بیوتیک‌های فولوموکسین و انروفلوکساسین با ایجاد هاله عدم رشد باکتری به با قطر ۲۲ میلی‌متر مؤثرترین آنتی بیوتیک در نابودی باکتری آئروموناس هیدروفیلا تشخیص داده شدند. نتایج حاصل از این بررسی با نتایج حاصل از مطالعه Ture و همکاران در سال ۸ در بررسی تأثیر آنتی بیوتیک‌های مؤثر بر باکتری آئروموناس هیدروفیلای جدا شده از تاسماهیان سبیری *Acipenser gueldenstaedtii* و نیز موری بختیاری و همکاران (۱۳۹۵) در ارتباط با تعیین الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی در آئروموناس هیدروفیلاهای جدا شده از ماهی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) پرورشی در استان خوزستان و با مطالعه انجام شده توسط ارزانی و همکاران (۱۳۹۵) تا حدود زیادی مشابه می‌باشد. با توجه به عدم تولید و عرضه آنتی بیوتیک فولوموکسین توسط شرکت‌های تولید کننده داروهای

آبزیان در کشور و نیز عدم ورود آن از خارج از کشور، در این مطالعه به منظور تیمار ماهیان ازون برون آلوده شده به باکتری آئروموناس هیدروفیلا از آنتی‌بیوتیک انروفلوکساسین استفاده گردید.

مقادیر غلظت‌های نیمه‌کشنده (LC_{50}) عصاره هیدروالکلی آویشن شیرازی بر روی بچه ماهیان ازون برون ۳ تا ۵ گرمی طی ۹۶ ساعت برابر ۷۶۶/۶۵ میلی‌گرم در لیتر محاسبه گردید. معصوم زاده و همکاران (۱۳۸۹) غلظت نیمه‌کشنده (LC_{50}) اسانس آویشن شیرازی طی ۹۶ ساعت بر روی بچه‌تاسماهی ایرانی را معادل ۱۲/۱۱ میلی‌گرم در لیتر تعیین نمودند که با توجه به نوع ترکیب و میزان ماده مؤثره در اسانس، مقادیر آن با بررسی حاضر متفاوت می‌باشد.

شریف روحانی و همکاران (۱۳۹۰) غلظت نیمه‌کشنده اسانس آویشن شیرازی طی ۹۶ ساعت بر روی بچه قزل‌آلای رنگین کمان برابر ۱۳/۶ میلی‌گرم در لیتر تعیین نمودند.

در این مطالعه مقادیر غلظت‌های نیمه‌کشنده (LC_{50}) نانوذره نقره بر روی بچه ماهیان ازون‌برون طی ۹۶ ساعت معادل ۱۰/۱۱ میلی‌گرم در لیتر تعیین گردید. در مطالعه صورت گرفته توسط Ostaszewska و همکاران (۲۰۱۶) غلظت نیمه‌کشنده (LC_{50}) نانوذره نقره بر روی تاسماهی سبیری طی ۹۶ ساعت را ۱۵/۰۳ میلی‌گرم در لیتر تعیین نمودند درحالی‌که بنان و همکاران (۱۳۹۵) بر اساس مطالعه صورت گرفته غلظت نیمه‌کشنده (LC_{50}) نانوذره نقره بر روی تاسماهی ایرانی با میانگین وزن 2 ± 0.2 را ۰/۸۹ میلی‌گرم در لیتر اعلام نمودند.

مقادیر غلظت‌های کشنده هیچگاه یک مقدار ثابت و مطلق نبوده، به این دلیل که فاکتورهای زیادی نظیر اختلافات فردی، سنی، جنسی، وزنی، عوامل محیطی، خصوصیات فیزیکی و شیمیایی آب، نحوه تجویز و سایر فاکتورهای دیگر در تعیین LC_{50} موثر می‌باشند (میرستاری، ۱۳۸۱). همچنین از جمله دلایل تفاوت در مقادیر غلظت‌های نیمه‌کشنده (LC_{50}) نانوذرات مربوط به اندازه آنها می‌باشد بطوریکه ذرات کوچک تر سمی تر هستند (Huang et al, 2017). با توجه به قوانین اتحادیه اروپا که مواد شیمیایی را بر اساس میزان غلظت‌های نیمه‌کشنده (LC_{50}) آنها در آزمون‌های سم‌شناسی ۹۶ ساعته بر روی ماهی در ۳ گروه، گروه مضر (با میزان LC_{50} بین ۱۰ تا ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر)، گروه سمی (با میزان LC_{50} بین ۱ تا ۱۰ میلی‌گرم در لیتر)، گروه خیلی سمی (با میزان LC_{50} کمتر از ۱ میلی‌گرم در لیتر) طبقه بندی می‌نمایند، عصاره آویشن شیرازی جزء ترکیبات کم‌خطر و نانوذره نقره در گروه ترکیبات سمی دسته بندی می‌گردند.

بررسی و مقایسه مقادیر غلظت نیمه‌کشندگی LC_{50} عصاره آویشن شیرازی و نانوذره نقره در این مطالعه از بالا بودن محدوده سلامت عصاره آویشن شیرازی و پایین بودن محدوده سلامت نانوذره نقره حکایت دارد. نتایج حاصل از این مطالعه از کم‌خطر بودن عصاره آویشن شیرازی نسبت به نانوذره نقره و نیز نسبت به تعداد زیادی از مواد شیمیایی ضد عفونی‌کننده مانند سولفات مس و پرمنگنات پتاسیم حکایت دارد. بر اساس نتایج مطالعات انجام شده LC_{50} سولفات مس و پرمنگنات پتاسیم در بچه تاسماهی ایرانی طی ۹۶ ساعت به ترتیب برابر ۰/۱۵ و ۰/۴۱ میلی‌گرم در لیتر تعیین

گردید (مشتاقی و همکاران، ۱۳۸۹) که نشانگر پایین بودن محدوده سلامت و پر خطر بودن این ترکیبات ضد عفونی کننده شیمیایی می باشد.

بررسی نتایج مطالعات محققین مختلف در ارتباط با مقادیر غلظت‌های نیمه کشندگی (LC_{50}) فرآورده‌های گیاهان دارویی و مواد شیمیایی از کم خطر بودن فرآورده‌های گیاهان دارویی نسبت به مواد شیمیایی در اغلب موارد حکایت دارد. رودبارکی (۱۳۹۲) مقادیر LC_{50} عصاره گیاه اکالیپتوس طی ۹۶ ساعت در بچه ماهیان کپور علفخوار (آمور) را معادل ۲۴۷۸/۵۶ ppm محاسبه نمود در حالیکه جوینده (۱۳۹۱) LC_{50} سولفات مس و پرمنگنات پتاسیم در ماهی آمور طی ۹۶ ساعت را به ترتیب برابر ۴/۸۹۵ ppm و ۱/۰۵ ppm تعیین نمود که در مقایسه با LC_{50} تعیین شده برای عصاره اکالیپتوس در مقادیر پایینی قرار داشته که این امر از سمی و پر خطر بودن این مواد شیمیایی نسبت به عصاره اکالیپتوس حکایت دارد همچنین Kori-Siakpere در سال ۲۰۰۸ سمیت حاد پرمنگنات پتاسیم بر روی گربه ماهی آفریقایی (*Clarias gariepinus*) را مورد بررسی قرار داد، بطوریکه LC_{50} ۹۶ ساعته آن را معادل ۳/۰۲ میلی گرم در لیتر تعیین نمود این مطالعه نشان داد که سمیت $Kmno_4$ مخصوصاً در آب با pH بالا بوسیله ایجاد ذرات ریز منگنز اکسیده، آبشش ماهی را مسدود کرده و اختلال تنفسی ایجاد می نماید.

بالا بودن مقادیر نیمه کشندگی (LC_{50}) فرآورده‌های گیاهان دارویی از جمله آویشن شیرازی نسبت به مواد شیمیایی را علاوه بر ترکیبات موجود در آنها می توان احتمالاً به نیمه عمر پایین فرآورده‌های گیاهان دارویی و تجزیه سریع و عدم تجمع بافتی آنها نسبت داد. با توجه به این امر گیاهان دارویی می توانند جایگزین‌های مناسبی برای مواد شیمیایی در کنترل عوامل بیماریزا در آبزیان معرفی گردند. بر اساس نتایج حاصل از این مطالعه غلظت نیمه کشندگی LC_{50} نانو کلوئید نقره پایین بوده و از محدوده سلامت پایین برخوردار است. بررسی نتایج سایر محققین در خصوص تعیین مقادیر غلظت نیمه کشندگی LC_{50} نانوذره نقره حکایت از پایین بودن مقادیر مذکور در سایر گونه‌های ماهیان حکایت دارد بطوریکه علیشاهی و مصباح (۱۳۸۹) غلظت نیمه کشندگی LC_{50} نانوذره نقره در بر روی چهار گونه ماهی آمور، شیریت، اسکار و سوروم را به ترتیب ۰/۱۲، ۰/۰۸۶، ۶/۸۵ و ۷/۸۹ میلی گرم در لیتر گزارش کردند. همچنین در مطالعه دیگری که توسط Zhou و Wu در سال ۲۰۱۳ بر روی ماهی مداکای ژاپنی *Oryzias latipes* انجام گردید غلظت نیمه کشنده گی نانوذرات نقره بعد از ۹۶ ساعت معادل ۰/۸۷ میلی گرم در لیتر تعیین گردید.

Johari و همکاران (۲۰۱۳) غلظت نیمه کشنده ۹۶ ساعته کلوئید نقره را در مراحل جنینی، لاروی و نوجوانی ماهی قزل آلا رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*) به ترتیب ۰/۲۵، ۰/۷۱ و ۲/۱۶ میلی گرم در لیتر تعیین نمودند. مزارعی و همکاران (۱۳۹۴) غلظت نیمه کشنده ۹۶ ساعته نانوذرات نقره کلوئیدی را در ماهی گورخری معمولی *Aphanius dispar* ۱۰/۶۳۱ میلی گرم در لیتر به دست آوردند. نتایج حاصل از تعیین غلظت نیمه کشندگی نانوذره نقره بر روی گونه‌های مختلف ماهیان حکایت از پایین بودن محدوده سلامت این نانوذره فلزی در آنها می باشد. مهمترین دلیل در ارتباط با پایین بودن غلظت نیمه کشندگی نانوکلوئید نقره را می توان مربوط به ماهیت فلزی آن و تجمع فلز نقره در بافت‌های

ماهیان دانست. براساس نتایج این مطالعه و سایر مطالعات انجام شده با توجه به پایین بودن مقادیر غلظت‌های نیمه‌کشندگی LC_{50} نانوذرات فلزی استفاده مستقیم از آنها مانند نانوذره نقره بر روی آبیان از جمله ماهیان خاویاری مناسب نمی‌باشد و توصیه می‌گردد با توجه به تاثیرات ضد میکروبی نانوذرات فلزی از جمله نانوذره نقره از این ترکیبات در ضد عفونی تجهیزات پرورش آبیان از جمله استخرها و حوضچه‌های پرورشی در زمان عدم حضور گونه‌های پرورشی استفاده گردد که در این خصوص می‌توان به نتایج حاصل از مطالعه جوهری (۱۳۹۰) و قهرمانی و همکاران (۱۳۹۱) در ارتباط با استفاده از نانوذره نقره در فیلترهای مورد استفاده در پرورش ماهی اشاره نمود.

در این تحقیق حداقل غلظت مهارکنندگی (MIC) باکتری آئروموناس هیدروفیلا توسط عصاره هیدروالکلی آویشن شیرازی و نانوذره نقره کلئیدی به ترتیب برابر ۰/۲۵ میکروگرم در میلی لیتر و ۰/۲۵ میکروگرم در میلی لیتر تعیین گردید. همچنین مقادیر حداقل غلظت کشندگی (MBC) باکتری آئروموناس هیدروفیلا توسط عصاره هیدروالکلی آویشن شیرازی و نانوذره نقره کلئیدی به ترتیب برابر ۰/۵ میکروگرم در میلی لیتر و ۰/۲۵ میکروگرم در میلی لیتر محاسبه شد. بررسی و مقایسه نتایج حاصل از این مطالعه با نتایج سایر مطالعات صورت گرفته در ارتباط با گیاهان دارویی نشان می‌دهد عصاره آویشن شیرازی دارای تاثیرات مهارکنندگی رشد (Bacteriostatic) و باکتری کشی (Bactericid) مناسبی بر روی باکتری آئروموناس هیدروفیلا می‌باشند. مقایسه نتایج حاصل از این مطالعه با نتایج بررسی تاثیر عصاره ۹ گیاه دارویی بر روی باکتری آئروموناس هیدروفیلا که توسط علیشاهی و همکاران (۱۳۸۹) انجام پذیرفت نشان می‌دهد مقادیر حداقل غلظت مهارکنندگی (MIC) باکتری آئروموناس هیدروفیلا توسط عصاره آویشن شیرازی مشابه می‌باشد. همچنین بر اساس نتایج علیشاهی و همکاران (۱۳۸۹) عصاره‌های آویشن شیرازی و عصاره پوست انار از بیشترین قدرت باکتری کشی (Bactericid) در مورد باکتری آئروموناس هیدروفیلا در بین ۹ عصاره گیاه دارویی مورد بررسی برخوردار بودند. همچنین بررسی نتایج حاصل از این مطالعه با نتایج بررسی قدرت ضد باکتری عصاره متانولی آویشن شیرازی بر روی باکتری لاکتوکوکوس گارویه *Lactococcus garvieae* (کوهپایه و همکاران، ۱۳۸۸) و نیز بررسی تاثیر عصاره‌های آبی و الکلی آویشن شیرازی بر روی باکتری اشرشیاکولی انتروهموراژیک *Enterohemorrhagic E. coli* (گودرزی و همکاران، ۱۳۸۵) مطابقت دارد.

مقایسه اثرات ضد باکتریایی عصاره آویشن با آنتی بیوتیک فورازولیدون نشان می‌دهد اگرچه فورازولیدون از نظر حداقل غلظت مهارکنندگی (MIC) و حداقل غلظت کشندگی (MBC) باکتری آئروموناس هیدروفیلا و نیز از نظر هاله ممانعت از رشد باکتری مذکور دارای قدرت مهارکنندگی رشد (Bacteriostatic) و باکتری کشی (Bactericid) قوی‌تری نسبت به عصاره آویشن برخوردار می‌باشد اما با توجه به تاثیرات نسبتاً مناسب این عصاره می‌توان از آن به عنوان جایگزین گیاهی مناسب برای آنتی بیوتیک‌ها بویژه آنتی بیوتیک‌هایی که باکتری‌ها نسبت به آنها مقاومت یافته‌اند استفاده نمود (علیشاهی و همکاران، ۱۳۸۹).

در این مطالعه مشخص گردید نانوکلوئید نقره دارای حداقل غلظت مهارکنندگی (MIC) و حداقل غلظت کشندگی (MBC) پایینی در خصوص باکتری آئروموناس هیدروفیلا در مقایسه با عصاره آویشن شیرازی برخوردار است. نتایج مشابهی از تحقیق Gong و همکاران (۲۰۰۷) و نیز از مطالعات Kim و همکاران (۲۰۰۷) در ارتباط با تعیین حداقل غلظت مهارکنندگی (MIC) و حداقل غلظت کشندگی (MBC) بدست آمده است..

بر اساس نتایج حاصل از این مطالعه محلول نانوکلوئید نقره از تأثیرات ضد باکتریایی بیشتری نسبت به عصاره آویشن شیرازی برخوردار می باشد. تأثیرات ضدباکتریایی ترکیبات مورد بررسی در این مطالعه در ارتباط با مواد تشکیل دهنده ترکیبات مذکور می باشد. بر اساس آنالیز ترکیبات تشکیل دهنده گیاه آویشن تیمول (Thymol) و کارواکرول (Carvacrol) دو ماده اصلی تشکیل دهنده این گیاه می باشند. بر اساس نتایج تحقیقات صورت گرفته اثرات ضد باکتریایی گیاه آویشن را بیشتر به ترکیبات تیمول (Thymol) و کارواکرول (Carvacrol) مرتبط می دانند (Dababneh., 2008). براساس نتایج مطالعات انجام شده تیمول (Thymol) و کارواکرول (Carvacrol) اثرات سینرژیست (synergist) دارند (Didry et al., 1994). با توجه به نتایج تعیین مقادیر حداقل غلظت مهارکنندگی (MIC) و حداقل غلظت کشندگی (MBC) باکتری آئروموناس هیدروفیلا توسط عصاره آویشن شیرازی و نانو کلوئید نقره در این مطالعه و نوع ترکیبات ضد باکتریایی آنها می توان نتیجه گرفت نقره موجود در محلول نانوذر نقره نسبت به ترکیبات تیمول (Thymol) و کارواکرول (Carvacrol) موجود در آویشن شیرازی از تأثیرات ضد باکتریایی قوی تری برخوردار می باشد.

در خصوص تأثیر فرآورده‌های گیاهان (عصاره، اسانس و...) بر روی عوامل بیماریزا علاوه بر نوع ترکیبات تشکیل دهنده آنها، روش‌های بکار گرفته شده در استخراج فرآورده گیاهان دارویی از جمله نوع حلال مورد استفاده نیز می‌توانند در اثرات ضد میکروبی آنها مؤثر باشند. مثلاً زمانی که از دی متیل سولفوکساید (Dimethyl sulfoxide (DMSO) به عنوان حلال استفاده شود قارچ‌ها در مقایسه با باکتری‌ها نسبت به اسانس اکالیپتوس حساس تر می‌باشند در حالی که اگر از اتانول به عنوان حلال استفاده شود اثر ضد باکتری اسانس اکالیپتوس از اثر ضدقارچی آن بیشتر می‌شود (Mahboubi et al., 2007). از سویی دیگر براساس مطالعات انجام شده اندازه مولکول‌های تشکیل دهنده فرآورده‌های گیاهان دارویی و نانوذرات فلزی نیز در قدرت نفوذپذیری آنها به داخل میکروارگانیسم‌های بیماریزا مانند عوامل باکتریایی و نابودی آنها مؤثر می‌باشد. نتایج مطالعه صورت گرفته توسط Roussis و همکاران در سال ۱۹۹۶ نشان داد تغییر در تأثیر فرآورده‌های گیاهان دارویی بر روی فعالیت میکروارگانیسم‌های مختلف به نوع و اندازه مولکول‌های ترکیبات مؤثر و قدرت نفوذپذیری آنها به داخل میکروارگانیسم وابسته است.

پس از انجام مطالعات تعیین غلظت‌های کشنده عصاره آویشن شیرازی و نانو کلوئید نقره با توجه به نتایج بدست آمده نسبت به انجام مطالعات تعیین غلظت‌های تأثیر گذار آنها در مبارزه با باکتری آئروموناس هیدروفیلا و درمان ماهیان ازون برون آلوده شده به باکتری مذکور اقدام گردید. تعیین غلظت‌های درمانی عصاره آویشن شیرازی و محلول کلوئیدی نانوذر نقره مورد بررسی در این مطالعه بر اساس مقدار غلظت‌های نیمه کشنده (LC_{50}) عصاره‌های مذکور طی یک

ساعت صورت پذیرفت. در مطالعه ای که توسط معصوم زاده و همکاران در سال ۱۳۹۴ در خصوص بررسی اثر عصاره آویشن شیرازی در درمان بچه تاس ماهیان ایرانی مبتلا به آئرومونازیس انجام گردید از بین غلظت‌های ۴۰۰، ۶۰۰، ۸۰۰ و ۱۰۰۰ میلی گرم در لیتر غلظت ۱۰۰۰ میلی گرم در لیتر به عنوان غلظت مناسب در درمان بیماری مذکور قبل از ورود بیماری به مرحله حاد معرفی گردید که در این مطالعه به عنوان غلظت انتخابی تیمار عصاره آویشن شیرازی به روش حمام یک ساعته برای انجام آزمایش‌های نهایی بررسی تأثیر عصاره آویشن شیرازی انتخاب گردید. همچنین غلظت‌های ۰/۴، ۰/۶، ۰/۸ و ۱ میلی گرم در لیتر برای انجام آزمایش‌های نهایی تأثیر محلول نانو کلئوئید نقره به روش *in vivo* بر روی ماهیان ازون برون آلوده شده به باکتری آئروموناس هیدروفیلا تعیین و نسبت به گروه شاهد مورد ارزیابی قرار گرفتند.

بررسی مطالعات صورت گرفته در خصوص تأثیرات ضد باکتریایی گیاهان دارویی در ماهیان مختلف نشان می‌دهد غالب مطالعات مذکور صرفاً به روش آزمایشگاهی (*in vitro*) تأثیرات ضد باکتریایی گیاهان دارویی را مورد بررسی قرار داده‌اند. Harikrishnan و Balasundaram (۲۰۰۸) اثرات عصاره‌های گیاه دارویی turmeric *Curcuma longa*, Tulsi plant *Ocimum sanctum*, neem *Azadirachta indica*, را بر روی ماهیان گلدفیش *Carassius auratus* آلوده شده به باکتری آئروموناس هیدروفیلا به روش *in vitro* و *in vivo* مورد بررسی قرار دادند آنها به منظور تیمار ماهیان آلوده شده نسبت به حمام آنها روزانه به مدت ۵ دقیقه در وان‌های محتوی یک لیتر از محلول یک درصد سه عصاره گیاهی مورد بررسی اقدام نمودند نتایج حاصل بیانگر تأثیرات سینرژیستی سه عصاره گیاهی مورد بررسی در بهبود شاخص‌های هماتولوژی ماهیان آلوده شده به باکتری آئروموناس هیدروفیلا داشت. همچنین Sharanu و همکاران در سال ۲۰۰۷ اثرات عصاره‌های ۱۰ گیاه دارویی را بر روی ماهیان *Carassius auratus* آلوده شده به باکتری آئروموناس هیدروفیلا به روش *in vitro* و *in vivo* مورد بررسی قرار دادند. آنها ماهیان آلوده شده به باکتری آئروموناس هیدروفیلا را به مدت ۱۵ روز با استفاده از غذاهای محتوی عصاره‌های مورد بررسی مورد تغذیه قرار دادند. نتایج حاصل از مطالعه مذکور نشان داد تغذیه ماهیان *Carassius auratus* آلوده شده به باکتری آئروموناس هیدروفیلا با غذای محتوی عصاره گیاه *phyllanthus emblicca* به مقدار ۲۵ میلی گرم به ازای هر گرم وزن بدن ماهی به مدت ۱۵ روز می‌تواند در بهبود بیماری ناشی از آئروموناس هیدروفیلا مؤثر باشد.

با توجه به اینکه مصرف هر گونه ماده ای به عنوان داروی مؤثر در درمان بیماریهای ناشی از عوامل بیماریزا مستلزم مطالعات هماتولوژی و پاتولوژی می‌باشد لذا در این تحقیق موارد مذکور در ارتباط با تأثیرات مقادیر مختلف عصاره آویشن شیرازی و نانو کلئوئید نقره در ماهیان ازون برون مورد بررسی قرار گرفت.

شاخص‌های مربوط به خون مانند گلبول‌های قرمز و گلبول‌های سفید از جمله لنفوسیت‌ها، نورروفیل‌ها و مونوسیت‌ها یکی از بخش‌های سیستم ایمنی غیراختصاصی سلولی هستند که نوسان در تعداد آنها می‌تواند بعنوان یک شاخص مناسب در ارتباط با پاسخ ماهیان به عوامل استرس مطرح باشد (Stoskopf, 1993).

بررسی نتایج نمونه‌های خونی تهیه شده از تیمارهای مطالعاتی، وجود اختلاف معنی‌دار آماری در تعداد گلبول‌های سفید در تیمارهای مختلف را نشان داد ($P < 0.05$) بر اساس نتایج مذکور با افزایش غلظت عصاره آویشن شیرازی و نانو کلونید نقره تعداد گلبول‌های سفید افزایش یافته است. بررسی تأثیر غلظت‌های مختلف ترکیبات مورد بررسی در این مطالعه نشان می‌دهد افزایش تعداد گلبول‌های سفید در مقادیر بالای ترکیبات مورد بررسی مربوط به افزایش تعداد نوتروفیل‌ها می‌باشد. مقایسه میزان نوتروفیل خون ماهیان ازون برون، حاکی از وجود اختلاف معنی‌دار آماری بین تیمارها بوده است ($P < 0.05$). بطوریکه با افزایش غلظت ترکیبات مورد بررسی، میزان نوتروفیل نیز افزایش یافت.

با توجه به اینکه وظیفه نوتروفیل‌ها دفاع بر علیه عفونت‌ها و حرکت به سمت نواحی آسیب دیده بافتی اشد لذا با افزایش آسیب‌های بافتی در غلظت‌های بالاتر ترکیبات مورد بررسی در این مطالعه، بالطبع می‌توان شاهد افزایش میزان نوتروفیل‌ها در خون بود (تاکاشیما و هیبایا، ۱۳۷۸).

بر اساس نتایج حاصل از این مطالعه با افزایش غلظت ترکیبات مورد بررسی در میزان لنفوسیت‌ها کاهش مشاهده می‌گردد. نظر به اینکه کاهش لنفوسیت‌ها در ماهیان می‌تواند به دنبال عوامل استرس‌زا ایجاد گردد و از آنجا که افزایش غلظت ترکیبات مورد بررسی به عنوان یک عامل استرس‌زا محسوب می‌شود لذا در این حالت سطوح لوکوسیت‌ها با زمان تغییر کرده و منجر به کاهش تعداد لنفوسیت‌ها نسبت به تعداد گلبول‌های سفید می‌شود (Roberts, 1989; Berlin et al., 2008). البته باید توجه نمود در موارد نقص سیستم ایمنی ماهیان نیز میزان لنفوسیت‌ها که شاخص تولید پادتن‌ها در ماهیان می‌باشند نیز کاهش می‌یابد که باید آنرا با تأثیر مواد استرس‌زا مانند تأثیر ترکیبات دارویی که موجب تغییرات فیزیکی و شیمیایی آب و ایجاد استرس و کاهش لنفوسیت‌ها می‌شوند تفکیک نمود. مقایسه نتایج حاصل از این مطالعه با نتایج مطالعه Alishahi و Mesbah (۲۰۱۰) که بر روی شاخص‌های ایمونولوژی *Astronatus ocellatus* انجام گردید نشان داد نتایج حاصل از این مطالعه تا حدودی با نتایج شمارش گلبول‌های سفید تعیین غلظت مؤثره عصاره هیدروالکلی آویشن شیرازی مطابقت دارد.

ابرقویی و همکاران (۱۳۹۶) با بررسی شاخص‌های خونی ماهیان قرمز تحت تیمار با نیترات نقره نتیجه گرفتند که غلظت‌های نیترات نقره بر روی فاکتورهای اریتروسیتهی خون ماهی قرمز معنی‌دار بود بطوریکه موجب کاهش تعداد گلبول‌های قرمز گردید اما بر روی اغلب فاکتورهای لوکوسیتهی خون تأثیر چندانی نداشت که امر ممکن است به دلیل مقاوم بودن این ماهی نسبت به ماهیان دیگر باشد. کاهش تعداد گلبول‌های سفید در پاسخ به استرس‌های موجود در محیط آبی، می‌تواند بیانگر سرکوب ایمنی و افزایش میزان آنها نشان دهنده پاسخ به استرس عفونت باشد (Adams, S. M. 2002).

بر اساس نتایج مطالعات صورت گرفته مقایسه تأثیر سمیت نانو ذرات نقره در ماهیان نشان می‌دهد ماهیان آکواریومی در برابر نانو ذرات نقره مقاومت بیشتری نسبت به ماهیان پرورشی و ماهیان وحشی دارند.

نتایج حاصل از بررسی میکروسکوپی مقاطع بافتی تهیه شده از بافت‌های آبشش و کبد ماهیان ازون برون تیمار شده با مقادیر مختلف عصاره آویشن شیرازی از بروز برخی از آسیب‌های بافتی حکایت می‌نماید بطوریکه در بافت آبشش آسیب‌های بافتی نظیر پرخونی، چسبندگی در رشته‌های آبششی، نکروز سلولی، وجود رنگدانه‌های ملانین در رشته‌های اولیه آبششی و در مقاطع بافتی کبد در تیمارهای مختلف عوارضی نظیر تورم سلولی در هپاتوسیت‌ها، نکروز سلولی، مشاهده پرخونی، افزایش رنگدانه‌های ملانین و مراکز ملانو ماکروفازها مشاهده می‌گردد. نتایج حاصل از بررسی با مطالعات معصوم زاده و همکاران در سال ۱۳۸۹ که تأثیرات اسانس آویشن شیرازی را در بچه تاسماهیان ایرانی مطالعه نمودند تا حد زیادی مطابقت دارد. همچنین آسیب‌های بافتی مشاهده شده در این مطالعه با نتایج گزارش شده توسط بازاری مقدم و همکاران در سال ۱۳۹۲ مطابقت دارد.

نتایج بررسی مقاطع بافتی تهیه شده از ماهیان ازون برون تیمار شده با مقادیر مختلف نانو کلئوئید نقره، بروز آسیب‌های گسترده حتی در مواجهه با مقادیر پایین نانو کلئوئید نقره را نشان داد. شدیدترین آسیب‌های بافتی در ماهیان خصوصاً پس از مواجهه با غلظت‌های بالای نانو کلئوئید نقره مشاهده گردید. بر اساس نتایج حاصل از این مطالعه پرخونی، ادم و هایپرپلازی از جمله عوارض شایع در بافت آبشش ماهیان ازون برون پس از در معرض قرارگیری با سطوح بالای نانوذرات نقره بوده همچنین کوتاه شدن تیغه‌های ثانویه، تورم سلول پوششی سنگفرشی و همجوشی تیغه‌های ثانویه نیز از آسیب‌های ایجاد شده دیگر در آبشش‌های ماهیان مذکور بوده است. در بافت کبد ماهیان تیمار شده با مقادیر مختلف نانو کلئوئید نقره در این مطالعه آسیب‌های بافتی شامل آتروفی هپاتوسیت‌ها، نکروز، تورم سلولی، پرخونی، خونریزی، رکود صفرا و واکوئل شدن کبد مشاهده گردید. بر اساس نتایج حاصل از این مطالعه با افزایش مقادیر نانو کلئوئید نقره آسیب‌های بافتی از شدت بیشتری برخوردار بودند. بررسی نتایج حاصل از مطالعات اثر نانو کلئوئید نقره در گونه‌های دیگر ماهیان از بروز آسیب‌های بافتی مشابه ضایعات ایجاد شده در ماهیان ازون برون در اثر تیمار با محلول نانو کلئوئید نقره در این مطالعه حکایت می‌نماید. آزادی و همکاران (۱۳۹۴) آسیب‌های بافتی مشابه این مطالعه از بررسی آبشش ماهی دانیو گورخری (*Danio rerio*) در مواجهه با نانو کلئوئید نقره گزارش نمودند. راکی و همکاران (۱۳۹۵) با بررسی تأثیر نانوذره نقره و نترات نقره بر بافت‌های آبشش و کبد عروس ماهی زاینده رود *Petroleuciscus esfahani* آسیب‌های بافتی مشابه ماهیان ازون برون در این مطالعه را گزارش نمودند. همچنین Ostaszewska و همکاران (۲۰۱۶) نسبت به بررسی آسیب‌های بافتی ایجاد شده در آبشش و کبد تاسماهی سبیری در مراحل لاروی اقدام نمودند و آسیب‌های بافتی شامل ساختار نامنظم و هسته پیکنوتیک اپیدرم، جوش خوردگی تیغه آبششی، نکروز و جداسدگی اپیتلیالی آبشش و در کبد کاریوبیکنوز، وجود اجسام ائوزینوفیلی، اتساع فضای سینوسی، تجمع سلول‌های خونی در عروق خونی، واکوئلیزاسیون کبدی و کوچک شدن سلول‌های کبدی را از تاسماهیان سبیری تیمار شده با نانوذره نقره گزارش نمودند که مشابه نتایج حاصل از این مطالعه می‌باشد. کاکاوند و همکاران (۱۴۰۰) آسیب‌های بافتی مشابه آسیب‌های بافتی ایجاد شده در ماهیان ازون برون در این مطالعه را از بچه ماهیان تیلایای نیل (*Oreochromis niloticus*) مواجهه یافته با نانوذرات نقره گزارش

نمودند. بررسی Mervat Naguib و همکاران در سال ۲۰۲۰ در خصوص آسیب‌های بافتی ناشی از تأثیر نانو کلویید نقره در کبد گربه‌ماهی آفریقایی (*Clarias gariepinus*) تکثیر سلول‌های کبدی، نفوذ سلول‌های التهابی، وجود هسته پیکنوتیک، تخلیه سیتوپلاسمی، تجمع ملانوماکروفاژها، اتساع رگ خونی، نکروز و پارگی دیواره ورید مرکزی را گزارش نمودند. با توجه به نتایج بررسی میکروسکوپی اسلایدهای تهیه شده از مقاطع بافتی در گروه‌های تیمار افزایش مقادیر عصاره آویشن شیرازی و نانوذره نقره کلوییدی موجب افزایش شدت آسیب‌های بافتی می‌گردد لذا به نظر می‌رسد استفاده از حمام ترکیبات مورد بررسی بر روی ماهیان ازون برون‌انگشت قد با اهداف درمانی باید به کمترین مقادیر ممکن و نیز کمترین مدت زمان جهت تیمار ماهیان محدود گردد (معصوم زاده و همکاران، ۱۳۸۹).

با توجه به نتایج حاصل از این مطالعه می‌توان در نتیجه گیری کلی عنوان نمود اگرچه نانو کلویید نقره دارای تأثیرات ضد باکتریایی بیشتری نسبت به عصاره آویشن شیرازی بر روی باکتری آئروموناس هیدروفیلا به عنوان عامل ایجاد کننده آئرومونازیس دارد اما با توجه به پایین بودن غلظت نیمه‌کشدگی LC_{50} این نانوذره فلزی و نیز آسیب‌های بافتی ناشی از بکارگیری آن بر روی ماهیان تحت تیمار و افزایش تعداد تلفات ماهیان با افزایش غلظت این نانوذره، استفاده مستقیم از محلول نانوذره نقره بر روی ماهیان آلوده شده به باکتری آئروموناس هیدروفیلا می‌تواند موجب بروز تلفات در ماهیان تحت درمان گردیده لذا باید از انجام این امر اجتناب نمود.

بر اساس نتایج حاصل از این مطالعه و مطالعات انجام شده توسط سایر محققین، عصاره آویشن شیرازی با توجه به تأثیرات ضدباکتریایی مناسب و با توجه به داشتن غلظت نیمه‌کشدگی LC_{50} بالا می‌تواند جهت پیشگیری و درمان ماهیان مبتلاء به آئرومونازیس در مراحل ابتدایی بیماری در هر دو شکل حمام و خوراکی جایگزین ترکیبات ضد عفونی کننده شیمیایی و آنتی بیوتیک‌ها گردد. بر اساس نتایج حاصل از این بررسی در صورت تغذیه ماهیان مبتلاء به آئرومونازیس، استفاده از شکل خوراکی آویشن شیرازی نتایج بهتری نسبت به شکل حمام عصاره مذکور در نابودی باکتری آئروموناس هیدروفیلا و درمان ماهیان آلوده شده به این باکتری به همراه خواهد داشت.

پیشنهادها

- ۱- با توجه به توسعه پرورش ماهیان خاویاری در کشور و در نتیجه امکان بروز آثرومونازیس به منظور جلوگیری از تأثیرات سوء مواد ضد عفونی کننده شیمیایی و آنتی بیوتیکها جایگزینی این مواد توسط گیاهان دارویی بومی کشور از جمله عصاره آویشن شیرازی توصیه می گردد.
- ۲- با توجه به نتایج حاصل از این مطالعه، استفاده از عصاره آویشن شیرازی به مقدار ۱۰۰ میلی گرم به ازای ۱ کیلوگرم وزن ماهیان به همراه غذای مصرفی ماهیان جهت نابودی باکتری آثروموناس هیدروفیلا همزمان با گرم شدن دما و افزایش فعالیت باکتری مذکور توصیه می گردد.
- ۳- با توجه به اینکه غلظت ۱۰۰۰ میلی گرم در لیتر عصاره هیدروالکلی آویشن شیرازی می تواند در کاهش تلفات و بهبود علائم ناشی از آلودگی ماهیان ازون برون به باکتری آثروموناس هیدروفیلا طی ۱۰ روز با استفاده از حمام روزانه به مدت یکساعت موثر باشد لذا استفاده از آن در پیشگیری و درمان آلودگی ماهیان ازون برون به باکتری آثروموناس هیدروفیلا توصیه می گردد.
- ۴- ضروری است با توجه به تفاوت های بین گونه ای ماهیان خاویاری نسبت به بررسی تأثیرات مقادیر مختلف عصاره هیدروالکلی آویشن شیرازی بر عوامل خونی و نیز آسیب های بافتی در آنها تحقیقات جامعی صورت پذیرد.
- ۵- توصیه می گردد با توجه به تنوع زیاد گونه های گیاهان دارویی در اکثر نقاط کشور، تأثیر گیاهان مذکور بر روی عوامل باکتریایی ماهیان مورد بررسی و مطالعه قرار گیرد.

تشکر و قدردانی

بدینوسیله ضمن تشکر ویژه از همکاران ارجمند جناب آقای مهندس جلیل جلیل پور، از مساعدت‌های ریاست و معاونین محترم پژوهشی و برنامه ریزی انستیتو تحقیقات بین‌المللی ماهیان خاویاری جناب آقای دکتر علیرضا شناور ماسوله و جناب آقای دکتر محمود محسنی و جناب آقای علیرضا علیپور و نیز مشاوران و همکاران محترم پروژه آقایان دکتر عیسی شریف پور، دکتر مصطفی شریف روحانی، دکتر سهیل بازاری مقدم، مهندس مهدی علیزاده، دکتر ذبیح‌الله... پزند، دکتر علی حلاجیان، خانم دکتر فروزان باقرزاده، مهندس مجید پورصفر، مهندس هوشنگ یگانه و دکتر علی حسین پور زلتی و نیز مساعدت‌های سرکار خانم یکتایی مدیر مالی انستیتو تحقیقات بین‌المللی ماهیان خاویاری صمیمانه تشکر و قدردانی نموده توفیقات روز افزون عزیزان را از خداوند متعال خواستارم.

منابع

- آزادی، ن.، منصورى، ب.، جوهرى، س.ع.، ملكى، ا.، داورى، ب.، پردل، م.ا.، ۱۳۹۴. اثر تركيبى نانوذرات دى اكسيد تيتانيوم و فلز نيكل بر بافت آبشش ماهى گورخرى (*Danio rerio*). نشریه علمی فیزیولوژی و بیوتکنولوژی آبزیان. دوره ۳، شماره ۱، خرداد ۱۳۹۴، صفحه ۲۹-۴۷.
- آذرى تاكامى، قباد. ۱۳۷۶. مدیریت بهداشتی و روشهای پیشگیری و درمان بیماریهای ماهی. انتشارات طاها-پریور. ۳۰۴ صفحه.
- ابرقویی، ص.، هدایتی، س.ع.، قربانی، ر.، کلنگی میاندره، ح.، باقری، ط. ۱۳۹۶. بررسی سمیت غلظت‌های تحت کشنده نیترات نقره بر برخی شاخص‌های هماتولوژی و ایمونولوژی ماهی قرمز (*Carassius auratus*). فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست. دوره ۱۹، (ویژه نامه شماره ۵). شماره پیاپی ۵. صفحه ۴۲۹-۴۳۸.
- ارزانی، ن.، درویشی، ح.، شریفیان توتکله، ق.، ربيع پورا. ۱۳۸۶. بررسی میزان حساسیت آنتی بیوتیکی باکتری آئروموناس هیدروفیلا در استخرهای پرورش ماهی شهرستان تنکابن. فصلنامه علوم و فنون دریایی، شماره ۷۹، ص ۶۵-۷۵.
- بازاری مقدم، س.، شریف روحانی، م.، شریف پور، ع.، حقیقی، ع.، مهرابی، م.، معصوم زاده، م.، جلیل پور، ج.، علیزاده، م.، شناور ماسوله، ع.، پژند، ذ.، پوردهقانی، م.، حلاجیان، ع.، صادقی، م.، یزدانی، م.، پورعلی، ح. ۱۳۹۲. بررسی تاثیر عصاره‌های سیر و آویشن شیرازی در کنترل انگل‌های خارجی بچه تاسماهی ایرانی. موسسه تحقیقات شیلات ایران، ۱۴۴ صفحه.
- بنان، ا.، کلباسی مسجدشاهی، م.، ر.، بهمنی، م.، یزدانی ساداتی م.ع. ۱۳۹۵. سمیت نانوذرات نقره در مراحل ابتدایی تکامل تاسماهی ایرانی (*Acipenser persicus*) و ازون برون (*Acipenser stellatus*). فصلنامه علمی - پژوهشی علوم و فنون شیلات. دوره ۵. شماره ۱. صفحه ۱۵-۲۶.
- تاکاشیما، اف.، هیبایا، تی. ۱۳۷۸. اطلس بافت‌شناسی ماهی، ترجمه ایرج پوستی و عبدالحمید صدیق مروستی. دانشگاه تهران، موسسه چاپ و انتشارات، ۳۲۸ صفحه.
- جوهری، س.ع. ۱۳۶۶. کاربرد نانوذرات نقره در کاهش عفونت‌های قارچی تخم در دوره انکوباسیون و اثرات احتمالی رهایش آن‌ها بر تغییرات برخی شاخص‌های فیزیولوژیکی و ژنومیک ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان. پایان نامه کارشناسی ارشد شیلات. وزارت علوم، تحقیقات و فناوری - دانشگاه تربیت مدرس - دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی.
- جوینده ف. ۱۳۹۱. تعیین حد کشندگی و دز درمانی، پرمنگنات پتاسیم ($KMnO_4$) و سولفات مس ($OSCu_4$) و تاثیر آنها بر وضعیت میکروبی پوست و آبشش و هیستوپاتولوژیکی بافت آبشش بچه ماهی‌های کپور یا کپور علفخوار (*Ctenopharingodon idella*). پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد لاهیجان.

- راکي، م.، پيكان حيرتي، ف.، درافشان، س. ۱۳۹۵. تغييرات آسيب شناسي بافت آبشش و كبد عروس ماهي زاینده رود *Petroleuciscus esfahani* پس از مواجهه با نانو ذرات نقره و نیترات نقره محلول در آب. نشریه پژوهش های ماهی شناسی کاربردی، دوره چهارم، شماره چهارم، صفحات ۷۹-۹۵.
- رحیمی پردنجانی، م.، ریسی، م.، علیشاهی، م. ۱۳۹۴. مطالعه اثرات ضد باکتریایی برخی اسانس های گیاهی علیه باکتریهای *Lactococcus garvieae*، *Yersinia ruckeri* و *Aeromonas hydrophila*. مجله علمی شیلات ایران، دوره ۲۴، شماره ۴، صفحات ۵۵-۶۴.
- رودبارکی، ص. ۱۳۹۲. بررسی تاثیر عصاره اکالیپتوس بر روی باکتری آئروموناس هیدروفیلا در ماهی آمور، پایان نامه کارشناسی ارشد شیلات دانشگاه آزاد اسلامی لاهیجان.
- زرین مهر، م. ۱۳۹۳. کاربرد فیلترهای محتوی نانوذرات نقره در کاهش عفونت ناشی از باکتری آئروموناس هیدروفیلا و ارزیابی اثرات رهایش احتمالی نانوذرات بر بازماندگی و تغییرات فیزیولوژیک ماهی زینتی گورخری (*Danio rerio*)، پایان نامه کارشناسی ارشد شیلات دانشگاه تربیت مدرس - دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی.
- سلطانی م. ۱۳۷۵. بیماری های باکتریایی ماهی. انتشارات سازمان دامپزشکی کشور با همکاری مؤسسه نشر جهاد. ۲۷۹-۲۸۰.
- سلطانی، م. ۱۳۷۹. طرح ایمن سازی تاسماهی ایرانی بر علیه عفونت های باکتریایی (آئروموناس هیدروفیلا). گزارش نهایی. موسسه تحقیقات شیلات ایران .
- سلطانی، م.، اسفندیاری، م.، خضریی نیا، س.، ساجدی، م. ۱۳۸۸. ارزیابی اثرات اسانس آویشن شیرازی بر میزان تفریح تخم قزل آلائی رنگین کمان و درصد بقای لارو آن در مقایسه با آب اکسیژنه و مالاویت گرین . مجله تحقیقات دامپزشکی دانشگاه تهران، دوره ۶۴، شماره ۲، ص ۱۳۴-۱۲۷.
- شریف روحانی، م. ۱۳۸۳. بررسی کاربرد برخی اسانس ها گیاهی در کنترل آلودگیهای قرچی تخم ماهیان قزل آلائی رنگین کمان بعنوان جایگزین احتمالی مالاویت گرین در شرایط کارگاهی، پایان نامه دکترای تخصصی بهداشت و بیماری های آبزیان دانشگاه تهران . شماره ۱۹۳.
- شریف روحانی، م.، حقیقی، م. و عصاییان، ح. ۱۳۹۰. غلظت نیمه کشنده اسانس آویشن شیرازی (*Zataria multiflora*) در بچه ماهی قزل آلائی رنگین کمان پرورشی. مجله علمی شیلات ایران. سال بیستم. شماره ۲. تابستان ۳۹۰. صفحات ۸۹ تا ۹۵.
- شناور ماسوله، ع. پورکاظمی، م. ستاری، م. جلیل پور، ج. معصوم زاده، م. ۱۳۸۲. گزارش نهایی پروژه بررسی کمی و کیفی بچه ماهیان خاویاری (بخش کنترل کیفی)، موسسه تحقیقات شیلات ایران. ۹۶ صفحه.

- شناور ماسوله، ع. سعیدی، ع. رستمی، ح. پورکاظمی، م. بازاری مقدم، س. جلیل پور، ج. معصوم زاده، م. علیزاده، م. پوردهقان، م. کاظمی، ر. صادقی راد، م. حقیقی، س. ۱۳۸۸. گزارش نهایی طرح ملی بررسی وضعیت بهداشتی مراکز تکثیر و پرورش ماهیان خاویاری، موسسه تحقیقات شیلات ایران. ۳۹۰ صفحه.
- عادل، م. سعیدی، ع. ا. صفری، ر. ۱۳۹۳. بررسی علل تلفات ماهیان خاویاری پرورشی (فیل ماهی و ماهی شیپ) در استان مازندران طی سال‌های ۹۰-۱۳۸۸. مجله شیلات، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد آزادشهر. سال هشتم، شماره سوم، پاییز، ص ۳۹-۴۶.
- علیشاهی، م. مصباح، و. ۱۳۸۹. مقایسه سمیت نانو ذرات نقره ماهیان در آمور (*Ctenopharyngodon idella*) شیریت (*Barbus grypus*)، اسکار (*Astronorus ocellatus*) و سوروم (*Cichlosoma severums*) مجله بیولوژی دریا، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، سال دوم، شماره هفتم، ص ۴۵-۵۱.
- علیشاهی، م. مصباح، م. ۱۳۸۹. اثر لوامیزول، عصره اکیناسه و آویشن بر بازماندگی. برخی فاکتورهای رشد در ماهی اسکار، نخستین همایش ماهیان زینتی ایران.
- علیشاهی، م. حیدری، م. پشم فروش، م. نجف زاده، ح. ۱۳۸۹: مطالعه اثرات ضد باکتریایی برخی عصاره های گیاهی علیه استرپتوکوکوس اینیانی، یرسینیا راکری و آئروموناس هیدروفیلا، مجله دامپزشکی ایران، دور ششم، شماره ۲،
- علیشاهی، م. پشم فروش، م. عنایتی، آ. دادار، م. کرمی فر، م. ۱۳۸۹: مقایسه اثر ضدباکتریایی برخی نانوذرات علیه دو باکتری بیماریزای ماهی آئروموناس هیدروفیلا و یرسینیا راکری. اولین کنگره نانوداروها. ص ۷۶-۷۸.
- قهرمانی، م. کلباسی، م. سلطانی، م. جوهری، ع. ۱۳۹۱. استفاده از گرانول و الیاف ژئولیت نقره (ژئومیک) در سیستم فیلتراسیون آب به منظور کاهش عفونت ناشی از باکتری استرپتوکوکوس اینیانی در بچه ماهی قزل آلائی رنگین کمان. مجله ایران دامپزشکی دور، هشتم شماره ۴، ص ۹۳-۸۳
- کوهپایه عابد، مژدگانلو زهره، انصاری مهسا، عزتخواه مجید. ۱۳۸۸. بررسی اثر عصاره متانولی گیاهان دارویی آویشن شیرازی و اوکالپیتوس بر روی باکتری لاکتوکوکوس گارویه در شرایط آزمایشگاهی، اولین همایش ملی بیماریهای اقتصادی صنعت پرورش قزل آلائی رنگین کمان، کتابچه خلاصه مقالات، صفحه ۴۰.
- کاکاوند، ف. هدایتی، س. ع. رضایی شادگان، م. جعفرنوده، ع. ۱۳۹۱. تأثیر پیش تیمار پره بیوتیکی بر آسیب های بافتی در بچه ماهیان تیلایپی نیل (*Oreochromis niloticus*)، مواجهه یافته با نانو ذرات نقره. آسیب شناسی درمانگاهی دامپزشکی. دوره ۱۵، شماره ۲ پاییز ۵۸، ص ۱۱۳-۱۲۷.
- گودرزی منصور، ستاری مرتضی، نجار پیرایه شهین، بیگدلی محسن. ۱۳۸۵. بررسی تاثیر عصاره های آبی و الکلی گیاه آویشن شیرازی بر روی اشرشیاکولی انتروهموراژیک، یافته، دور هشتم، شماره ۳، صفحات ۷۰-۶۳.

- مشتاقی، ب. نظامی بلوچی، ش. پزند، ذ. شناورماسوله، ع. ۱۳۸۹. تعیین حد کشندگی سولفات مس و پرمنگنات پتاسیم و تأثیر آنها بر وضعیت میکروبی پوست و آبشش و بررسی هیستوپاتولوژیکی بافت آبشش بچه تاسماهیان ایرانی. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان. ۱۵۹ صفحه.
- مخیر، بابا. ۱۳۸۵. بیماریهای ماهیان پرورشی. انتشارات دانشگاه تهران.
- مزارعی، س. سوری نژاد، ا. جوهری، س. ع. اسدی، م. ۱۳۹۴. تعیین غلظت کشنده نانونقره در ماهی گورخری معمولی *Aphanius dispar*. مجله بوم‌شناسی آبریزان دوره چهارم، شماره ۴، ص ۱۱۰-۱۱۵.
- معصوم زاده، م. شریف روحانی، م. شناورماسوله، ع. بازاری مقدم، س. جلیل پور، ج. علیزاده، م. حقیقی، س. پوردهقانی، م. حلاجیان، ع. ۱۳۸۹. بررسی کاربرد اسانس آویشن شیرازی در کنترل آلودگیهای قارچی تاسماهی ایرانی. موسسه تحقیقات شیلات ایران. ۹۴ صفحه.
- معصوم زاده، م. شریف روحانی، م. شناورماسوله، ع. بازاری مقدم، س. جلیل پور، ج. علیزاده، م. پزند، ذ. مهرابی، م. حلاجیان، ع. عزیز زاده، ل. پوردهقانی، م. یگانه، ه. ۱۳۹۴. بررسی تأثیر عصاره های سیر (*Allium sativum*) و آویشن شیرازی (*Zataria multiflora*) بر روی باکتری آئروموناس هیدروفیلا در بچه تاسماهی ایرانی (*Acipenser persicus*). موسسه تحقیقات شیلات ایران. ۹۷ صفحه.
- موری بختیاری، ن. پیغان، ر. منزوی، ف. ۱۳۹۵. تعیین الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی در آئروموناس هیدروفیلا جدا شده از ماهی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) پرورشی در استان خوزستان. مجله علمی شیلات ایران، سال بیست و پنجم، شماره ۵، ص ۴۱-۵۱.
- Adams, S.M. 2002. Biological Indicators of Aquatic Ecosystem Stress. CABI. 720 pages.
- Alishahi, M. and Mesbah, M. 2010. Comparison of the effect of some immunostimulants and herbal extracts on hematological parameters of *Astronatus ocellatus*. 1st Conference on Ornamental fish. Iran. Tehran. July 2010.
- Aoki, T. 1999. Motile Aeromonads (*Aeromonas hydrophila*). In: Fish Diseases and Disorders. Edited by PTK Woo and D.W Bruno. CABI Publishing, USA. pp.427-453.
- Baker, C. Pradhan, A. Pakstis, L.Pochan, Darrin J., Ismat Shah, S. 2005. Synthesis and antibacterial properties of silver nanoparticles. *J Nanosci Nanotechnol*. 2005 Feb; 5(2):244-9.
- Brelin, D. 2008. stress coping strategics in brown trout (*Salmo trutta*): ecological significance aranching, *Acta Universitatis Upsaliensis Upsala*.68P.
- Dababneh, B.F. 2008. Antimicrobial activity of selected Jordanian medicinal plant extracts against pathogenic microorganisms. *journal of Food, Agriculture and Environment*, 6, (2)134-139.
- Didry, N. Dubreuil, L. Pinkas, M.1994. Activity of thymol, carvacrol, cinnamaldehyde and eugenole on oral bacterial. *Pharm. Acta. Helv*. 69: 25-8.
- Esmaeli, F. Peighan, R. (1997) Infection of grass carp with the motile *Aeromonas*-like bacteria. *Iranian Sci. Fish. J*. 6: 1-8.
- Fuller R. 1989. A review: probiotics in man and animals. *Journal of Applied Bacteriology*, 66: 365-378.
- Finney, D.J. 1971. Statistical methods in biological assay, 2nd Ed Hafner Publishing Company, New York; N. Y. Cambridge University Press, London, England, p. 68.
- Gong, P. Li, H. He, X. Wang, K. Hu, J. Tan, W. Tan, S. and Zhang, X.Y. 2007. Preparation and antibacterial activity of Fe₃O₄@Ag nanoparticles. *Nanotechnology* 18, 604– 611.
- Huang, Y. W. Cambre, M. Lee, H. Jung. 2017. The Toxicity of Nanoparticles Depends on Multiple Molecular and Physicochemical Mechanisms. *International Journal of Molecular Sciences*. 18, 2702; doi:10.3390/ijms18122702.

- Imani, P. Akhlaghi, M. 2004. Immunogenicity of hemolysin, protease and Lipopolysaccharide extracted from *Aeromonas hydrophila* in common carp *Cyprinus carpiol*. Arch. Razi Ins. 57: 55-66.
- Iwama G. 1996. Innate Immunity in fish, in Iwama G. and Nakanishi T. The fish immune system. Academic Press, London, PP: 73-114.
- Johari, S.A., M. R. Kalbassi, M.R., Soltani, M., Yu, I.J. 2013. Toxicity comparison of colloidal silver nanoparticles in various life stages of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). Iranian Journal of Fisheries Sciences. Volume 12, Issue 1 (2013) pp.76-95.
- Kim, J.S., Kuk, E., Yu, K.N., Kim, J.H., Park, S.J., Lee, H.J., Jeong, D.H. and Cho, M.H. (2007) Antimicrobial effects of silver nanoparticles. Nanomed Nanotechnol Biol Med 3, 95– 101.
- Klontz, G.W. 1994. Fish Hematology. In: Techniques in Fish Immunology, Stolen, J.S., T.C. Flecher, A.F. Rowley, T.C. Zelikoff, S.L. Kaattari and S.A. Smith (Eds.). Vol. 2, SOS Publications, USA. ISBN: 0962550582, pp:121-132.
- Kori-Siakpere, O .2008. Acute toxicity of potassium permanganate to fingerlings of the Aferican catfish, *Clarias gariepinus* (Burchell,1822) African Journal of Biotechnology Vol.7(14), pp.2514-2520.
- Li, H. Liu, B. Guo, Y. Li, C. Zhang, Z. Jiao, C. 2011. Production of Nano Silver Sol Particle by Biological Reduction Process. Journal for Manufacturing Science & Production. 1(1-3).
- Mahboubi M, Akbari M, Haghi G and Kazempour N. 2007. Comparison of antimicrobial activity of Respitol-B with mentofin containing menthol, eucalyptus oil. Iranian J. of medical Microbiol. 2007; 1 (1): 39 – 45.
- Mesalhy Aly S., Abd-El-Rahman A.M., John G. and Mohamed M.F .2008. Characterization of some bacteria isolated from *Oreochromis niloticus* and their potential use as probiotics. Aquaculture, 277: 1-6.
- Mühlhling, M., Bradford, A., Readman, J. W., Somerfield P. J., Handy R. D. 2009. An investigation into the effects of silver nanoparticles on antibiotic resistance of naturally occurring bacteria in an estuarine sediment. Mar Environ Res. 2009 Dec; 68(5):278-83.
- Naguib, M. Mahmoud, U. M. Mekki, I. A. Sayed. A. D. H. 2020. Hepatotoxic effects of silver nanoparticles on *Clarias gariepinus*; Biochemical, histopathological, and histochemical studies. Toxicology Reports 7 (2020) 133-141.
- Nanda, A. Saravanan, M. 2009. Biosynthesis of silver nanoparticles from *Staphylococcus aureus* and its antimicrobial activity against MRSA and MRSE. Nanomedicine. 2009 Dec;5(4):452-6.
- Nowack, B. Harald F. Krug, H.F. Height, M. 2011. 120 Years of Nanosilver History. Environ. Sci. Technol. 2011, 45, 1177–1183.
- Omima, A.E. Aboud. 2010. Application of some Egyptian medicinal Plants to eliminate *Trichodina* sp. and *Aeromonas hydrophila* in tilapia (*Oreochromis niloticus*). Researcher. 2(10). Pp: 12-16.
- Ostaszewska, T. Chojnacki M., Kamaszewski A .M. Sawosz-Chwalibóg E .2016. Histopathological effects of silver and copper nanoparticles on the epidermis, gills, and liver of Siberian sturgeon. Environmental Science and Pollution Research. 23(2):1621-33.
- Raa J. 1996. The use of immunostimulatory substances in fish and shellfish farming. Review of Fish Sciences, 4:229-288.
- Ramasamy Harikrishnan, Chellam Balasundaram . 2008. In vitro and in vivo studies of the use of some medicinal herbs against the pathogen *Aeromonas hydrophila* in goldfish. J Aquat Anim Health. 2008;20(3):165-76.
- Rasooli, Rezvani, MB. 2001. Antimicrobial effects of Anicillin and essential oil of *zataria multiflora*. *Hakim*4:219-25.
- Razavilar, V., Hasani, A., Azari-Takami, Gh .1981. The role of *Aeromonas hydrophila* in some fish diseases. J. Fac. Vet. Med. Univ. Tehran. 27: 21-33.
- Roberts, R.J. Fish pathology .1989. Secend ed., Baillier tinndal, 467p.
- Roussis V., Chinou I., Perdetzoglou D. and Loukis A., 1996. Identification and bacteriostatic activity of the essential oil of *Lamium graganicum* L. spp. *laevigatum* Arcangeli. Journal of Essential Oil Research, 8: 291-93.
- Sanarelli, G. 1891, Ueber einen neuen Mikroorganismus des Wassers, welcher fur Thiere mit veraenderlicher und konstanter Temperatur pathogen ist, Zentralbl. Bakteriol. 9:193–199; 222–228.
- Shan, Q. Wang, Jingxin. Wang, Jing. Ma, L. Yang, F. Yin, Y. Huang, R. Liu, S. Li, L. Zheng, G. 2018. Pharmacokinetic/pharmacodynamic relationship of enrofloxacin against *Aeromonas hydrophila* in crucian carp (*Carassius auratus gibelio*). J vet Pharmacol Therap. 2018;1–7.
- Sharif Rohani, M. Masoumzadeh, M. Ebrahimzadeh Mousavi, H. A. Sharifpour, I. Jalilpoor, J. ; Pourdehghani M. ; Shenavar Masouleh A. ; Alizadeh M. ; Bazari Moghaddam . S. 2013. The effects of oral

- administration of different doses of *Zataria multiflora* essential oil on some blood and serum parameters in Persian sturgeon (*Acipenser persicus*). Iranian Journal of Fisheries Sciences. 12(2) 713-723.
- Sharanu, S. Biradar, N. Rajendara, Goud. Ujjwal Neogi and Ruchi Saumya .2007. In vitro and in vivo Antibacterial Studies of Medicinal Plant on Aeromonad Septicemia in Fish Caused by Aeromonas hydrophila. Journal of Fisheries and Aquatic science 2 (6): 417- 421.
 - Sindambiwe, J.B. Calomme, M. Cos, P. Totte, J. Pieters, L. Vlietinck, A. 1999. Screening of seven selected Rwandan medicinal plants for antimicrobial and antiviral activities. J Ethnopharmacol. 1999 Apr; 65(1): 71-77.
 - Stoskopf, M.K. (1993) Fish medicine. W.B. Saunders Company, 882 pages.
 - Sugita, H. Tanaka, K. Yoshinami, M. and Deguchi, Y .1995. Distribution of aeromonas species in the intestinal tracts of river fish. Appl. Environ. Microbiol. 61: 4128-4130.
 - T.R.C . 1984. OECD guidelines for testing of chemicals. Section 2. Effects on biotic systems. Pp. 1-39.
 - Ture, M. Ozcelep, T. Akbulut, B. and Kutlu, I. 2018. Disease of Russian sturgeon (*Acipenser gueldenstaedtii*) caused by Aeromonas sp. Genetics of Aquatic Organisms 2: 43-47.
 - Vanden DA, Vlietinck AJ. In: Dey PM, Harborne JB. (Eds.), Methods in plant biochemistry: screening methods for antibacterial and antiviral agents from higher plants. London: Academic Press; 1991. p: 47-69.
 - Wu, Y. and Zhou, Q., 2013. Silver nanoparticles cause oxidative damage and histological changes in medaka (*Oryzias latipes*) after 14 days of exposure. Environmental Toxicology and Chemistry, 32 (1): 165–173.
 - Yao, J.Y., Shen, J.Y., Li, X.L., Xu, Y., Hao, G.J., Pan, X.Y., Wang, G.X., Yin, W.L .2011. Isolation of bioactive components from *Chelidonium majus* L. with activity against *Trichodina* sp. Aquaculture. Journal. 318, 235–238.
 - Yuan C., Li D., Chen W. and Sun F .2008. Administration of herbal immunoregulation mixture enhances some immune parameters in carp (*Cyprinus carpio*). Fish Physiology and Biochemistry, 10: 1007-1120.

Abstract:

In this study, after preparing the bacterium *Aeromonas hydrophila* using a antibiogram test The effect of disks containing different antibiotics on the bacterium was investigated. Based on the results, the maximum diameter of the growth inhibition zone of *Aeromonas hydrophila* was related to the disc containing the antibiotic fulmokin with 22 mm. The minimum inhibitory concentration (MIC) and the minimum bactericidal concentration (MBC) of *Aeromonas hydrophila* by *Zataria multiflora* extract and colloidal silver nanoparticles and also the determination of lethal concentrations (LC50) of thm in external stellate sturgeon (*Acipenser stellatus*) as well as the effectiveness and determination of the effective amounts of the mentioned compounds on infected fish with *Aeromonas hydrophila* were studied. Based on in vitro studies, the minimum inhibitory concentration (MIC) of *Aeromonas hydrophila* by *Zataria multiflora* extract and colloidal silver nanoparticles was 0.25 mg/l and 0.5 mg/l, and the minimum bactericidal concentration (MBC) of *Aeromonas hydrophila* were determined by *Zataria multiflora* extract and colloidal silver nanoparticles 0.25mg/l and 0.25mg/l, respectively. The study on lethal concentration (LC50) of *Zataria multiflora* hydroalcoholic extract and silver nanoparticles on fingerlings of stellate sturgeon showed that during 96h, the LC50 was 766.65 and 11.10 mg /l respectively. After conducting studies to determine the lethal concentrations of hydroalcoholic extract of *Zataria multiflora* and colloidal silver nanoparticles, according to the obtained results, studies were performed to determine the effective concentrations of these compounds in the treatment of stellate sturgeon fry infected by *Aeromonas hydrophila*. In this study, the concentrations of hydroalcoholic extract of *Zataria multiflora* extract were calculated from 400 to 1000 mg/l and the concentrations of colloidal silver nanoparticles were 0.1 to 0.5 mg/l for the treatment of *Acipenser stellatus* infected with *Aeromonas hydrophila*. In this study, the results of differential white blood cell counts of blood samples prepared from fish treated with different amounts of *Zataria multiflora* extract and colloidal silver nanoparticles showed a statistically significant difference in lymphocyte, neutrophil, and eosinophil levels between treatments and controls ($P < 0.05$).

Examination of slides prepared from gill, liver and skin of stellate sturgeon fry tissue sections sampled from the treatment groups that were affected by different concentrations of hydroalcoholic extract of *Zataria multiflora* and colloidal silver nanoparticles. Showed the adhesion in gill fibers, cell necrosis, presence of melanin pigments in primary fibers in gills, complications such as cloudy swelling in hepatocytes, cell necrosis, hyperemia and increased melanin pigments in the liver, as well as changes such as hyperemia, dilatation of glomerular space and showed Bowman's occlusion, bleeding, cell necrosis, cloud swelling, and hypertrophy in the kidney.

Keywords: *Zataria multiflora* hydroalcoholic extract, Colloidal silver nanoparticles, *Acipenser stellatus*, Minimum inhibitory concentration (MIC), Minimum bactericidal concentration (MBC)

**Ministry of Jihad – e – Agriculture
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENSION ORGANIZATION
Iranian Fisheries Science Research Institute- International Sturgeon Research Institute–
Rasht**

Project Title: Replacement of *Zataria multiflora* extract and silver nanoparticles instead of selective antibiotic for treat of *Aeromonas* in *Acipenser stellatus*

Approved Number: 2-32-32-010-961143

Author: Mehdi Masoumzadeh

Project Researcher: Mehdi Masoumzadeh

Provincial Researchers: -

Collaborator(s): Jalil Jalilpour, Soheil Bazari Moghaddam, Mehdi Alizadeh, Zabih Ollah Pajand, Alireza Shenavar Masouleh, Ali Hallajian, Ali Hosseinpour Zelti, Foroozan Bagherzadeh, Houshang yeganeh, Majid Poursafar

Advisor(s): Issa Sharif pour, Mostafa Sharif Rohani

Supervisor: -

Location of execution: Guilan Province

Date of Beginning: 2018

Period of execution: 4 Years & 2 Months

Publisher: Iranian Fisheries Science Research Institute

Date of publishing: 2023

All Right Reserved. No Part of this Publication May be Reproduced or Transmitted without indicating the Original Reference.

**MINISTRY OF JIHAD - E - AGRICULTURE
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENSION ORGANIZATION
Iranian Fisheries Science Research Institute - International Sturgeon Research Institute**

Project Title:

Replacement of *Zataria multiflora* extract and silver nanoparticles instead of selective antibiotic for treat of Aeromonasis in *Acipenser stellatus*

Project Researcher:

Mehdi Masoumzadeh

Register NO.

64298